

S tručné zprávy.

Pondělí 24. října
V případu Mostecké uhelné obvinila švýcarská policie 7 lidí, vesměs Čechů
Evropská komise nepočítá se spojením Prahy s Budějovicemi a Rakouskem
Příjetí eura bez referenda by vůči české veřejnosti nebylo fér, prohlásil Nečas
Lékařští odboráři dali Hegerovi opět ultimátum, jinak odejdou a my zemřeme
Učitelé ze speciálních škol protestují proti postupnému rušení svých škol
Na pražském Vítkově byla znovu odhalena restaurovaná socha Jana Žižky
Michálek si založil na SFŽP vlastní odbory, aby ho nemohli vyhodit
WikiLeaks končí s publikací tajných dokumentů, nemá peníze
Počasí v Praze: postupně zataženo, větrno, 12 stupňů. **pokračování na str. 2**

Slovo vydavatele:

 všem se dá diskutovat, ale musíte holt mít dost informací o dané věci, abyste dospěli ke zdárnému konci. Když vám někdo nabízí svobodu, úžasně báječný obchod a podobně, tak můžete také dostat pravý opak. Račte si všimnout jak komunisté, kteří povraždili miliony lidí a mučili i vlastní soudruhy, ano, ti co vraždí a loupí, se sami sebe nazývají bojovníky za svobodu, „freedom fighters“, „freedom thinkers“ a podobně a tisk, televize a radia, které bohužel jsou většinou levicově orientované, je v tom podporují a navíc vám vysvětlují, že pokud vy přemýšlíte jinak než onen úžasný svobodomyšlitel, tak jste tmář a odpadlík.

A naopak, pokud vás bojovník za svobodu bude okrádat, znásilňovat a zabíjet, tak je to boj za svobodu, pokud vy se ale budete bránit, tak jste kontrarevolucionář, lump a nepřítel lidu.

Tito levicověpravicoví novináři vám v zájmu jejich úžasně „pravdy“ snaží nabulíkovat jak to oni vidí, a jen ty „pravdy“ a „polopravdy“, které se jim hodí do krámu, a když se vám podaří je chytit jak si protiřečí, tak můžou vzteky vyletět z kůže anebo vás ignorují a opakují tu svou pitomost dokola a dokola.

Státní dělnická televize ABC se vám snaží na jedné straně vysvětlit, že špatné je křesťanství, a jak sporný je Kristus a na druhé straně oslavuje bojovníky za svobodné šíření islámu či ukazuje zlé izraelské žoldnéře a plačící palestinské matky a děti.

Vzpomínám na několik let starý příběh, kdy kolem světa proběhl film od organizace bojující za práva zvířat, jak vědci mučí zvířátka, jak otvírají opičkám hlavičky zaživa, jak malým králíčkům kapají bůhvíco do očíček. Když to začala vyšetřovat policie a stát, tak se zjistilo, že film byla propaganda, natočená členy organizace, že celé to bylo vymyšlené a ti mučitelé byli sami členové organizace, ano, sami ochránci byli ti zlí vědci, co mučili zvířátka.

Když ochránci vyběhli s tímto filmem, tak se noviny, radia a televize kolem celého světa mohly přetrhnout a po několik týdnů

to omílaly dokola a dokola, napadaly vědu a vědce a policii a státníky, když se to provalilo tak byla o tom malá zmínka jen v několika novinách a radiích.

A co je na tom ta třešnička, ti „Ochránci“, ti mučitelé zvířat, si vůbec nic nevyčítali, ale naopak byli nesmírně hrdí za to, co udělali.

Řeč bychom si pomáhat .

Řecká tragedie

Rudolf Výborný

Demokratické země s velkým počtem obyvatelstva, jako například USA nebo Francie, jsou dostatečně spokojeny s vlastní versí demokracie a příliš nedbají o to se poučit nebo dokonce vylepšit svůj model demokracie srovnáním s demokracií švýcarskou. Navštívil jsem Švýcarsy naposled asi tak před dvacetipěti léty. Je zcela možné, že mé informace jsou trochu zastaralé. Ideál však zůstává stejný. Při prohlídce parlamentu nám průvodce hrdě ukazoval skromný brouk Volkswagen, ve kterém ministerský předseda jezdí do práce. Žádné dlouhé procesí vládních luxusních aut, které známe z Canberry jako hlavní dopravní prostředek našich politiků. Nepovažuji za reálné, že by si snad naši politici z toho vzali příklad. Mnohem podstatnější rozdíl je však v tom, že o důležitých problémech mohou rozhodnout voliči. Stačí, aby dostatečný počet voličů podepsal petici a o věci rozhodne referendum. V nedávném referendu voliči zastavili rozpínavé stavění mešit přistěhovalci. Nemám pochyb, že v Australii by podobné referendum dopadlo stejně, navíc naši politici by neměli odvahu debatovat o něčem tak politicky nekorektním. Pokud jde o uhlíkovou daň, která mimochodem není na uhlík, ale na kyslíčník uhlíčitý, nikdy by nebyla schválena, nejenom to, ani by nebyla navržena k referendu. Neměla by totiž nejmenší naději ke schválení. V Austrálii máme sice možnost referenda, ale rozhodnutí, zda bude a o čem, rozhoduje vláda. A ta většinou nemá zájem o vládu lidu, lidem a pro lid. Naopak, ta chce vládu strany, stranou a pro stranu.

Levicové vlády mají tendenci hodně utrácet. Mnohé z toho je chvályhodné, na zlepšení situace chudých, na vylepšení zdravotnictví, školství a v Austrálii na podporu aboriginých. Vada je, že často financování je špatně kontrolované, tak říkajíc, peníze jsou na půl vyhozené a co je nejhorší, levicové vlády utrácí peníze, které nemají. Jinými slovy žijí si nad poměry. Zadlužují se často natolik, že to působí ekonomické potíže. Během mého života v Austrálii, každá laboristická vláda skončila s nesmírným dluhem. Na štěstí pro nás, Austrálie byla vždy tak bohatá, že jsme to přežili bez pohromy. To však neznamená, že vše bylo v pořádku. Například za Whitlama inflace byla mimořádně vysoká a mnoho lidí tím utrpělo.

Řekové nemají to štěstí co Australie. Jejich většinou času socialistické vlády zadlužily stát tak, že má nesmírné potíže dluhy splatit. Řecká veřejnost se bouří a protestuje proti opatřením, které vyžaduje Evropská Unie, aby Řecku poskytla další finanční pomoc.

Podle mého je to velice krátkozraké. Peníze si půjčili a je třeba je (časem) vrátit. Řeči o vydobytých právech jsou nesmysl, žádná práva si nevybojovali, prostě, žili si nad poměry. President Klaus se o tom vyjádřil:”Řekové mají právo si zvolit životní styl jaký chtějí, ale potom nemohou očekávat, že mohou být ve stejné měnové zóně jako Německo.” To je zřejmě moudré i zřejmé. Horší jsou skryté významy Klausova výroku. Za prvé, naznačuje to možnost konce Eura v Řecku. Když k tomu dojde bude to nejenom ekonomická pohroma pro Řecku, ale i možnost zhroucení Eura jako společné měny s následnými hrůznými ekonomickými důsledky pro celou Evropu. Za druhé, Klausův výrok také naznačuje, že Řekové nemohou očekávat, že Německo je bezedná pokladnice, která bude do nekonečna podporovat řecký životní styl na úkor německého obyvatelstva. A nejde jenom o Německo a Francii. Nedávno Slovensko odmítlo přispět k finanční podpoře Řecka. Podle mého mínění zcela správně. Myslím, že Slovensko je chudší než Řecku a má nižší životní úroveň. Proč by si Slováci měli utahovat opasky pro bohatší Řeky, kteří to sami dělat nechtějí?

Evropské vlády, zejména Německo a Francie, do jisté míry přinutily řeckou vládu přijmout rozhodnutí, které omezí utrácení, zvýší daně a zavede úsporná opatření. Řecká vláda rozhodnutí přijala i když si musela být vědoma, že tato opatření budou velice nepopulární a povedou k nepokojům. Když bylo vše dohodnuto, ministerský předseda Papandreu vyhlásil, že o celé věci rozhodne referendum. To sice zní velice demokraticky, ale porušuje to uzavřenou dohodu. Mám své pochyby, že Papandreu se rozhodl pro referendum z lásky k demokracii. Kdyby tomu tak bylo, mohl to udělat už dávno a hlavně před tím, než se dohodl se Sarkosim a Merkel. Skoro bych se klonil k názoru, že mu jde více o udržení moci ve vlastních rukou. Žijeme v zajímavých časech. Ještě než jem článek dokončil, Papandreu referendum odvolal. To jenom ukazuje, že o tom, zda se referendum vypíše by neměli rozhodovat politici ale voliči, tak jak je to ve Švýcarech. Řecká krize trvá.

TAK BUDEME LÉTAT, anebo NEBUDEME LÉTAT?!!!

Sven F. Řehulka

Napětí na Mascotu, už trvá skoro tři měsíce. Demonstrace, hodinové stávky, posílání ohnivých prohlášení do tisku Uniemi, i odpovědi vedení letecké společnosti Qantas už trvaly tak dlouho, že si toho veřejnost přestala skoro všimat. Ano, můžete říci, že ta "veřejnost", pokud nikam necestuje, nehasí, co ji nepálí !

Když ovšem došlo do tuhého, bylo na hašení už pozdě. Už dlouho jsem nikam necestoval, do "staré země", jak říkám České republice, jsem letěl naposledy před osmi lety. A to jsem se na cestovce domlouval, aby to bylo co nejlevnější, jedinou mou podmínkou bylo : neletět s

Aeroflotem, Air India, či Garudou, tedy firmami částečně ožraleckými, částečně neumětelskými ! Bylo mi to splněno, když jsem souhlasil s různými zastávkami a čekáním. Totiž, cestovat s Qantasem do Londýna a odtamtud do Prahy, bylo na moji kapsu příliš. Proto jsem vyletěl s naším Qantasem ze Sydney, který v Brisbane přibíral turisty (a různé pašeráky) do Bali, tam jen hodina v čekárně (naštěstí můj kufr zůstal na palubě a surfboard nevlastním). Pak pokračování do Singapuru, kde mi tříhodinové čekání vyhovovalo, právě pro nákup škatule krásných orchidejí, pro moji sestru ve staré zemi. Odtud pokračování se Swiss Air, sice opět s dvouhodinovou zastávkou v Bangkoku, ale pak už plynule až do Curychu. Krásně vyspalý (spím kdykoliv mám příležitost, ve dne, v noci, třeba při střelbě), jsem v Curychu uvítal osmihodinovou přestávku a jel se podívat tramvají do města, nikdy předtím jsem ve Švýcarech nebyl. Potom už jen krátký let malým airbusem ČSA do Prahy, docela spokojený a odpočatý, přestože můj let trval 37 hodin. Tím jsem měl možnost posoudit, že náš Qantas, už není to, nač jsme byli v předešlých letech zvyklí. Nejen, že ubylo pěkných a přívětivých letušek a přibýlo cukerinových letušáků s měkkým zápěstím, nakonec s tím jsem se setkal i u KLM, British Air, i Lufthansy, ale šetření v pohostinství i obsluze. Moji blízcí i kamarádi, kteří létají častěji (nejsou to chudí penzisté, jako já), ale vesměs létají s (Jiho)Korean Airlines, anebo Emirates, nejen proto, že mají o mnoho nižší ceny než náš Qantas, ale proto, že Qantas už dávno opustil evropské linky a do Vídně, natož pak do Prahy, nelétá ! No a recipročně, ani ČSA už nelétají pacifickou, či asijskou linku, kdy létaly do Singapuru a Jakarty. Podle toho, co mi můj virtuální kamarád Honousek, napsal, že v současné době ČSA zdegenerovaly na nedůležitou regionální leteckou společnost, nejdál létající do Chorvatska. Napřed tedy opustily zmíněnou asijskou linku, potom t.zv. atlantickou (USA a Kanadu) a teď už prý nebudou létat ani do Tunisu. A to jejich životnost zachraňuje snad vzájemná dohoda se Swiss Air, která také trpí chudokrevností. Vysvětlení ? V případě ČSA, je to nafoukaný nákup flotily poruchových Airbusů (místo osvědčených Boeingů), dále každoroční potrásání zlatou rukou VŠEM manažerům (nikoliv jen tomu vrchnímu), zato zastarávání údržby. Tak teď se po předmluvě mohu vrátit domů - do Austrálie!

To zmíněné napětí v Qantasu, vyvrcholilo před několika dny generální stávkou, které se zúčastnily všechny důležité unie (odbory). Od Unie pilotů, Unie mechaniků i Unie bagážistů, požadující zvýšení platů o "X %" - - (nevím, jak vysoký požadavek v procentech ani v dollarech), ale managamentu Qantasu nevyhovující. Napřed byly běžné "zdržovačky" se zavazadly, potom otevřené protesty s unionistickými prapory, potom se objevily i prapory rudé (a duhové) i transparenty s hesly proti kapitalismu, různé poučky, že bohatnou bohatí a chudnou chudí a když jsem tam v davu uviděl i placard s obrázkem humanisty Che Guevary, bylo mi jasno!

Dokončení na str. 11

Úterý 25. října

Sulík se spolu s Ficem vyhoupl na první místo předvolebního průzkumu
Polsko zrušilo schůzku ministrů financí zemí EU, summit by se konat snad měl
ČSSD přišla s nápadem uspořádat o majetkovém vyrovnání s církvemi referendum
Topolánek dostal trafiku - je předsedou dozorčí rady Elektráren Opatovice
2Dobeš ostře kritizoval Dvořákovou za to, že o případech mluví v médiích
ÚOHS povolil Český aeroholding, který spojí Letiště Praha a ČSA
Podvodník Lukáš Kohout ze Šluknovska se má vrátit do vězení
Počasí v Praze: zataženo, 10 °C

Středa 26. října

Začal summit Evropské unie, politici hledají cestu z krize
Kvůli krizi je potřeba změnit smlouvu o EU, prohlásila Merkelová
Senát počtvrté odložil schvalování záchranného fondu eurozóny ESM
Besser ubezpečil, že zákon o církevních restitucích nejde za 25. únor 1948
Poslanci podpořili návrh na omezení imunity zákonodárců a ústavních soudců
PS podpořila zavedení nového trestného činu nedovolené sledování lidí
Senát zamítl návrh na již pátý odklad účinnosti služebního zákona
Na náměstka pražského primátora Březinu byla podána obžaloba
Počasí v Praze: mrholení, 10°C

Čtvrtek 27. října

Bankrot Řecka se nekoná, banky mu jen odpustí půlku dluhů
EU bude rekapitalizovat banky a navýší fond záchrany na bilion eur
EK zpochybnila tvrzení Radičové, že se SR nebude podílet na další pomoci Řecku
Noční drama v Bruselu řešení podle Kalouska nepřineslo, banky čekají problémy
ČSSD chce oddálit schválení vládních reforem, a tak žádá 4 mimořádné schůze PS
Senát schválil návrh zákona, který zavádí trestní odpovědnost právnických osob
Společnosti KKCG a PPF mohou převzít Sazku, rozhodl ÚOHS
MŽP souhlasí s novou vzletovou dráhou na pražské Ruzyni
Počasí v Praze: zataženo, 10 °C

Pátek 28. října

Německý Ústavní soud pozastavil činnost Výboru pro EFSF
NATO definitivně rozhodlo o ukončení operací v Libyi k 31. říjnu
Česko si připomnělo 93. výročí vzniku samostatného Československa
Klaus položil věnec na Vítkově, na Hradě mu přísahaly stovky nových vojáků
Podle předsedy ČSBS je sociální vyloučení větší nebezpečí než terorismus
Členové a příznivci SSO vyjádřili v Praze nespokojenost s fungováním EU
Zakázané demonstrace DSSS v Havířově se zúčastnilo asi 30 lidí
Při operaci srdce zemřel spisovatel a diplomat Jiří Gruša
Počasí v Praze: zataženo, 10C

Víkend 29. – 30. října

V Londýně byla odhalena pamětní deska českých parašutistů
Dohoda Řecku ven z recese nepomůže, kritizuje Soros eurosummit
Abbás přiznal starou chybu Arabů - odmítnutí palestinského státu
Kalousek snížil svůj letní odhad růstu z 2,5% na 1% a méně
V katedrále sv. Víta se konala mše za oběti heydrichiády
Jeden ze dvou stíhaných soudců byl umístěn do vazby
Členové ČSNS natřeli kříž v Dobroníně na růžovo
Zemřel kreslíř a humorista Jiří Winter Neprakta
Počasí v Praze: skoro zataženo, 11°C

Pondělí 31. října

UNESCO uznalo plnohodnotné členství Palestiny, Česko bylo proti a USA v reakci na rozhodnutí UNESCO zastavily této organizaci příspěvky
Prodražení Blanky svádí Bém na dodavatele a na současné vedení Prahy
Letouny CASA byly opět uzemněny, jednomu selhaly přístroje i motor
MF zhoršilo odhad ekonomiky, měla by příští rok vzrůst jen o 1 %
Fagana na karlovarském magistrátu s jeho ´pohledávkou´ odmítli
Zájemci o dostavbu Temelína převzali zadávací dokumentaci
Aktivistické spolky vyzývají k odvolání Romana
Počasí v Praze: zataženo, 12°C

NOVINY - Stručné Zprávy – sestavené panem Ondřejem Astonem Neffem

Úterý 1. ledna

Kvůli referendu musel Papandreu na kobereček k Merkozy Netanjahu se prý snažil získat podporu pro možný útok na Írán
Poslanecká sněmovna v prvním čtení podpořila návrh rozpočtu na příští rok
Vládní poslanci si obstrukce ČSSD a KSČM pochvalují - stmelily prý koalici
Klaus se kriticky vyjádřil na adresu sněmovních obstrukcí levicových stran
Dva soudce, stíhané za korupci, zprostil ministr spravedlnosti jejich funkcí
Podle poloviny lidí se situace v ČR vyvíjí správným směrem, říká STEM
Účastníci nezákonné blokády Šumavy chtějí po policii omluvu
Počasí v Praze: zataženo, 7°C

Středa 2. ledna

Netanjahu nařídil zastavit platby příspěvků Izraele do UNESCO
Papandreu demisi nepodal, otázka referenda zůstává zatím otevřená
Poslanci koalice definitivně stvrdili omezení podpory stavebního spoření a Koalice ve sněmovně odmítla všechny obstrukční schůze navržené opozicí
Hejtmani se kvůli rušení 10 000 nemocničních lůžek obrátí na ÚOHS
V Praze proběhla demonstrace proti stěhování Slovanské epopeje
Huml chce jít kvůli nočnímu jednání sněmovny k Ústavnímu soudu
ČNB výrazně zhoršila odhad růstu ekonomiky pro rok 2012
Počasí v Praze: zataženo, 9 stupňů

Čtvrtek 3. ledna

Lídři eurozóny začali otevřeně hovořit o tom, že by Řecko mohlo opustit euro i EU
Izrael zastavil lodě propalestinských provokatérů zamýšlejících prolomit blokádu Gazy
Referendum v Řecku nebude, a tak můžou jít peníze do německých a francouzských bank
Třetím čtením s řadou pozměňovacích návrhů prošel Sněmovnou zákon o veřejných zakázkách
Lékaři a sestry dostanou přidáno pouze 6,25%, zvýšit na 10% se to má podle ekonomické situace
Nečas připustil odklad daňové reformy, regulace hazardu ale bude platit už od ledna 2012
Česká spořitelna začalaovala Sazku a insolvenčního správce Cupku
Pan **Leslie Beck** se vrátil s cesty kolem světa zpátky do Sydney s chotí a houserem.
V Česku začíná kampaň proti sexuálnímu násilí na dětech
Počasí v Praze: zataženo, 10°C

Pátek 4. ledna

Demise řeckého premiéra je na dosah, Papandreu zřejmě odstoupí
Útok Izraele na Írán je podle ©imona Perese *stále pravděpodobnějái*
Jednání Poslanecké sněmovny pokračovalo opozičními obstrukcemi celý víkend
Kandidátem moravskoslezské ČSSD na hejtmana bude nyníějái náměstek Novák
Krise nekončí, a tak Nečas nevylučuje, že by se DPH mohla ul' příatí rok zvýait
Replika stroje aviatika Kaapara zopakovala svůj slavný let z Pardubic do Prahy
Bátora poprvé po odchodu z úřadu veřejně vystoupil, na sněmu D.O.S.T.
Sněmovní právníci zpochybnili podle Zaorálka postup koalice
Počasí v Praze: postupné vyjasnění, oteplení na 15 stupňů°C

Víkend 5. ledna – 6. ledna

Řeční lídři vybírají nového premiéra, média tipují Papadimose
Zhruba dvě třetiny Němců nevěří, že Řecko zůstane v eurozóně
Motorola může zakázat prodej mobilních zařízení Applu v Německu
Heger nabízí postupné zvýšení platů, lékaři hrozí dalším *Náš odchod - vaše smrt*
Na webu MŠMT byla data romských dětí, Dobeš podal trestní oznámení
Vládní politici žádají po Kocourkovi urychlené vysvětlení jeho milionů
Právnická fakulta v Plzni přišla o akreditaci doktorského studia
NM odstěhovalo ze své historické budovy poslední exponáty
Počasí v Praze: oblačno, 12 stupňů

Řekla jsem mu: "Konec! Mám toho dost! Rozvádím se s tebou!"
Vyjdu z baráku, slyším výstřel ... Zastřelil se?!?
Vracím se domů šampaňský otevřel, hajzl

Slovák se ptá Čecha: "My máme euro a čo vy?"
Čech: "My máme vládu."

Emigrace tématem Příběhů bezpráví - rok 1989 ukončil vyhnanství

11. 2011 07:43, autor: Lucie Strašíková

Praha - Již po sedmé dnes startuje projekt „Příběhy bezpráví“ měsíc filmu na školách. Projekt, který v rámci programu Jeden svět na školách pořádá společnost Člověk v tísni, vznikl jako reakce na často nekvalitní a nedostatečnou výuku moderních dějin na základních a středních školách. Prostřednictvím filmu (tedy média pro mladé lidi nanejvýš přitažlivého) a následných debat s pamětníky, kteří se často sami stali obětmi komunistického bezpráví, se studenti seznamují s historií českého, resp. československého státu a nedávnou minulostí našeho národa. Téma pro letošní rok zní: "Emigrace a život v exilu". Učitelé si mohou vybrat z celkem 5 DVD zahrnující působivé dokumentární i hrané filmy. Vždy když se mluví o událostech 17. listopadu, rozebírají se v médiích desítky témat souvisejících s komunistickým režimem. Jedno však zůstává poněkud stranou: emigrace, neboli exil. "Jistě, psalo se o dramatických útěcích přes *železnou oponu*, eventuálně o významných osobnostech, které odešly na Západ. Ale už ne tolik o emigraci jako fenoménu, který je nedílnou součástí naší (nejen) pounorové historie," tvrdí Karel Strachota, ředitel projektu Příběhy bezpráví.

A jaké filmy projekt nabízí?

Nikomu jsem neublížil (*r. Pavel Křemen, 2011*)

Dokument Pavla Křemena pátrá po motivech, které za minulého režimu vedly lidi ke spolupráci se Státní bezpečností (StB). Někdo se bál o rodinu či kariéru, pro dalšího představovalo být agentem svého druhu dobrodružství. Ve filmu otevřeně vypovídají jak bývalí spolupracovníci StB, tak samotní důstojníci komunistické tajné policie. Každý se ke své minulosti staví po svém – jedni alibisticky prohlašují, že vědomě nikomu neublížili, druzí dodnes zpytují svědomí.

Pavel Tigríd - Evropan (*r. Helena Třeštíková, 2003*)

Pavel Tigríd, jeden z nejvýznamnějších českých emigrantů 20. století, zemřel v srpnu roku 2003. Poslední dny a měsíce života strávil mimo jiné rozhovory s filmařkou Helenou Třeštíkovou, která o něm a jeho životních osudech sestavila unikátní dokumentární film, v němž publicista komentuje zásadní události s ironií a moudrým nadhledem sobě vlastním.

Příběhy bezpráví - Za železnou oponou / výběr (*r. Ján Novák, Marcel Petrov, 2008*)

Ve spolupráci s Českou televizí vzniklo DVD nazvané Příběhy bezpráví – Za železnou oponou obsahující 5 krátkých filmů. Třináctiminutové snímky pocházejí ze série Příběhy železné opony a Tajné akce StB a vypovídají o krutosti i absurditě přísně střežené hranice komunistického Československa. Vybrané díly přibližují jak pokusy obyvatel Československa překonat železnou oponu a uprchnout na Západ, tak praktiky komunistického režimu, který se jim v tom snažil zabránit.

Swingtime (*r. Jaromír Polišenský, 2006*)

Film je inspirován provokační akcí Státní bezpečnosti, která v padesátých letech záměrně mystifikovala ty, kdo chtěli ilegálně odejít do ciziny. V rámci tzv. akce Kameny je spolupracovníci StB převáděli přes falešnou státní hranici do západní zóny, kde od nich fiktivní Američané získávali důležité informace. Poté byli zatčeni a uvězněni.

Ztracená duše národa (*r. Olga Sommerová, 2010*)

Cyklus dokumentárních filmů Ztracená duše národa vznikal v letech 2000–2002 a v sedmi samostatných dílech představuje různé formy represe komunistického režimu vůči československým občanům, zejména v 50. letech minulého století.

Čeští vědci našli způsob, jak včas odhalit neviditelný nádor

Jan Gazdík 8. listopadu 2011 3
Smrtelný nádor lymfatických uzlin často neodhalí včas lékař ani pod rentgenem nebo mikroskopem. Vědcům z lékařské fakulty Masarykovy univerzity v Brně se podařilo s pomocí analýzy DNA nahlédnout do "budoucnosti" lidského organismu. Rozpoznají, že už čelí ataku tohoto druhu rakoviny. Svůj unikátní objev si čeští vědci nechali patentovat. "Lymfomy pláštěvých buněk patří k nejzákeřnějším a také velmi obtížně léčitelným typům nádorů. I když se je podaří s pomocí chemoterapie či ozařování potlačit, tak nad nimi nikdy docela nevítězíme a ony začnou časem – aniž by měli ohrožení lidé sebemenší potíže – opět útočit. Někdy už do šesti měsíců, jindy až za pět let. Vrací se ale vždy," vysvětluje šéf týmu Boris Tichý. Jeho metoda analýzy DNA umožňuje až v osmdesáti procentech případů s velkou přesností a zejména s nesrovnatelně větším předstihem než dosud předpovědět, že v krvi již jednou léčeného či stabilizovaného pacienta opět kolují nádorové buňky. Mladá Fronta

Austrálska fujara Didgeridoo lieč i

Keď vám bude smutno, zahrajte si na didgeridoo. Táto dlhá drevená trubica nevyžaduje konzervatórium a už austrálski domorodci vedeli, že neprerušovaný rezonujúci zvuk lieči nielen telo, ale aj myseľ.

Zvukomalebne slovo „didgeridoo“ (vyslov didžeridú) je európsky výmysel, autentický austrálsky Aborigén používal desiatky odlišných názvov. A podobne by nechápal, v čom je tento nástroj tajupľnejší ako povedzme bumerang. On totiž oba predmety používal každý deň.

V severnej Austrálii, najmä Arnhemskej zemi neprístupnej turistom, znelo a niekde dodnes znie didgeridoo ako súčasť rituálu corodoree. Navečer sa pri ohni zišiel celý kmeň, na programe boli porady, hry, priateľské stretnutia so susedmi.

Český virtuóz na tento nástroj Ondřej Smejkal spresňuje, že didgeridoo nebolo sólovým nástrojom. Vždy sprevádzalo speváka a hráči sa striedali, nikdy nehrali naraz.

Duté drevo

Dutý kmeň stromu patríl spolu s morskou mušľou či zvieracími rohmi medzi najstaršie a univerzálne rozšírené hudobné nástroje. Z nášho územia je príkladom dlhá rúra z lieskového dreva - fujara trombita.

Austrálske didgeridoo je najlepšie z eukalyptového dreva, možno však použiť lipu či agát, napokon, moderné verzie nástroja využívajú aj sklo, kov, kožu, čokoľvek. Dutina vzniká dlabaním, vrtaním, zlepením častí, no austrálsky mýtus tvrdí, že ideálne didgeridoo nájdete v prírode. Dieru v kmeni za vás vyhlodajú termity, stačí ho očistiť, dopracovať a vyzdobiť.

Nekonečný zvuk

Je pozoruhodné, aké spektrum zvukov dokáže vylúdiť tento na pohľad primitívny nástroj. Základný basový tón, ktorý závisí od dĺžky trubice, môžete prefukovať alikvótnymi tónmi a tvoriť zárodky melódií. Inak je didgeridoo, tak ako drumbľa, prevažne rytmický nástroj, princípom je nachádzanie rytmických vzorcov.

Zďaleka najdôležitejšou vlastnosťou didgeridoo je zvuk s „nekonečným“ trvaním. Neprerušovanú rezonanciu využívajú mnohé ľudové nástroje, no artificciálna európska hudba poznala len oddelené tóny a tým sa ukrátila o vedcami potvrdené liečivé účinky a špecifický vplyv takzvaných drónov na ľudský mozog.

Až v dvadsiatom storočí ich objavuje avantgardná hudba a z rovnakých dôvodov hudobníci siahajú aj po didgeridoo. Príkladom je Austrálčan Xavier Rudd, ktorý zvláda obsluhovať viac dutých trubíc súčasne s bicími a efektovým procesorom. Samozrejme, tradicionalisti také niečo odmietajú, tvrdia, že didgeridoo má imitovať iba zvuky prírody.

Ako sa učiť hrať?

Ako na didgeridoo hrať? Základy sú jednoduché a virtuózosm vás nijaký návod neurobí. Hráč do trúby nedúcha otvorenými ústami, ale zošpúlenými perami moduluje zvuk. Ústa má pritlačené k otvoru, nadychuje sa nosom. Dýchaním zapája bránicu a cyklicky vydychuje, čím drží a zároveň prefukuje „nekonečný“ tón.

Jediným limitom hry sú stípnuté pery. Podľa Ondřeja Smejkala netreba veriť neprehľadnému množstvu zaručene správnych návodov od hráčov, ktorí spravidla v Austrálii nikdy neboli a dúchať sa naučili podľa YouTube. Ako tvrdí, držanie tela a poloha pre pohodlnú hru je niečo, čo si vypýta každý konkrétny nástroj.

Množstvom tried a úrovní kvality didgeridoo nezaostáva za inými nástrojmi, napríklad gitarami. Na rozdiel od nich však neexistujú značky garantujúce kvalitu a odborníkov na tento exotický nástroj je primálo. Ak sa rozhodnete pre didgeridoo, nevyberajte na diaľku a podľa ceny. Ani väčšina predavačov nástroj neovláda tak, aby vedela, čo majú na sklade. Pomôže len znalec - alebo náhoda.

Miloš Krekovič Sme

Znásilnená

„Uboľená a gumová som ležala a on si obracal moje bezvládne telo,“ tvrdí Lucie Bílá o najhoršom zážitku svojho života

Lucie Bílá sa rada pýši drahými šatočkami, šperkami, autami, verným personálom a nezapiera ani byty na luxusných pražských adresách či rozprávkovú vilu v rodných Otvoviciach. Do pozoru postaví aj najväčších bosov šoubiznisu, ktorí sa pretekajú, aby vyhovelí jej manierom. Vysvetľuje to tým, že už pozná svoju cenu,

a preto sa nebude stavať do radu s inými speváčkami. Kompenzuje si tak mladosť plnú poníženia a biedy, keď trpela hladom či bola brutálne znásilnená?

Cigánča:

Pozadie správania speváčky a porotkyne Lucie Bílej, ktorá si dnes vychutnáva slasťný pocit rozmaznávanej divy, tkvie už v jej detstve. Najprv sa narodila s vyklbenými bedrovými kosťami. „Nemohla som pre to dva roky vôbec chodiť. Nebola som teda bábätko, s ktorým sa dá pomaznať, pretože som bola priskrutkovaná k doske, pri ktorej som mala nožičky napevno fixované do správnej polohy. Bolo to veľmi komplikované a ne-praktické. Mamička pre mňa musela robiť do kočíka otvory, pretože som sa jej tam s tou doskou jednoducho nezmestila,“ šokuje speváčka úprimnosťou vo svojej knihe Teraz už to viem, možné je všetko, ktorá vyšla v roku 1998.

Detstvo nemala Lucie Bílá, vtedy ešte Hanička Zaňáková, ružové. Nič nenasvedčovalo tomu, že by z nej raz mohla byť obľetovaná hviezda. „Vyrastala som v Otvoviciach, v dome bez vody a toalety. Na záchod sme v lete, zime chodili na dvor. Mali sme však veľký dvor so zvieratami, celý obsypaný škvárou. Zrejme preto nášmu domu hovorili škvárovňa.“ Otec na ňu i na jej staršieho brata používal spartánsku výchovu s fyzickými trestmi. „On ma nemlátil, on ma trestal,“ zľahčuje speváčka s odstupom mnohých rokov. Sama tiež priznáva, že ako dieťa bola škaredé káčatko. „Vychudnuté cigánča ostrihané na chlapca,“ upresňuje. „Lekári sa zhodli, že som podvyživená, takže som chodila do kúpeľov. Vlastne to boli len veľkovýkrmne, žiadny zdravotný program. Deti sa tam dokonca občas zo zúfal-stva pokúšali o samovraždu.“

Môže za to šofér:

Keďže Lucie v škole nevynikala dobrými známkami, vyučila sa za krajčírku. V dielni pri šijacom stroji snívala sen o speváckej kariére. Zakrátko začala účinkovať s kapelou Rock Automat. Prvý, kto pochopil, že môže dokázať viac, bol vodič ich autobusu. Bez speváckinho vedomia poslal do rozhlasu nahrávku s piesňou, ktorú pôvodne naspievala Mireille Mathieuová. Vtedajší vyhl'adávač talentov Petr Hannig poslal Lucii korešpondenčný lístok s pozvánkou do štúdia. Tam jej dal naspievať pieseň, ktorú pre ňu napísal. Tak vznikol hit Nepo- slušné tenisky. Pesnička, hoci ju z duše nenávidela, jej priniesla prvé peniaze a koncerty. O tom, že ju spieva Lucie Bílá, sa Hana Zaňáková dozvedela až z rádia. „Moje meno sa mu zdalo fádne, tak ma premenoval,“ spomína si. Odmena?: Vystúpenia s piesňami, ktoré nemala rada, si Lucie kompenzovala koncertmi s rockovou skupinou Arakain. Vďaka postave „krv a mlieko“ sa stala sexuálnym objektom mnohých mužov. Každého odbíjala slovami, že „to“ ešte nechce. „Dostal ma prvý, kto tomu neuveril. Oponoval mi slovami - Ale chceš! Uvedomila som si, že má pravdu. Bol to ten šofér, ktorý poslal moju nahrávku do rozhlasu. Vedela som, že z toho nebude veľká láska, ale bol dobrý a to mi v tej chvíli stačilo,“ úprimne sa vyznáva vo svojej knihe.

Akty odmietla:

Keď objaviteľ'ovi Hannigovi Lucie Bílá oznámila, že už nebude spievať jeho skladby, hystericky sa jej vyhráždal. Vraj zariadi, aby ju už ni-kdy nepustili v rádiu ani v televízii. Speváčka zostala bez práce, no odmietla ponuku časopisu Leo na fotenie erotických aktov za vtedy exkluzívny honorár deväťdesiattisíc korún. V tiesni jej pomohla kamarátka Ilonka. Ponúkla jej, že sa môže nasťahovať do bytu jej sestry. S obrovskými kuframi cestovala Bílá za vidinou pokoja metrom. „Bolela ma hlava, brucho, celé telo. Asi som vyzerala príšerne, pretože si ma všimol chlapec s dievčaťom, ktorí mi ponúkli pomoc. Po chvíli dievča vystúpilo a chlapec sa ponúkol, že mi pomôže s kuframi. Bol milý, pekný, čiernovlasý, nemala som dôvod neveriť mu.“ Po prekročení prahu Luciinho nového domova sa zmenil na nepoznanie. „Opakovala som mu, že mi je veľmi zle, že si potrebujem ľahnúť a či by bol taký dobrý a už odišiel. On na to, že sa mu u mňa páči, takže tu odteraz bude bývať. Keď sa na mňa začal driapať, v strachu som rýchlo utiekla. Vrátila som sa až po troch dňoch a on tam fakt býval.“

Znásilnená:

Lucie nemala silu vyhodiť ho, rozhodla sa prenocovať s ním. A to robiť nemala. „Z môjho bytu spravil mučiareň. Kopal ma do brucha a udieral päsťou do tváre. Uboľená a gumová som ležala a on si obracal moje bezvládne telo,

ako mu vyhovovalo. Keď sa konečne unavil a prestal, dostal chuť piť, tak ma vytiahol do pražských ulíc. Krčmárovi som sa snažila vysvetliť, čo sa stalo, no on to otočil na žart - ,To je sestra. Bola na ťahu s feťákmi.““ Utiect' sa jej podarilo až nad ránom, keď zaspal. „Na gynekológiu ma viedli policajti. V čakárni plnej ľudí zahlásili - ,Tak túto slečnu nám tu akože znásilnili.‘ Nikdy nezabudnem na to, ako sa zvedavé hlavy otáčali za mnou. Je to len a len moja hanba, hovorila som si v duchu,“ vyt'ahuje bolestné spomienky v autobiografii. Pred viac než trinástimi rokmi ju napísala preto, aby predišla vydaniu jej neautorizovaného životopisu.

Ostal nepotrestaný:

Potupne sa podľa knihy speváčka cítila aj na výsluchu u policajtov. „Konfrontácia u nich trvala osem hodín. Zdalo sa mi čudné, že ten tyran tam sedí v železkach, zatiaľ čo vyšetrovateľ sa ma pýtal na tie najintímnejšie podrobnosti. Chcel vedieť všetky polohy pri sexuálnom styku, aj ako zaviedol úd do pošvy.“ Bílej tyran s nasadeným výrazom anjelskej tváre všetko popieral a tvrdil, že sa jej to páčilo. Kriminalista sa zjavne bavil a na zdrvenú speváčku sa obrátil s vyčítavou otázkou, či si uvedomuje, že ten človek bude za mrežami možno aj osem rokov. „No to azda ani nie je nutné,“ povedala ticho. Pustili ho pol hodiny po traumatizovanej Bílej, ktorá si dokola opakovala, že už nikdy sa nebude môcť milovať z lásky. Útočisko sa Lucie snažila nájsť u psychiatra. Odborníkovi so zatvorenými očami podrobne rekapitulovala, čo sa jej stalo. „Očividne ho to vzrušilo. Prisadol si ku mne na pohovku, dal mi ruku na stehno a vysvetlil, že môj problém nie je dostatočne prebádaný a že klin sa najlepšie vyráža klinom. Vraj si to žiada nepeknú spomienku nahradiť novou, čiže silným erotickým zážitkom, a že široko-d'aleko nevidí nikoho, kto by to mohol urobiť profesionálnejšie ako on. Ihneď som bez slova odišla. Uvedomila som si, že toto musím zvládnuť len a len sama.“

Ešte bola v pohode:

Zlaté časy pre speváčku nastali až v roku 1992, keď naspievala ústrednú pieseň do filmu Requiem pro panenku a vydala debutový album s hitom Láska je láska. Ešte stále sa však správala pokorne a bola vďačná za každú reklamu. Veľkú základňu fanúšikov mala aj na Slovensku. Keď v ankete MaxiSuper Awards vyhrala všetky hlavné ceny, natešená prišla do Bratislavy osobne si ich prevziať. Napriek vysokej horúčke, ktorá ňou lomcovala. „Dopovala som ju liekmi, aby vydržala. Po celý večer sa správala veľmi profesionálne. Nikto netušil, že jej je zle. Ako všetci, aj ona to brala ako česť. Preto sme nikomu nemuseli preplácať cestovné,“ spomína si s odstupom rokov organizátorka Ivana Havranová.

Je iný:

S minulosťou je už Lucie Bílá pravdepodobne vyrovnaná. Inak by o nej podľa psychologičky Evy Jaššovej nemohla hovoriť tak otvorene. „Takéto veci môžu ženu traumatizovať veľmi dlho, no pravdepodobne nie celý život. Aby som dokázala presne určiť, ako je na tom Lucie, musela by podstúpiť psychologické vyšetrenie,“ tvrdí a je presvedčená, že slávica sa od nepríjemnej skúsenosti stráni toho, aby sa ocitla sama s neznámym mužom v uza-vretej miestnosti. Odborníčka si nemyslí, že znásilnenie môže mať zásadný vplyv na neskoršie správanie k ľuďom a zdravé fungovanie vzťahu. „Ona je veľmi citlivá, takže, keď natrafí na muža, ktorý je láskavý a milý, cení si ho asi viac, ako je zdravé, a to vzťahu neprospieva. Navyše je veľmi slávna a atraktívna a to mužov možno priťahuje viac než jej ženská duša. Z jej slávy vždy trochu padne aj na partnera a verte mi, to je pre mužov veľmi silná motivácia,“ uvažuje nahlas doktorka. Lucie v súčasnosti našla sťastie po boku mladíka Petra Makovičku, o ktorom tak ako pri iných mužoch tvrdí, že je pre ňu ten pravý. Len jedno je vraj iné. „Nerozmaznávam ja jeho, ale on mňa,“ hovorí speváčka.

Filip si užíva:

O čo viac mala cestu za slávou, uznaním a blahobytom ťažšiu Lucie, jej syn Filip, ktorého má s Petrom Kratochvílom, dostáva teraz všetko na striebornej tácke. Zo začiatku sa mu dlho zdráhala kúpiť mobil, dnes ako tinedžer vie, že po dosiahnutí plnoletosti dostane svoj byt. Navštevuje súkromnú britskú školu, herecké kurzy, natáča videoklipy, účinkuje v dabingu a najnovšie s mamou aj v muzikáli V perine. Dokonca si užíva luxus vlastnej vizážistky a kaderničky. „Popularita Filipkovi nevadí. On sa tak ako ja pre slávu narodil,“ hovorí spokojne slávica. ERIK KOLLÁRIK

IKEA porazila McDonald ´s. Lépe se tam najíte

Tomáš Fránek

Brno - Kdyby se společnost IKEA rozhodla, že už nebude lidem prodávat nábytek, mohla by se stát lídrem na trhu s rychlým občerstvením.

Experti německého Institutu pro kvalitu služeb totiž po testování řetězců působících na evropském trhu zjistili, že se největší prodejce nábytku na světě může směle porovnávat se specializovanými firmami zaměřenými na jídlo. V mnohém je i předčí.

IKEA tak byla v kvalitě nabízených služeb v občerstvení lepší než McDonald´s a výrazně předčila například restaurace KFC nebo Burger King.

K úplné dokonalosti řetězci IKEA chybí podle expertů pouze jediný bod: poněkud línější obsluha. "IKEA jako finalista měla problém s aktivitou svých zaměstnanců," uvedli experti úřadu, který sleduje kvalitu služeb na trhu dlouhodobě.

Reakce zaměstnanců firmy se tak zdály expertům pomalé a nedosahovaly kvalit lidí od McDonald´s.

Čistota kulhá

Experti utajeně navštívili 13 řetězců, z nichž většina působí také v Česku. Zaměřili se na čistotu restaurací, čerstvost a kvalitu potravin a také odbornou kvalitu a ochotu zaměstnanců.

A podle zjištění odborníků, kteří provozovny navštívili utajeně 130krát jak v době oběda, tak večer, pouze třicet procent provozoven může zaručit úplně nejvyšší kvalitu služeb. Někde inspektoři podle vlastních slov ztráceli chuť k jídlu.

Nejlepší se nakonec ukázal řetězec Marché zaměřený na rybí občerstvení, který ale v Česku nepůsobí. Restaurace má tato švýcarská firma například v Rakousku, Maďarsku nebo ve Slovinsku. Marché získala 78,7 z možných sto bodů.

Další firmy v žebříčku už ale v Česku najdete. IKEA získala 77,6 bodů a McDonald´s 72 procent bodů. A vůbec nejhůře dopadla společnost Pizza Hut, která získala 64,3 bodů.

"Vítěz testu, společnost Marché, nabízí dobré služby, velký rozsah a kvalitu potravin. IKEA se poučila z kritiky a přijala opatření ke zlepšení služeb, nabízí velký výběr včetně bioproduktů. A McDonald´s bodoval nejlepší kvalitou komunikace, tedy měl dobře informované a přátelské zaměstnance," uvedla Bianco Moeller, ředitelka Institutu.

Za velký problém u fast foodu označili experti to, že mnohde lidé čekají na svoje jídlo i desítky minut. "Pouze každý pátý zákazník dostal jídlo hned, někde lidé čekali třeba devatenáct minut," uvedla ředitelka Moeller.

Fast foodům se i přes krizi daří.

Americký řetězec restaurací s rychlým občerstvením McDonald´s tak zvýšil ve druhém čtvrtletí čistý zisk meziročně o 15 procent na 1,4 miliardy dolarů (24 miliard korun) díky růstu prodeje ve Spojených státech i Evropě.

Oblíbené jsou fast foody také v Česku.

Za rychlé občerstvení Češi utratí až dvacet pět miliard korun ročně, což je asi 30 % celkových tržeb ve veřejném stravování. Češi tak v provozovnách rychlého občerstvení utratí více peněz než třeba Poláci nebo Maďaři.

V Česku je nyní na 15 tisíc fast food restaurací a stáneků s rychlým občerstvením.

Richard Sulík: Odvážný Slovák, který se vzepřel diktátu Bruselu

Haló, tady Brusel. Posíláme nějaké zákony. Rychle je schvalte. Ne, jiná možnost není.

Zjednodušeně řečeno, takhle nějak vypadá procedura, kterou si právě prošlo Slovensko při schvalování fondu na záchranu eura. Šéf parlamentu Richard Sulík, jenž se postavil proti, byl odvolán. Vláda, ve které seděl, kvůli tomu padla.

Pozoruhodné na tom je, že Sulík, šéf strany Svoboda a Solidarita, čelí útokům médií a slovenských elit. Je vykreslován jako národní ostuda a téměř vlastizrádce.

Myslím, že Slováci by na něj naopak měli být pyšní.

Kdo chce, zná následující fakta: Evropa čelí největšímu zadlužení od druhé světové války. Řecko už fakticky zbankrotovalo, Itálii to nevyhnutelně čeká a Španělsko zřejmě taky. A jak myslíte, že v Řecku šetří? Asi takto: jenom letos už stihli vyrobit deficit čtyři sta miliard korun, tedy čtyřikrát větší než Česko. Podobně „hospodaří“ i v ostatních zadlužených zemích.

V dekadentně rozmazlených státech Evropy nikdo nemá odvahu začít tvrdě šetřit. Problém se řeší politicky, nikoli ekonomicky. Proto další zbytečné a nic neřešící půjčky putují do zadlužených zemí, tentokrát v podobě spásitelsky znějícího fondu na záchranu eura.

Sulík a jeho strana se postavili proti. Celkem logicky se diví, proč by mělo ekonomicky chudší, ale rozumně hospodařící Slovensko automaticky půjčovat rozmařilému Řecku.

Sulík v rozhovoru pro Reflex (dokonce připustil, že před hlasováním mu telefonoval německý ministr zahraničí, aby se ujistil, že bude hlasovat „zodpovědně“. Německo totiž řeší obtížné dilemma. Jako lídr sjednocení Evropy a její hlavní sponzor nechce dopustit krach eura, ale zároveň nemůže vystát plýtvání a rozmařilost zadlužených zemí.

Chápu, že pro někoho může být důležitá demonstrace jednoty Evropské unie a ochrana eura. Ale demonstrativní, jednohlasné schvalování má pro nás ve střední a východní Evropě neblahé konotace, že. Taky bych se nechtěl dožít toho, že slovo „zodpovědnost“ bude nově znamenat, že se chovám proti zdravému rozumu, v rozporu s vlastním přesvědčením a ve jménu nějaké vyšší myšlenky. To, jak známo, málokdy vede k dobrým koncům.

Slovák Sulík se ke své zemi zachoval zodpovědně právě tím, že se postavil proti dalším zbytečným půjčkám. Já mu k tomu blahopřeju

Ivan Hamšík Reflex

Po apartheidu rasismus hodně nepěkný

The Economist, velmi významný britský týdeník důsledně liberálního zaměření,

uveřejnil 17. září 2011 text s názvem "*Song of Liberation or Hate?*", takto otázníkem končícím, o písni buď velebící osvobození nebo spíš nenávisť páchnoucí.

Nemám potíže s odpovědí, jakož by zajisté neměl nedávno zavražděný farmář Attie Potgieter, "*tortured to death*" - stopadesáti zásahy různých bodných nástrojů pozvolna umučen. Takové bylo lékařské zjištění. Manželka Wilma a tříletá dcerka měly výhodu méně kruté smrti - jen jedna kulka do týla. Šest vrahů, nejmladší z nich teprve sedmnáctiletý, nemotivovala osobní averze vůči obětem Pouze nutkání krást, což tedy učinili hodně barbarským způsobem.

Od konce apartheidu v roce 1994 o život přišlo víc než tisíc farmářů a jejich rodinných příslušníků. Zemědělský svaz odhaduje trojnásobně větší počet obětí a nevěre se vyjadřuje o černošské osvobozenecké písni "*Dubhul ibhunu*", anglicky "*Shoot the Boer*" - zastřel Bura! Populární to pobídka, jejímž prozpěvováním na politických shromážděních příznivců vládnoucí strany ANC (*African National Congress*) zejména vyniká mládežnický předák Julius Malema, místní obdoba někdejšího českého Vasila Mohority a ještě ranějšího Zdeňka Hejzlara. Bouřlivák Malema tvrdí, že píseň je nevinná ("*to mean no harm*"), nicméně bělošské farmáře evropského původu nazývá zločinci, kteří černochům uloupili jejich zem. Proto se domáhá konfiskací bez kompenzací, tak jak k nim došlo v Zimbabwe (s výsledným rozpadem hospodářství a s hladomorem).

- - -

Z celkového počtu 4,5 milionů bělochů jejich většinu (3 mil.) tvoří Burové (Boers) neboli Afrikaaners, tamějšími Čechy "Buráci" zvaní: jsou to sice sice běloši, ale nejsou Evropané. Je to bílý kmen se svými jedinými kořeny v africkém kontinentu již po aspoň čtrnáct generací. Nejsou kolonialisté, však nebylo koho kolonizovat. Když dorazili k mysu Dobré naděje v roce 1652, čtyři roky po Třicetileté válce, potulovalo se tam všeho všudy jen pár nomádských Hotentotů a ještě primitivnějších Křováků. Tedy žádní Zulové, Xhosové, kmeny Sotho a Tswana, Ndebele, dnešní černá většina: títo emigranti se ze severu až dost později dostavili.

"Vy jste si v Americe Indiány vyvraždili, my jsme tady vraždění zabraňovali. Nebýt nás, tak Zulové úplně zlikvidovali kmen Ndebele," říkali mi Burové a dodávali podrobnosti, jak jejich předkové bránili mnohým masakrům, jak černochy očkovali, zatímco americké Indiány kosily z Evropy dovezené epidemie, a že na burských rukou krev nelpí.

Jejich kolonie kvetla, přijížděli usedlíci odjinud z Evropy - Němci, francouzští hugenoti (zakladatelé vinic a tvůrci vynikajícího vína). Jenže se pak - zejména po objevu zlata a diamantů - začali hrnout Britové, kolonisté imperialisté nejznamenitější.

Rostly jejich konflikty s nejdřív příšlymi Bury, jejichž značné množství - s volskými povozy přes hory a doly, pouští a polopouští - se rozhodlo odejít do totálního neznáma. Za řekou Orange vznikl Oranžský svobodný stát (*Oranje-Vrystaat*) a dál, za řekou Vaalem, vznikla Transvaalská republika. Tak Burové našli svůj Říp.

V posledním roce devatenáctého století (1899) započala burská válka. Proradný Albion se pokusil neposlušné sedláky porubat, ale největšímu imperiu té doby se úsilí nedařilo, válka se potupně táhla. Británie si svou pošramocenou mezinárodní prestiž nevylepšila vynálezem koncentračních táborů. Zkoncentrovat nikoliv lapené burské bojovníky, ale jejich ženy a děti a ty si podržet jako rukojmí. V pustinách pod stany, bez hygieny, epidemie začaly řádit a způsobily daleko větší ztráty na životech než všechna úsilí na bojišti. Takovéto bylo britské vítězství, načež prohravší Burové se měli za pár let s nadšením dostavit k jatečním orgiím první světové války a umírat pro zachování jimi oprávněně nenáviděného impéria.

Kdysi jsem psal o hodinkách, roztržitěných na hraničním kameni. Z rodného prostředí odcházíme s ponětím, chápáním tamější atmosféry, mentality, jež nám pak zamrzne. Například v jihoaustralské vinařské oblasti Barossa Valley jsem v městysech, založených německými přistěhovalci, měl pocit návratu do éry wilhelmovského císařství. Čeští pouónorové uprchlíci, jinými zkušenostmi vybavení, se dost podstatně lišili od běženců posrpnových. Kdo kdy třeba jel rurálním Texasem a v autě si v rádiu naladil českou krajanskou stanici, hned získal důkaz o atrofii jazyka v dálavách. A co teprve praprapotomci Holand'anů! Jejich řeč - zvaná *afrikaans* - sice stále zní chrchlavě, ale holandština už to dávno není. S tou by se v domorodci v Amsterdamu nedomluvili. Unikátní Burové nemají zámořskou zemi, do které se vrátit.

"Buráka nepřehlédneš," vysvětlovali mi tamější našinci. " Klobouk do buše, pick-up-truck, krátké kalhoty, knír , odstávají mu uši, všichni vypadají stejně, dyť to jsou sami bratrance - těch Bothů, Malanů, Strijdomů, van den Mervů."

Mně mnozí ti pořízkové s knírem připomínali Lecha Walesu. Z vládní publikace *South Africa Digest*, 9.10.1981, jsem se dozvěděl, že v zemi je 80 000 Bothů, všichni jsou potomky Jana Bothy, přistěhovalce z roku 1718. Ale tvrzení, že Burové mají všeho všudy jen dvacet příjmení, nelze zcela věřit. Však mezi nimi jsou tací i s jménem Horak, nejspíš původem z našich končin, exulantští pokračovatelé Komenského.

Anglicky mluvící Jihoafričané kontrolovali ekonomiku, patřil jim průmysl, banky, kdežto Burové vlastnili půdu, na níž s černými čeledíny pracovali, černochům rozuměli, mnohé měli rádi jako jedince, ale obávali se jejich většiny jako rasy. V roce 1948, i pro nás neblaze památném, se Burům s jejich nacionalistickou stranou podařilo vyhrát volby a po nich si odhlasovali novinku známou jako apartheid. Každý někam patří, rasová diagnóza uvedena v průkazu totožnosti. Obhájci apartheidu tvrdili, že přece nešlo o prosazování diskriminace, o hlásání bělošské superiority, ale o vzájemně přirozenou volbu. My jsme jiní, vy jste jiní, každý přece raději pobude mezi svými.

Ovšem, když si někdo potrpí jen na blondýnky, nebudu mu zákonem přikazovat, aby občas též obcovał s brunetami. Zajisté bych si raději popovídal někým z Čech než z Čadu, nicméně bych dal přednost čadskému pastevci před českým komunistou. Jenže Burové dodrželi jen polovinu závazku: onu separaci. Nedodrželi slib *rovnosti* v separovaném vývoji.

Hostila a přístřeší nám poskytla burská rodina nejvyšší vládní kategorie, již ani nenapadlo, že porušuje archaický apartheidní zákon: však jsme rodina nedostatečně bělostná. Paní domu vyrostla na farmě a její první řečí bylo zulu. Poučila mě, že *sambona* je nejběžnější formou pozdravu, že slepice je *inkuku* a koláč je *amakuku*. Patřila mezi druh lidí, kteří černochům rozumí líp, než kterýkoliv outsider, ale jsou přesvědčeni o jejich jinakosti. Proto odmítají integraci, že nedává smysl.

A pak se to tedy v roce 1994 pořádně rozsypalo.

- - -

"Můžeš vytáhnout černocha z buše, ale obráceně to nejde," tuto samozřejmost opakoval český navrátilce z tamějšího prostředí a pokračoval s neveselou informací, že dřívější vlády sice nedodaly, ani příliš nepředstíraly občanskou rovnost, ale bezpečnost v ulicích zaručily." Zmínil se o Carlton Center, někdejší kulturní pýše Johannesburgu. Ta již neexistuje, zdevastována mimo provoz, jakož i přilehlé ulice s luxusními obchody, nyní jen opuštěná spoušť.

Z hlediska živoříčího Jihoafričana tmavé pleti, svržitelé nespravedlivého apartheidu se příliš

nevyznamenali. Stát s rekordně vysokou nezaměstnaností trpí akutním nedostatkem dostatečně kvalifikovaných pracovníků, 80 procent všech škol je hodnoceno jako "disfunctional". Jižní Afrika zůstává zasažena obrovskou kriminalitou. V době apartheidu k většině zločinů docházelo v segregovaném černošském prostředí, kdežto v nynější době jsou skutečností a zkušeností univerzální.

Ta tedy postihuje i Bury v zemědělství, jejichž nynějším nezáviděnýmhodným údělem tento text započal. Farmář Attie Potgieter stopadesátkrát probodán, ubodán, a svazácký předák Julius Malema prozpěvuje budovatelskou píseň, povzbuzující takové počínání.

Jako by se snad dalo pochybovat o nenávistné substanci takového prozpěvování, k soudu (tzv. *Equality Court*) se obrátilo AfriForum, dosud fungující lobby s burskou většinou, s odvoláním na ústavu, zakazující "*hate speech*" - projevy nenávisi.

Soudce běloch 12. září 2011 rozhodl ve prospěch žalobců a píseň zakázal.

The Economist charakterizuje reakci rasově háklivých (*racial sensitivities*) černochů jako *outrage* ("vzteky, rozhořčení, potupa, těžká urážka").

Vládnoucí strana ANC vyjádřila svůj šok (*appalled*) a je rozhodnuta podat odvolání.

Vrcholná odborová organizace (*Congress of South African Trade Unions*) soudní počín zatratila jako hrubou urážku (*gross insult*).

Při příští návštěvě rodné země nesmím opomenout kontaktovat přátele, které jsem poznal v Jižní Africe, jimi nyní natrvalo opuštěné, a přeptat se na jejich názor, ač nikdo z nich se tam farmářstvím nezabýval.

Ota Ulč

Vladimír Hučín

Chci právo i pro vás

Informace účastníkům odboje a odporu proti komunismu S odstupem jedné generace od Sametového podvodu schválil Parlament ČR zákon č. 262/2011 Sb. o účastnících odboje a odporu proti komunismu. Účelem zákona je vyjádření úcty a vděčnosti **aktivním** účastníkům odboje a odporu proti komunistické nadvládě.

Aby se jednalo o odboj a odpor ve smyslu zmíněného zákona, musí být splněno několik obecných podmínek současně, zákon také rozlišuje různé formy odboje a odporu proti režimu. Toto se týká přímých účastníků anebo jejich manželů.

Osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu bude vydávat Ministerstvo obrany na základě odborného stanoviska Archivu bezpečnostních složek, popřípadě Ústavu pro studium totallitních režimů a dalších vědeckých institucí.

Jedinou-centrální organizací, která je příslušná k řízení a rozhodování o žádostech o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu je Odbor pro válečné veterány (www.veterani.armycz). Ministerstva obrany, v prvním stupni bude věc projednávat oddělení vydávání osvědčení - třetí odboj.

Na podání žádosti je ještě dost času, protože je lze podávat až po vejití zákona v účinnost, to znamená nejdříve 18. listopadu 2011.

V příloze na konci této stránky jsou vzory žádosti o vydání osvědčení účastníka odboje a odporu proti komunismu podle zákona č. 262/2011 sb. pro tři různé životní situace, a sice podává-li si žádost sám přímý účastník, podává-li ji zastupující právník a podává-li ji pozůstalý.

Po podání žádosti bude následovat zpracování a poskytování odborných stanovisek Ústavem pro studium totalitních režimů, Archivem bezpečnostních složek a dalšími institucemi.

Třetím krokem bude vydání osvědčení = přiznání statutu účastníka odboje a odporu proti komunismu Ministerstvem obrany, a s tím související přiznání postavení válečného veterána a všech práv náležejících podle zákona.

V případě zamítnutí žádosti = nevydání zmíněného osvědčení, bude odvolacím orgánem proti rozhodnutí Ministerstvem obrany devítičlenná Etická komise České republiky pro ocenění účastníků odboje a odporu proti komunismu.

Na závěr je ještě nutno upozornit zvláště na § 11 zmíněného zákona č. 262/2011 Sb. Podle něj je totiž možno požádat soudní cestou o **zrušení trestu uloženého za trestný čin, na který se nevztahuje rehabilitace podle**

zákona č. 119/1990 Sb., o soudní rehabilitaci, ve znění pozdějších předpisů, anebo rehabilitace podle § 6 zákona č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu. Návrh lze podat nejpozději do 5 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (tzn. nejpozději do 17.11.2016).

Detailní informace o odboji a odporu proti komunismu:

- Účastníci odboje a odporu proti komunismu
- Formy odboje a odporu proti komunismu
- Překážky přiznání postavení účastníka odboje a odporu proti komunismu
- Jak získat osvědčení účastníka odboje a odporu komunistického režimu
- Výhody přímého účastníka odboje a odporu proti komunismu, najdete na www.veterani.army.cz

Formuláře jsou na:

http://www.vladimirhucin.cz/files/vzor_ucastnik.doc

http://www.vladimirhucin.cz/files/vzor_pozustaly.doc

Dobrá rada? Co to takhle udělat pro naše nepřízřusobivé a jejich "spravedlivé" ochránce?

Liberální kanadská žena napsala mnoho dopisů vládě, ve kterých si stěžovala na zacházení se zajatými povstalci (teroristy) drženými v zařízeních Afgánského národního nápravného systému . Obdržela následující odpověď:

Hlavní štáb Ministerstva obrany
MGen George R. Pearkes Bldg, 15 NT
101 Colonel By Drive
Ottawa, ON K1A 0K2 , Canada

Vážená zainteresovaná občanko,

Děkuji vám za nedávný dopis vyjadřující hluboké znepokojení se zacházením s teroristy AlQaeda a Talibánu, zajatými Kanadskou armádou - kteří byli následně předání Afgánské vládě a jsou v současné době drženi afgánskými představiteli v zařízeních Afgánského národního nápravného systému. Naše vláda považuje tyto záležitosti za velmi důležité a vaše názory byly důkladně prozkoumány a prodiskutovány zde v Ottavě. Jistě vás potěší, když vám oznámím, že na základě obav občanů jako vy; zakládáme na Ministerstvu obrany nový odbor, jehož hlavní činností bude program nazvaný 'Liberálové přijímají zodpovědnost za zabijáky' anebo zkráceně LPZZ. V souladu se směrnicemi tohoto programu, rozhodli jsme se převést jednoho teroristu do vaší osobní péče. Váš osobní vězeň byl již vybrán a bude s těžce ozbrojenou eskortou dopraven do vašeho bytu v Torontě příští pondělí. Očekáváme, že o Ali Mohammeda Ahmeda bin Mahmuda (můžete mu říkat krátce Ahmed) budete pečovat v souladu se zásadami které jste osobně požadovala ve vašem dopise. Asi pro vás bude nezbytné najmout pomocné pečovatele.

Budeme provádět pravidelné týdenní inspekce, abychom zajistili že péče kterou věnujete Ahmedovi je na úrovni, kterou jste tak důrazně doporučovala ve svém dopise. Přestože Ahmed je sociopat a extrémě násilnický, doufáme že vaše ohleduplnost k tomu co jste popisovala jako jeho "problém přístupu" mu pomůže překonat tyto vady charakteru.

Snad máte pravdu, když popisujete tyto problémy jako pouhé rozdíly kultur. Pochopili jsme, že mu nabídnete konzultace a domácí školní lekce. Váš adoptovaný terorista je extrémně zdatný v boji muže proti muži a může ukončit lidský život pomocí jednoduchých zbraní, jako například tužka nebo kleštičky na nehty. Radíme vám abyste jej nežádala aby předvedl tyto dovednosti na vaší příští lekci jógy. Je také expert ve výrobě širokého sortimentu výbušných zařízení z běžných domácích produktů, takže byste měla tyto produkty držet pod zámkem, pokud (dle vašeho názoru) jej to nebude urážet. Ahmed si nebude přát přijít do styku s vámi nebo vašimi dcerami (s výjimkou pohlavního styku), protože považuje ženy za méněcenné objekt osobního vlastnictví. Toto je pro něj obzvláště citlivé téma a je o něm známo, že má násilnické tendence vůči ženám které se nepodřídí pravidlům oblékání které on doporučí jako vhodnější oděv. Jsem si jist že časem oceníte anonymitu kterou burka nabízí. Vždy si uvědomte, že je to všechno 'respektování kultury a náboženské víry', jak popisujete svém dopise. Ještě jednou vám děkuji. Opravdu oceňujeme když lidé jako vy nás informují o správných způsobech provádění naší práce a o tom jak máme pečovat o naše bližní. Pečujte o Ahmeda dobře - a nezapomeňte, budeme dávat pozor. Mnoho štěstí.

Upřímně, Gordon O'Connor, Ministr národní obrany

Lidová moudrost moderní doby:

Kdo se moc ptá, málo googlí.

Spam nechodí po horách, ale po lidech.

Kam Facebook nemůže, tam nastrčí Like button.

Každý chvilku tahá torrent.

Všechno padá, co software má.

Co můžeš tweetnout dnes, neodkládej na zítřek.

Bez peněz do Apple Storu nelez!

Tak dlouho se chodí s Acerem do práce, až mu víko upadne.

Co na srdci, to na Facebooku.

Bez kódu nejsou koláče.

Všude dobře, s wi-fi nejlíp.

Tak dlouho se chodí s otázkou na Seznam, až se zajde na Google.

Kdo chce kam, nabourá se tam.

CITRONOVO-ČESNEKOVÝ ZÁZRAK

Suroviny:

5 ks celých citronů

30 stroužků česneku

1 l vody

Postup:

Citrony umyjeme v horké vodě a nakrájíme je na malé kousky.

Česnek oloupeme a nakrájíme na půlky. Všechno dohromady umixujeme na kaši.

Tu nalejeme do vody a necháme projít varem. Hned pak odstavíme. Přecedíme přes sítko a nalejeme do láhve. Skladujeme na chladném místě, nejlépe v ledničce.

Užívání:

Pijeme denně 2 cl před jídlem (t. j. 1 štamprle). Buď ráno před snídání nebo před obědem.

Tuto lacinou a neškodnou léčivou kúru by měl člověk zopakovat každý rok.

Zápach česneku není vůbec cítit. Účinek citrónu s česnekem se projeví naplno.

Odstraňuje to vápník a tuk usazený v těle a v cévách. Posiluje srdce, upravuje tlak. Po 3 týdnech pití pocítíte v těle příjemné omlazení.

Zvápenatění a vedlejší příznaky jako je zhoršený zrak nebo sluchové potíže se postupne zmenšují a odcházejí. Po 3 týdnech užívání by měl člověk kúru na 8 dní přerušit a potom zase 3 týdny pokračovat. Potom se dostaví pronikavý úspěch.

Člověk může zase dobře spát a nemusí v noci běhat na záchod. Vápník se rozpustil.

Recept No.321

Hummingbird cake- kolibříkův dort

Proč kolibříkův? No to nevím, ale je dobrý, a vhodný pro dietu která je lactose intolerantní. Nemá ani mléko ani máslo.

1½ hrnku mouky,
½ sáčku kypřicího prášku,
½ KL bi sody,
1 KL skořice,
½ KL zázvoru,
¾ hrnku dark brown cukru,
1/3 hrnku kokosu,
¾ hrnku jemně sekaných pecan nebo vlašáků,
440 g drceného ananasu (scezeného),
2 vejce (rozšlehané),
1 banán (hodně zralý, rozmačkaný),
2/3 hrnku oleje.

Do mísy dáme všechny suché přísady a promícháme. Přidáme zbytek přísad a dobře umícháme.

Těsto dáme do vymazané a vysypané formy (pokud nepoužijeme silikonovou) a vlníme 7 minut.

Můžeme po vychladnutí rozkrojit a naplnit, nebo jen potřít, krémem smíchaným z:

250 g másla, 250 g philly sýru a 3 hrnky moučkového cukru.

Dobrou chuť přeje Radka

Český zázrak: invalidé už nejsou invalidy

Invalidů rázně ubylo, další úspěch stranické a vyspělé vědy ČR.

Na konci roku 2009 bylo v České republice **586 tisíc invalidních důchodců**. V polovině roku 2011 jich ministerstvo práce napočítalo už **o 127 tisíc méně**.

PRAHA - Devětačtyřicetiletá Dana Škarková se narodila s oboustranným vykloubením kyčelních kloubů. Třicet let kvůli svému postižení pobírala plný invalidní důchod. Před měsícem o něj přišla. Podle vyhlášky ministerstva práce, která platí od začátku minulého roku, už na něj nemá nárok.

Dosáhnout na podporu je teď těžší, protože úřad na doporučení lékařských společností nastavil přísnější podmínky pro její přidělení.

„Když jsem byla loni v srpnu u posudkové komise, podle vyhlášky už jsem se nevešla do tabulek. Z plné invalidity, tedy ze třetího stupně, jsem klesla jen na částečnou, na druhý stupeň,“ povzdychla si Dana Škarková.

Zatímco do roku 2010 se rozlišovalo jen mezi plnou a částečnou invaliditou, nová vyhláška zavedla třístupňovou, podrobnější škálu. Lidé, kteří pobírali plný důchod, byli automaticky na začátku loňského roku přeřazeni do třetí kategorie. Postupně však všechny čekala kontrola před revizními komisemi. Ty znovu posuzovaly, zda mají na finanční podporu nárok a v jaké výši.

„Hodnotí se i profesní stránka. Uškodilo mi, že jsem vystudovala střední ekonomickou školu, můžu pracovat hlavou a rukama, ale jak se mám z vesnice dopravit za prací do města, to už nikoho nezajímá. Tři čtvrtě roku se dívám po práci, v padesáti letech a s tělesným postižením se najít nedá nic,“ říká Škarková z Červených Janovic na Kutnohorsku.

Kvůli ochranné lhůtě pobírala plný důchod ještě 12 měsíců po kontrole. Ted' jí však začalo chodit o několik tisíc korun měsíčně méně. Proti rozhodnutí komise se Dana Škarková pokoušela odvolat, avšak bez úspěchu.

Konzumace limonád zvyšuje agresivitu

Vědci amerického Harvardu objevili "šokující" statistickou souvislost mezi konzumací nealkoholických slazených nápojů a sklony k agresivnímu chování.

Vědci zjistili, že středoškoláci, kteří vypijí za týden více než pět plechovek nedietních nealkoholických šumivých nápojů, mají až o 15 procent více agresivních projevů než jejich spolužáci, kteří vypijí limonád méně.

"Objevili jsme silný vztah mezi tím, kolik tyto děti vypijí limonád a jak jsou agresivní. Navíc nejde jen o agresivitu vůči jejich vrstevníkům, ale i o násilí mezi partnery a na sourozencích," řekl David Hemenway, profesor Harvardu.

"Byli jsme šokováni, když jsme viděli, jak jasná je mezi tím vazba," dodal.

Vědci navíc odhalili, že čím více limonád děti vypijí, tím více jsou agresivnější.

Ze skupiny dětí, které vypijí maximálně jednu plechovku týdně, 23 procent z nich nosí zbraň, 15 procent bylo agresivních vůči svým blízkým a 35 procent je agresivních vůči svým vrstevníkům.

Na druhé straně z dětí, které vypijí 14 plechovek týdně, 43 procent nosí zbraň, 27 procent je agresivních vůči blízkým a 58 procent je agresivních vůči vrstevníkům.

Průměrně jsou pak milovníci limonád o 9 až 15 procent agresivnější, než ty děti, které pijí tyto nápoje výjimečně.

Podle Hemenwaye musí být provedeny ještě další studie, které potvrdí nebo vyvrátí hlavní otázku, tedy jestli zvýšená konzumace sladkých limonád skutečně způsobuje agresivní chování. Rovněž se podle něj musí uskutečnit výzkumy, které odhalí, jaké konkrétní produkty tento vedlejší příznak případně způsobují.

Studie se zúčastnilo zhruba 1900 studentů ve věku 14 až 18 let z centra Bostonu.

CTK

Poznámka Novin: Ted' ještě přijít na to, že to nejsou bublinky ale umělá sladidla, barviva a ochucovadla co to způsobují.

Matka žaluje banky za synovy podvody

SYDNEY - Čtyři velké australské banky se rozhodla zažalovat australská matka za to, jakou roli sehrály při internetových

podvodech odhadovaných na 200.000 dolarů, jichž se dopustil její nezletilý syn.

Jak napsal list The Sydney Morning Herald, žena z jižního pobřeží Nového Jižního Walesu požaduje náhradu škody a omluvu po bankách Commonwealth Bank, ANZ, Westpac a NAB za "nehorázné chování", kdy jejímu synovi otevřely účty a vydaly kreditní karty "bez rozumného prověření".

V roce 2007 její tehdy teprve čtrnáctiletý syn začal prodávat přes internetový aukční server eBay fiktivní produkty, především laptopy, mobilní telefony a hodinky. V jedné fázi mu tyto podvody vynášely až 6000 dolarů denně.

Matka bankám synovo počínání nahlásila

Do té doby zakřiknutý a nejistý chlapec pak začal žít snový život celebrity, pronajal si střešní byt s výhledem na přístav v Sydney za 4300 dolarů na noc, na pláž jezdil limuzínou a po Austrálii létal letadlem za kamarády, pro které pořádal luxusní večírky.

Když jeho matka, jejíž jméno zprávy z právních důvodů neuvádějí, na jeho podvod přišla, opakovaně prý varovala banky, že jejich účty protékají peníze získané nelegálně. Ale banky její tvrzení buď ignorovaly, nebo odmítaly o záležitosti diskutovat s odvoláním na ochranu soukromí.

"Je to chytrý kluk, který přišel na to, jak obelhat systém a vyždímat z něj, co to dá," řekla žena australským novinám. "Jako jeho matka a zákonný zástupce jsem prosila banky, aby mu přestaly otevírat účty a vydávat kreditní karty, ale nikdy jsem se nikam nedostala kvůli zákonu na ochranu soukromí," dodala.

První podezření prý začala mít před čtyřmi lety, když její syn začal nesmírně utrácet. "Našla jsem knihu záznamů s transakcemi za tisíce dolarů se zákazníky na eBay; všichni posílali peníze na jeho účty za neexistující laptopy, mobily a hodinky," dodala.

Nyní devatenáctiletý chlapec si snadno otevřel sérii bankovních účtů poté, co si založil první u Commonwealth Bank s pomocí podvodu: Do banky přišel s rodným listem a kamarádem starším osmnácti let, který prohlásil, že je jeho zákonný zástupce. "Jakmile měl první účet, snadno získal šekové a úvěrové účty u mnoha dalších finančních institucí včetně Westpac, Bank of Queensland, ANZ, Credit Union Australia či Hume Building Society," uvedla jeho matka.

Zničili ho kamarádi příživníci

Policie na něj nakonec přišla s pomocí IP adresy školního počítače, z níž byla provedena většina fiktivních prodejů. Mezitím ale teenager přišel na další podvod. "Začal na své debetní karty ukládat malé částky peněz následované velkými výběry," řekla jeho matka. "Díra v systému umožňuje přečerpat o 1500 dolarů, než účet zablokují. Ale o to se nestaral. Jakmile mu zablokovali jednu, už si zakládal jinou. Stala se z toho pro něj závislost." Získané peníze mu pomáhaly žít si jako playboy, nakupovat výrobky světových značek, oblečení Versace a Prada, anebo zavazadla Louis Vuitton. "Já byla zoufalá matka samoživitelka dvou dětí snažící se mít co k jídlu a on přišel z večere v nejluxusnější restauraci a v plastikové krabičce mi přinesl zbytky," dodala.

Během uplynulých čtyř let syna neochotně předala patnáctkrát do rukou policie, což mu vyneslo opakované pobyty v nápravném středisku pro nezletilé. Osmnácté i devatenácté narozeniny strávil ve věznici pro dospělé, protože porušil podmínku.

Pod tímhle zevnějškem ale podle ní je "nejistý kluk snažící se udělat dojem". "Jakmile se z něj stal 'pan Oblíbený', bylo jeho největší obavou, že ho jeho 'kamarádi' opustí, pokud zdroj jeho financí vyschne. Dneska jsou samozřejmě skoro všichni tihle takzvaní kamarádi pryč, protože to byli jenom příživníci. Zničilo ho to," dodala. Soud má její žalobu projednávat příští měsíc. Peníze na právníka nemá, a tak se bude muset hájit sama, pokud se jejího případu neujme nějaký obhájce pro bono - pro blaho veřejné věci. Lidovky.cz ČTK

Steve Jobs neměl na svém voze nikdy značku. Víme proč

Proč Steve Jobs neměl nikdy státní poznávací značku (SPZ) na svých automobilech, o tom se spekulovalo dost často. Někdo se domníval, že mu asi dělalo radost platit pokuty, že si užíval pocit, že na to měl. Jiní zase tvrdili, že to bylo přesně v duchu jeho filozofie „Think Different“.

Ani jedno, ani druhé. Vysvětlení bylo prosté. On si to mohl podle kalifornských zákonů dovolit. Tedy přesněji mohl si to dovolit po určitou dobu. Využil totiž mezery v místních zákonech, v nichž se pravidlo, že „nový vůz musí být maximálně do šesti měsíců opatřený státní poznávací značkou“.

No a této díry v zákoně mazaný a štedrý Jobs využíval s pomocí leasingových společností. Proto jezdil po kalifornských silnicích – zcela legálně a beztrestně – třeba právě s Mercedesem-Benz SL55 AMG či s jinými vozy bez SPZ. Zdroj: **Autorevue.cz**

Klaus rozdal řády a varoval před umělým stupňováním sociálního napětí

Prezident Václav Klaus označil současnou společenskou situaci za stav neklidu a nespokojenosti. K obratu není podle něho jednoduchý návod, je však potřeba vrátit se k osvědčeným modelům, hodnotám a ctnostem. Klaus v dnešním projevu u příležitosti výročí vzniku samostatného Československa varoval před umělým stupňováním sociálního napětí a zpochybnil "oslavování a velebení globálna".

Svět si podle prezidenta namlouvá, že si díky internetu, umělé inteligenci nebo politické korektnosti se vším poradí, a tváří se, že není nic než přítomnost a budoucnost. „To je velký omyl,“ zdůraznil Klaus. Právě nyní potřebuje podle něho pýcha lidského rozumu vědomí rámce tím, že se poučí z historie a tradic.

Ačkoli České republice nehrozí rozvrat jako koncem 30. let minulého století, společnost podle Klause nežije v klidu, v uspokojení a v bezstarostnosti. „Soudržnost naší komunity má vážné a spíše narůstající trhliny, nedůvěra jedněch společenských skupin vůči druhým je poměrně vysoká,“ řekl prezident. Jmenoval mimo jiné politické strany, většiny a menšiny, Romy a ne-Romy a bohatší a chudší lidi.

Chybí podle Klause schopnost naslouchat argumentům druhé strany, kvůli sporům se problémy často pragmaticky neřeší. „Krajně nešťastné a mimořádně riskantní je umělé stupňování sociálního napětí jako prostředku politického boje. I kdyby to snad někomu mohlo přinést krátkodobé politické zisky, nakonec se to obrátí nejen proti němu, ale proti nám všem,“ poznamenal prezident.

Současný „neklid“ přitom podle něho nevychází z materiální chudoby, v základních parametrech je nyní blahobyt největší v dějinách. „Dnešní stav neklidu a nespokojenosti je spíše odrazem ideového chaosu, ztráty tradičních hodnot, rychlého vpádu nových vzorců chování a v neposlední řadě chápání svobody jako nezodpovědné libovůle,“ uvedl Klaus

„Obáváme se civilizačních ataků přicházejících například od fundamentalistického islámu, ale přitom sami děláme, co můžeme, abychom si svou vlastní kulturně-civilizační základnu rozvrátili,“ podotkl prezident.

K nápravě není podle něho nutné vymýšlet nic nového. „Stačí vzít rozum do hrsti a pokorně se - třeba o krok - vrátit zpátky k osvědčeným metodám, modelům, hodnotám a ctnostem,“ dodal.

Prezident se velmi obecně vyjádřil v části projevu také k politické situaci. Podle něho je potřeba připustit si, že „ne na všechno v současné ekonomické situaci máme“ a že „naopak některé kroky nezbytné jsou“ bez ohledu na to, kdo je v opozici. Zkritizoval také „skandalizování politických odpůrců prostřednictvím mediálních denunciací“.

Prezident ocenil 21 osobností

Prezident Klaus dnes vyznamenal při příležitosti výročí vzniku samostatného československého státu 21 osobností. Nejvyšší státní vyznamenání, Řád Bílého lva, propůjčil veteránům druhé světové války Mikuláši Končickému, Janu Velíkovi a Václavu Djačukovi. Řád vojenské skupiny dostali za zásluhy o obranu státu a bojovou činnost.

Mezi oceněnými jsou rovněž anglista a překladatel Martin Hilský, jenž převedl do češtiny Shakespearovo dílo, legenda skoku na lyžích Jiří Raška, kreslíř a karikaturista Vladimír Renčín, zakladatel Černého divadla Jiří Srnec a klavírista a skladatel, jazzman Emil Viklický. Obdrželi Medaili za zásluhy.

Medaili za hrdinství Klaus udělil Davidu Sukačovi, mladíkovi, jenž loni pomohl kamarádovi tonoucímu v řece Ostravici v Ostravě-Habrůvce. Chlapec se zachránil, tehdy šestnáctiletého Sukače ale strhl vodní vír a sám utonul.

Oceněné válečné veterány spojuje účast v bojích na východní frontě. Podobný měli osud i po nástupu socialismu. Končický byl v roce 1970 propuštěn z armády kvůli odmítavému postoji k okupaci Československa vojsky Varšavské smlouvy. Velík a Djačuk byli propuštěni z armády už po nástupu socialismu. Velík po roce 1968 vrátil všechna sovětská vyznamenání.

Řád Tomáše Garrigua Masaryka Klaus propůjčil sedmi lidem za zásluhy o rozvoj demokracie a lidských práv. Převzali je jedna ze zakladatelek Mezinárodního sdružení Terezińska iniciativa Dagmar Lieblová, předseda Svazu Pomocných technických praporů Vladimír Lopaťuk, protikomunističtí odbojáři Karel Páral, Ladislav Suchmotel, František Suchý a Marie Škarecká a řádová sestra Anna Magdalena Schwarzová, jež zažila perzekuce za nacismu i za socialismu.

Medaili za zásluhy dostala desítka osobností. K dalším oceněným patří světově uznávaný kardiochirurg Jan Černý, podnikatel, zakladatel a ředitel firmy na inovativní nemocniční lůžka Zbyněk Frolík a manažer a vysokoškolský učitel Jan Kruliš-Randa, jenž v emigraci spolupracoval s protikomunistickým exilem. Medaili obdrželi rovněž americký klimatolog a geolog českého původu Jiří Kukla a kněz, vědec a politik, exministr školství Petr Piřtha. ČTK

Sledování lidí se stává v Česku běžnou věcí

Praha - Nepřetržitě sledování firemního auta je v Česku už zavedená věc. Nově se však rozmáhá i kontrola pohybu lidí. Přístroje k tomu určené si v posledních měsících koupily tisíce lidí. Ochránci soukromí varují, že je lze snadno i zneužít.

Ke sledování lidí se dnes dá třeba využít nenápadná krabička nebo na první pohled obyčejné hodinky. Ten, kdo je má ale u sebe, se okamžitě ocitá pod neustálým dohledem.

"Za prvé se musí určit nějak poloha, což je v současné době GPS, druhá věc je, že se ta poloha musí někam odeslat," uvedl dodavatel zařízení Marco Weil Pavel Palivec. Zprávy chodí do mobilního telefonu formou GPS souřadnic, nebo se pohyb zařízení zobrazuje přímo na internetové mapě. Lze nastavit i hranice oblasti, kterou nesmí překročit, nebo další omezení.

Podle tiskového mluvčího T-Mobile Jiřího Janečka stačí například nastavit rychlostní limit zařízení, takže vidíte, že když má jít dítě do školy pěšky a lokátor se pohybuje rychlostí 40 kilometrů za hodinu, tak něco není v pořádku.

Přístroj funguje venku, v budovách pak není příliš přesný. Teoreticky musí sledovaný se svým monitoringem souhlasit, v praxi je ale možné i sledování osob, které to netuší.

"Rozhodně sledování někoho bez souhlasu té osoby možné opravdu není. Ta výhrada je dána policií," uvedla mluvčí Úřadu pro ochranu osobních údajů Hana Štěpánková.

Podle právničky Kláry Valentové se takto sledování lidé mohou bránit především v soukroměprávní oblasti například žalobou na ochranu osobnosti. Podle prodejců by si ale například chorobní žárlivci našli i jiné způsoby, jak svého partnera sledovat a věří v masové rozšíření přístrojů.

Přístroje jsou nyní pořizovány nejčastěji na monitorování dětí, seniorů a nebo zvířat. Pořizují si je ale i bezpečnostní agentury a obchodníci tak vycítili potenciál. Za posledních několik měsíců se dokonce přístroje na sledování lidí přesunuly od specializovaných internetových prodejců do obchodních řetězců.

Zdroj: ČT24 Zuzana Luňáková

V Turecku vyrabovali 17 kamionů s humanitární pomocí

Turečtí záchranáři vyprostili z trosek po nedělním zemětřesení na východě země další tři živé lidi, dvě ženy a jednoho muže. Všichni jsou zranění, pod sutinami leželi více než 60 hodin. Naděje na záchranu dalších živých podle záchranářů rapidně klesají. Červený půlměsíc oznámil vyrabování 17 kamionů s pomocí v postižené provincii Van.

"Vykradači humanitárních zásilek s pomocí strádajícím se objevují u každého zemětřesení, a stalo se tak i nyní. Celkem sedmnáct kamionů nám rozkradli za pondělí a úterý ve Vanu a v Erciši," řekl místní představitel Červeného půlměsíce Ahmed Lufti Aker.

Vanská policie potvrdila několik případů rabování. Obyvatelé Erčiše vypovídali o případu, kdy neznámá skupina v úterý zastavila kamion naložený stany, zbila řidiče a zmocnila se nákladu, zřejmě s úmyslem prodat ho na černém trhu. Obyvatelé Vanu, kteří při zemětřesení přišli o domovy, v úterý protestovali proti pomalým dodávkám pomoci. Věc má ještě národnostní podtext, protože většina obyvatel tureckého východu jsou etničtí Kurdové.

Premiér Recep Tayyip Erdogan připustil nedostatky v zajišťování pomoci obětem zemětřesení a nekvalitnost staveb, která přispěla k vysoké smrtelné bilanci. Nedbalost stavitelů a veřejných činitelů přirovnal k vraždě. Nedělní zemětřesení o síle 7,2 stupně zabilo nejméně 460 lidí a zraněno bylo 1350.

Nepoučitelné Turecko

Bagry začínají Erčisu odklízet ruiny některých zhroutených budov, které záchranáři označili za objekty, kde už nejsou žádní přeživší. Město je stále bez elektřiny. Lidé, kteří jsou bez příbytku, se obávají blížící se mrazivé noci, kdy se očekává i sněžení. Před prefekturou stojí stovky metrů dlouhá fronta lidí dožadujících se stanů.

Premiér Erdogan řekl, že Turecko se nepoučilo dost z minulého zemětřesení, kdy se zhroutily špatně postavené domy a pod nimi zůstali uvěznění lidé.

"Když jsme se podívali na ruiny domů, viděli jsme, jak je použitý materiál špatné kvality," řekl Erdogan. "Vidíme, že lidé platí cenu za beton, který se mění v písek, a za slabé betonové bloky v podlaže. Městské rady a stavitelé by se nyní měli podívat na to, jak se jejich nedbalost mění ve vraždy." Slíbil přeživším nové bezpečné domy.

Premiér připustil, že v prvních hodinách po zemětřesení byly patrné nedostatky v zajišťování pomoci. Kritizována byla zejména pomalá distribuce stanů. Namítl ale, že 15 tisíc stanů zasláných postiženým osobám by mělo být dostačující. Tyden

Sny si brzy budete moci nahrát jako film, tvrdí vědci

Většina lidí si ze svých snů pamatuje jen útržky, to by se ale mohlo změnit. Vědci předpovídají, že bychom brzy mohli využívat počítače k tomu, abychom zjistili, co se nám v noci zdálo a mohli si své sny ráno pustit za záznamu. Informoval o tom server Daily Mail.

Psychiatři z Institutu Maxe Plancka v Mnichově už prokázali, že skenery mozku dokážou nahlédnout do snů takzvaných lucidních snůlků - lidí, kteří své sny dokážou kontrolovat. Takoví lidé mají schopnost si při snění uvědomit, že sní, a mohou své sny ovlivňovat. Jde vlastně o jakési probuzení ve spánku.

Stejná mozková aktivita v reálu i ve snu

Podle posledních výzkumů lze aplikovat skenování mozku bdělých lidí i na spící a snící. Vědci totiž dokázali, že když lucidní snílci provádějí v reálu nějakou činnost a pak se jim o téže činnosti zdá, vypadají skeny jejich mozku stejně.

Výzkum, publikovaný v Current Biology, by mohl využít nedávno objevenou rekonstrukční technologii a vytvořit pohyblivé obrázky lidských snů.

Lucidní snílci se dohodli s vědci, že budou hýbat očima a rukama ze strany na stranu, aby vědcům ukázali moment, kdy začnou kontrolovat své sny a začnou snít o svírající se ruce.

Vědci monitorovali snílky pomocí zobrazení magnetické rezonance i infračervené spektroskopie, aby zobrazili horká a studená místa v mozku, z čehož dostali obrázek mozkové aktivity.

Snící lidé sice ve spaní nespírali ruku v pěst. Když ale snili o svírání ruky v pěst, skeny mozku ukázaly stejnou mozkovou aktivitu, jako když ruku svírají v bdělém stavu.

Vědci z Planckova institutu zrekonstruovali zatím jen dva sny, pokusy jsou podle nich extrémně obtížné. "Účastníci musí usnout na skeneru, dosáhnout REM fáze spánku a snít pokaždé tentýž sen," vysvětlil Michael Czisch, který je ohledně technologie velmi optimistický. "Je to první důkaz toho, že lze využít zobrazení mozku k tomu, aby se daly číst lidské sny," dodal.

Rekonstrukční technologie umí znázornit vnitřní obraz

Letos už rozluštili vědci z Kalifornské univerzity v Berkeley mozkovou aktivitu díky měření průtoku krve vizuálním kortexem v mozku a s pomocí toho vytvořili obraz toho, na co dotýčný myslel.

Informace převedli vědci na obrazové vzory poté, co dobrovolníky "nakrmili" množstvím videoklipů z počítače. To jim mělo umožnit nahlédnout na film v mysli zkoumaného. Vědci nakonec dokázali, že jejich technologie dokáže rozpoznat a zrekonstruovat filmové klipy, které viděli dobrovolníci těsně předtím, než byli skenováni.

"Je to významný krok směrem k rekonstrukci vnitřních obrazů," komentoval to profesor Jack Gallant, neurolog z výzkumného týmu. hu, Novinky

Íránské herečce odpustili trest za roli v Australském filmu

Íránské herečce Marzieh Vafamehrové, která byla odsouzena za roli v australském filmu kritizujícím islámskou zemi, odpustili trest 90 ran rákoskou a devět měsíců ve vězení.

Informuje o tom v sobotu agentura AFP. Vafamehrová ztvárnila hlavní roli ve filmu My Tehran for Sale (Můj Teherán na prodej) z roku 2009. Snímek, natočený v spolupráci s Austrálií, je o mladé herečce z Íránu, které vláda zakáže pracovat. Umění pak provozuje tajně a snaží se emigrovat do Austrálie, ale Austrálie bohužel pro ni, preferuje tzv. „boat peoples“.

Herečka byla zatčena už v červenci letošního roku, kdy se kopie filmu dostaly do Íránu. Po zaplacení kauce ve výši tisíc dolarů (17 700 korun) jí zkrátili trest z jednoho roku

vězení na tři měsíce v zadržovacím centru, které si již odseděla, a propustili ji.

Podle agentury Fars íránská vláda promítání filmu neschválila a v zemi byl distribuován nelegálně.

"Můžeme říct, že obvinění se týkají toho, že jsme neměli povolení natáčet a toho, že v některých scénách neměla Marzieh hidžáb (islámský šátek) a měla oholenou hlavu, " řekla koproducentka filmu Kate Croserová.

Mezi konzervativními Íránci vyvolal film pohoršení, protože ukazuje mladé nevázané Íránce na tanečních večírcích. Takové scény režim běžně cenzuruje, označuje je za podvrtné. (kou, mfx, foto: arch.)

Jako ze špionážního filmu: FBI zveřejnila záběry ruských agentů

New York - Americká FBI zveřejnila videa ze sledování sítě ruských agentů zatčených loni. Je na nich vidět, jak si předávají informace, či ve státě New Jersey vykopávají peníze za odměnu. Případ loni vzbudil velkou mezinárodní pozornost zejména kvůli pohledné špionce Anně Champanové, která se později v Rusku stala celebritou. Deset agentů bylo vyměněno za čtyři jiné Rusy, kteří byli již dříve odsouzeni kvůli údajně špionáži pro Západ. Šlo o největší výměnu od konce studené války. Jedenáctému agentovi se podařilo uprchnout.

FBI síť vyzvědačů pozatýkala loni na konci června, sledovala je deset let. K operaci také úřad na základě zákona o svobodném přístupu k informacím po žádosti médií uveřejnil více než 1 000 dokumentů - byť značně cenzurovaných.

Chapmanovou a dalších deset ruských "spících agentů" v USA prozradil Američanům bývalý agent ruské rozvědky Alexandr Potějev. Letos jej v nepřítomnosti vojenský soud v Moskvě odsoudil k 25 letům vězení. Potějev ze země uprchl a dnes žije zřejmě v USA.

Chapmanová na jednom z videí komunikuje s tajným agentem FBI, který se vydává za zaměstnance ruského konzulátu. Řeší s ním potíže s počítačem. Chapmanová prostřednictvím soukromých bezdrátových sítí ze svého laptopu předávala v OSN informace ruským činitelům.

Na jiném videu je vidět Rus Christopher Metsos, který se vydával za Kanaďana a údajně špiony vyplácel, jak na zastávce metra v newyorské čtvrti Queens přebírá oranžovou tašku s penězi. Další den peníze mimo město zakopává do země. FBI je vykopala o několik týdnů později, vyfotila jako důkaz a zase zahrabala. Jak ukazuje další z videí, dva ruští špioni si pro peníze přijeli až za dva roky.

Metsos je stíhán na útěku a má se za to, že je v Rusku. Po zatčení ruských špiónů v USA byl zadržen na Kypru, záhadně ale zmizel. Stejně jako ostatní vyzvědači, jejichž úkolem bylo pod novými identitami infiltrovat americkou politiku, pracoval pro ruskou tajnou službu FSB, která je nástupkyní KGB. "Byli jste vysláni do USA na dlouhodobou služební cestu," stojí v jedné depeši, kterou FBI dešifrovala. "Vaše vzdělání, bankovní účty, automobil, dům - všechno slouží jedinému cíli: splnit vaši hlavní misi, již je vyhledávání a rozvíjení vztahů s politickými kruhy v USA a zasilání informací o nich," píše se v ní dále. CTK

Cikáni kradou, píše se v čítance pro druháky. Ministerstvo ji prověří

PRAHA - Vládní zmocněnkyně pro lidská práva Monika Šimůnková žádá stažení čítanky pro druháky a pomůcek z projektu Duhová škola ze škol kvůli tomu, že obsahují texty proti Romům. Vyzvala k tomu ministerstvo školství. Jednala o tom i rada vlády pro záležitosti romské menšiny.

Čítanka pro druhé třídy obsahuje příběh Mýdlová Madla od Ivony Březinové. "Máma mi povídala, že se s těmi Demeterovic kluky vůbec nemám bavit... říkala, že jsou to cikáni. A cikáni jsou prý špinaví a kradou," přečtou si druháci v učebnici, která vyšla v roce 2005.

"Čtou to sedmileté děti už šest let. Je to skutečně alarmující," řekla Šimůnková. Podle ní "protiromské texty až na úrovni rasistických" obsahují i pomůcky z projektu Duhová škola pro multikulturní výchovu na obou stupních základních škol v Moravskoslezském kraji.

Na její obsah upozornilo Muzeum romské kultury.

Podle jeho odborníků materiál zobrazuje Romy až karikovaně, zjednodušuje pohled na romství, utvrzuje stereotypy a příslušníky menšiny spíš uráží.

Přisuzuje jim i jednání jako podvádění, prostituci či krádeže, popsala vládní zmocněnkyně. Podle ní měla pomůcka přitom sloužit pro výchovu k otevřené společnosti. CTK

DIRECTORY pro předplatitele, 6linek, \$60 ročně

Jídlo a Restaurace

Prague Czech Beer Restaurant
42 Kellett Street, Potts Point NSW 2011
telefon/rezervace: 02-9368 0898
on-line rezervace: www.prague-restaurant.com.au

Největší výběr českých točených piv (Gambrinus, Bernard, Ferdinand a Krusovice),lahvových piv (Velkopopovický Kozel, Plzeň, Budějovický Budvar, Zlatopramen, ..), předkrmu k pivu (utopenci, tlačenka, smažené žampiony ..), českých jídel (pečená kachna, smažený sýr, svíčková, vepřo-knedlo-zelo ..), a tradičních dezertu (jablečný závin, palačinky, ovocné knedlíky, ..).

Restaurace má kapacitu pres 120 míst. Možnost skupinových rezervací, narozeninové party, krtiny, atd. Dvě podzemní parkoviště vzdálené 1 minutu chůze.

03/X/11

„ **LA BOHEME** " 332 Darling Street, Balmain
Restaurace: 02/ 9810 0829

On-line rezervace:reservation@laboheme.net.au
Výtečná česká i evropská kuchyně se širokou nabídkou točených i láhvových piv nejen z Čech. Každý den na Vás čeká speciální nabídka, pro více info prosím navštivte www.laboheme.net.au

Po a Ut, **ZAVŘENO**; St, Ct od 18.00 do 23.00
Pa od 11.00 do půlnoci - Živa Muzika
So od 8.00 do půlnoci - podáváme snídaně i obědy
Ne od 8.00 do 22.00 - podáváme snídaně i obědy
Snadne parkovani. 09/VI/12

La Boheme Bistro at Frisco Hotel – Woolloomooloo
Rrestaurace australsko-evropského stylu v prvním patře hotelu Frisco.
Adresa: 46 Dowling Street, Woolloomooloo, 2011; Tel.: 9357 1800
Email:bistro@laboheme.net.au
Otevereno kazdy den na obedy a vecere do 21.00 ;Snadne parkovani nebo chuzi 10 min od stanice Kings Cross 09/VII/12

Restaurace DOMA - Bohemian Beer Cafe
Reservace Tel: 933 100 22
29 Orwell St. Potts Point (Kings Cross)
Po--**ČT** 17 - 24 , Pá + So 12-24 , Ned. 12 - 22 hod.
Tradiční česko-slovenská jídla jako je pečená kachna, svíčková, vepřový nebo kuřecí řízek, moravský vrabec, guláš, smažený sýr, uzená krkovička., atd. K pití Budějovický Budvar, Kozel, Krušovice, Plzeň, Zlatý Bazant, Zlatopramen, a točené pivo Krušovice. Samozřejmě také Becherovka, Slivovice, Borovička, Fernet, Absinth ap.. 31/IX/11

Chlebiček, Káfirna, take-away, obložené chlebičky, ruská vejce, české saláty.
372 Bourke, Street, Surry Hills, 9361 6061
Josef Usela, 0401 155 907
Otevřeno Pon.-Pát, 6,30 – 16.00, Sob.od 7,30. 20/VI/12

Tommy’s beer café
“Slovenska reštaurácia s bohatým výberom točených pív – Pilsner Urquel, Budvar, Gambrinus, Zlatý Bazant, Bernard a mnoho iných. K tomu pečené prasiatka, guláš, bryndzové a kapustové halušky, kačice, rezne a podobne pochutiny. Otvorene: Pon-Stv 4pm – 12am Pia – Ned 12pm – 12am
123-125 Glebe Point Rd, Glebe , Tel: 9660 6870
Email: tommy@tommysbeercafe.com.au 1/IV/12

20/XI/12

V Lahůdkářství u Cyrila jako Doma!
183 Hay Street, Sydney tel.: 9211 0994
Otevřeno: Po-Pá od 7 do 17. So 7 - 13 hod.
vynikající telecí pácky, tlačenka, moravské uzené tvaroh,mletý mák, zelí,kostkový cukr, ryby v láku,brynzna, české a slovenské ,speciality, karlovarské oplatky, mouka atd. 17/VI/12

Heart Of Europe 114 Bronte road Bondi Junction, 93871677
Po-Pa 8.00-17.00, So-8.30-15.00
Domace kvalitne kolace, zaviny, strudle, chutne jedla, szegedinsky gulas, paprikas, svieckova, brynzove halusky..; Denne cerstvy kminovy chlebecik a obvzlast dobre vypecene rohliky.Vsetky produkty su pripravené v nasej kuchyni, pouzivame maslo, organicku muku, domace vajicka a pridavame cit 24.III.2012

Czeeky Czech

124 King St., Newtown,
telefon : 0421 335 835
Otevřeno denně od 9am do 9pm
Snídaně od \$4,00 Obědy od \$10,00
Tradiční česká jídla ba i rizoto a těstoviny. 29.08.2012

Hungry Czech je uzavřen

Různé

AUSTRALIAN WATER PURIFIERS
Ivan Jirava - tel. 02 9835 1428, 0414 435 621
Dodáváme a deláme servis na filtry pro pitnou vodu, včetně R.O. Filtrační systém již od 90 dolaru, servis od \$20. 18/VIII/12

PŘEKLADY z angličtiny do češtiny i naopak, přesně a rychle provede Daniela Kautská, NAATI, kvalif.stupen 3.
tel./fax: 08 82714277, mobile: 0408 714277, e-mail: danakau@internode.on.net 17/VIII/12

Lékaři Zubairi

Račte si sem dát inzerát.

Řemeslníci a služby

Auto - Moto
vyzkoušeli jsme automechanika a byli jsme velice spokojeni:
Eric’s Service station (GAS N’GO)
10 Botany Rd., Alexandria NSW 2015
tel: 02 9319 7151
Specialist in All Motor Repairs. 1/VII/ 08

POČÍTAČE

Shared Web Services:
Tel. 02 9034 6600 Fax: 9086 3155
Business process automation, workflow, sales + marketing, CRM and other business systems. Seeking experienced programmers on casual basis.
Contact to Ms. Šipka for details
jarka@sws.com.au 22/VI/11

Služby pro studenty
WINDSOR INSTITUTE OF COMMERCE & LANGUAGES.
Nabízíme "z gruntu všechno" ve výuce Anglického Jazyka, Business kurzů a kurzů Informačních technologií. Kontakt: Jan Učeň.: Level 5, 127 Liverpool St. (Shark Hotel), Sydney 2000, NSW. Tel. 9283-4388 Fax. 9283-0748, mobil 0419442907 E-mail: marketing@windsor-ic.com.au Web: www.windsor-ic.com.au 8/X/08

Information Planet Pty, Ltd má 16 let zkušenosti a je to jedna z největších studentských agentur s pobočkami po celé Evropě, Jižní Americe, Austrálii i Novém Zélandu
Pobočky v Austrálii najdete v centru Sydney, Manly, Perth a Brisbane. Pobočky v České a Slovenské Republice najdete v Praze, Branislave a Prešove.
Jak vám můžeme pomoci:
- **výběr školy**, univerzity a vyřízení víza zdarma, bezkonkurenční ceny - kontakt: Renata Ilonciakova, email: renata.ilonciakova@informationplanet.com.au; mobile: 0420 300 863
- **vlastní job department** - opravdova pomoc s hledáním práce: kontakt: Paulina Milova, email: service@informationplanet.com.au
- **vlastní ubytování** se slevou pro ceske a slovenske studenty: www.austay.com, kontakt: Klára Holisova, email: info@austay.com.au; mobile: 0406 232 283
- **dale: imigrační služby**, vlastní cestovní kancelář, velke SLEVY pro clený Information Planet, party pro klienty. Plne vybavene studentske centrum k dispozici. Adresa centraly: Level 5, 285 Clarence Street, Sydney, NSW 2000 (u zastavky Town Hall), web: www.informationplanet.cz a www.informationplanet.sk. Tel.: 02 9283 6161 JSME TU PRO VAS 25/VII/12

Renata Morgan v Sydney Vam pomoze vybavit studium pre znamich ci rodinu v Cesko+Slovenskej republike. Ponukam Anglictinu, Odborne Diploma kurzy, pracovne-studentske polrocne a az dvojrocne viza a tiez poradim/ pomozem s pracou a ubytovanim. Ponukam skoly, za velmi vyhodne ceny.
Email:renatamorgan@yahoo.com
Webside:www.renatamorgan.com.au
Sydney:Renata Morgan Tel/Fax:+ 61 2 9314 1650
Mob:0402 034 409 25/VII/11

Česká R

Ubytování v Již.Čechách – Sezimovo Ústí
Garsoniéra 3-4 osoby, možnost vlast.vaření lednice, pračka, televize a tenis.kurty. Možnost dopravy z letiště do Sez.Ústí – 85km. **Cena** za ubytování na osobu je 200Kč na den.
Kontakt: Jan Veřlát, email: vertajan@volny.cz; 22/III/12

I]

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:
Apostille Australia Certificate Service
Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street
Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881
Cena se pohybuje kolem 200\$
New South Wales Passport Office
Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000
Cena se pohybuje kolem 60\$
Czechoslovak Club of ACT,
P.O.Box 1488, Canberra ACT 2601
18 Shropshire St., Queanbeyan
vydává měsíčník věstník **Beseda.**
Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156
Tel / Fax: (07) 3343 3489
✉ ccq@iprimus.com.au
President Mr.Frank Caroli; Jednatel Mrs. Stana Bilková
Naše stránka: **csklubqld.org.au**
Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bílková
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church Street, Fortitude Valley QLD
P.O.Box 142, ph.07 3399 4613
Fax.07 3290 4379 vydává“ Na Slovíčko.
Československý klub v SA,
P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007
tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život.**
Czechoslovak Country Club,
320 Devonshire Road, Kemp's Creek, 2171, tel. 02 9606 0904
Czech and Slovak Association in Tasmania, 144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008 ph. 6228 0707
Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii 74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055
President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894
Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586
e-mail: czechslovakwa@hotmail.com
casopis "KLOKAN" vychazi 11 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com
16 Grattan Crescent, French Forest, 2086 tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník“**
Sokol Melbourne,
497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051 tel.: 03 9329 9922, vydává měsíčně Kvart
Český a Slovenský klub na N. Zélandě,
P.O.Box 27 332., Wellington tel., 478 5977; fax.: 477 9377
Gus.knot@xtra.co.nz,
měsíčník **Střípky Čriecky**
Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159
Lockes Way, Belgrave South 3160, Czech Pensioners Association Inc. ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Združenie austrálskych Slovákov v Sydney.
30 Vaughan, P.O.Box 142, Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153
vydáva dvoumesiačník „ **Slovenský štít“**
Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbor + Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031 ph.: 08 8352 8072
Slovenský klub „Ludovit Štur“.
105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020 ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)
Združenie Slovenských Združení vo Viktorii
Terezia M. Kral; c/o 10 Somerville Street Doncaster, Victoria 3108; +(61 3) 9855 8086, kraltm01@optusnet.com.au
Austrálsko-slovenské informačné centrum
Vojtech Michael Markus
9 Hillard Street; East Malvern VIC 3145 tel.: 0061-3-95711729; fax: 0061-3-95720838 e-mail: mmarkus@ozemail.com.au
Združenie Slovenskov v Queenslande
463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505 tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au
Slovenské združenie v Západnej Austrálii
17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858 e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konsulát České republiky,
pan. Hani Stolina, konsul,
169 Military Road, Dover Hights , 2030
phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635
telefonni cislo na konzularni pohotovost pro nouzove pripady, které se stanou mimo oficialni uredni dobu naseho generalniho konzulatu je **0402 312 806** nebo **0401 547 584** {pouze náhradní číslo}.
Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30
Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

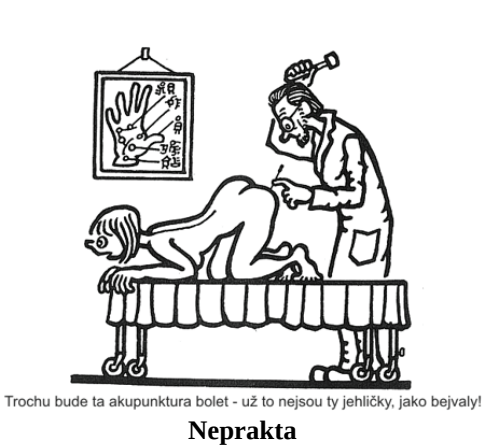
Konsuláty Slovenské republiky,
adresa nieje.
České velvyslanectví v Canbeře
8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006
Slovenské veľvyslanectvo v Canbere
47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606
ph.: 02 6290 1516 fax: 02 6290 1755
Mimo úradných hodín v **naliehavých prípadoch** (úmrtia, nehody, strata a krádež cestovných dokladov) funguje **stála služba (00612/ (0) 487 201 047)**.
Austrálská Slovenská Obchodná Komora. nefunguje
Česká obchodní komora v Austrálii.
Ceska Obchodni Komora v Australii
Czech Chamber of Commerce Australia Inc.
P.O. Box 479 ; Welland SA 5008; Australia
President: Dr Z. D. Kotasek; phone: (+61) 08 8346 9145, Email: zhkotasek@yahoo.com.au
Secretary: Peter Oprchal ; phone: (+61) 08 8556 3650, Email: osrkrab@tpg.com.au

Kanadské listy, přestaly vycházet
Satellite čtrnáctidenník vydává Aleš Březina, Torontské noviny, mají 12 stran, předplatné Can \$ 35.00 e-mail: abrezina@rogers.com, tel.416-530-4222
Nový Domov Torontský čtrnáctidenník,. Redaktor.Věra Rollerová, Can \$ 38.00
novy.domov@sympatico.ca, tel. 416-439-9557; Novy Domov; 450 Scarborough Golf Club Road; Toronto, On. M1G 1H1; Canada
Americké listy, vydávané ve státě N. York, redaktor Petr Bísek, Čtrnáctidenník, 12 stran, předplatné US \$ 38.00.; Americke list; 26 Gruber Drive; Glen Cove, NY 11542; USA; (516) 674-9438; fax (516) 671-3147, americkelisty@optonline.net
Nový POLYGON – časopis dvouměsíčník, 96 stran A5, US\$69 ročně, nakladatelství PRIMUS, Vězeňská 7, 110 00 Praha 1
www.cs-magazin.com, Čtíte český a slovenský zahraniční internetový časopis CS-magazín na webové stránce www.cs-magazin.com

10 % Sleva pro nové předplatitele. NOVIN

Pouze \$63 dolarů na rok včetně poštovného.

Napište nám na jaké jméno a adresu chcete noviny posílat a šek vystavte na jméno **Noviny** a pošlete na adresu:
Noviny, The Wentworth Bldg. B62
University of Sydney, NSW 2006

Katolícké mŕe v Austrálie.

Bohoslužby:

Sydney ve slovenském kostele (viz níže)

Melbourne - Na Šumavě

V Perthu,

ACT

Czechoslovak Club of ACT,

PO.Box 1488, Canberra ACT 2601

18 Shropshire St. Queanbeyan www.beseda.org.au

otevřeno v sobotu 14.00 – 17.00 (2pm-5pm)

NSW

Československý Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemp's Creek tel. 02 9606 8703,

PO Box 330 Kemp's Creek 2178; www.cscountryclub-

sydney.com.au a email: czslclub@optusnet.com.au

Restaurace : pátek, sobota 18 – 21 hod, neděle 12 – 18 hod.

Tradiční česká a slovenská jídla, rezervace 02 9602 0904, 0402

398168; Stolní tenis každý pátek od 18 hod, Rezervace na

všechny klubem pořádané akce a další informace: Olga Š

Regular Dance Partys are held in the club every 3rd

Saturday in the month.

G8M8 Great Mate

(studentská agentura)

Nepremeškaj CS Megaparty, ktora sa bude konat kazdy

druhy pondelok v mesici v Star Bare na 600 George St.

Slovenská Hala a katolícky kostol Sydney

30 Vaugham Street, Lidcombe, tel. 9649 2153

www.skcsydney.com

Omša svätá Každou nedel'ou od 10,15 hod a kazdy prvý

piatok v mesiaci od 19:00..

Česká mše jednou měsíčně a to každou první neděli v

měsíci.ve 12,00

Sokolský Národní Dům Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452

5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807

6.listopadu výstava BEAUTIFUL PRAGUE

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton tel.: 08 8346 4181

P.O.Box 89., Hindmarsh, 5007

Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu

každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a každou neděli od

12.00 do 19.00 hod.

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489, email“ ccq@csklubqld.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin, Informace:

Stana Bilkova Tel: (07) 3271 1646

Večeře: polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých

15 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051

Tel.: 9329 9922 Tel: Jednatelka. 9744 1691

Každé úterý od 12.00 hod Lunch, vaří Eda a Věra Zlatých

Každé úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

Každé čtvrték -12.00 hod. Karetní odpoledne u kávy, zákusky

Každé čtvrték od 19.00 hod. Kreslení podle živého modelu

Kino SOKOL

Letovisko „Šumava“

Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

74 Coonawarra Drive, Caversham WA 6055

President: Zdenka Vaníčková mobil: 0421 035 894

Secretary: Olga Melcherová mobil: 0413 912 586

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

RADIO SBS SYDNEY

Locked Bag 028, CROWS NEST NSW 1585

TEL: 02/9430 2723, FAX: 02/9438 1114

Email: ikad@sbs.com.au

Každý čtvrték ráno v 9 hod od 9 do 10 hodin, pouze na

vlnách Sydney a Canberra , pouze česky.

Vysílá v češtině každou neděli od 21 do 22 hodin a ve

slovenštině od 22 do 23 hodin na celonárodním okruhu na

vlnách:

Adelaide FM 106.3 Brisbane FM 93.3

Canberra FM 105.5 Darwin FM 100.

Hobart FM 105.7

Melbourne FM 93.1 a AM 1224

Newcastle AM 1413 Perth FM 96.3

Sydney FM 97.7 a AM 1107

Wollongong AM 1485 Young (NSW) FM 98.7

Slovensky

Adelaide FM 92.9 Každú nedel'ou v 9.00

Brisbane AM 1053 Utorok o 13.30 hod.

„Rádioforum“ on 2RRR FM 88,5 MHz

slovenské vysielanie moderuje Paľo Virág

každú nedel'ou v Sydney od 18 do 19 hodine.

Telefón v štúdiu 02 9816 2938

email: radioforum8@hotmail.com

Vysílání Čs. klubu v Jižní Austrálii lze slyšet

pondělí od 19.30 - 20.30 na stanici 5PBA-FM (89.7 MHz.)

středa od 18.30 do 19.30 na 5CST-FM (88.7MHz)

každou neděli od 19.30 do 20 hodin na stanici EBI-FM (103.1

MHz.) Dr. Květoslav Eliáš ☎ 08 8362 4086

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České

vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 -

11.30 dopoledne.

Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109

www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie

kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia

Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní

Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287

4347, fax: 02-6287 4348, e-mail:

ahojradio@centrum.cz

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 8. listopadu. Léta Páně. 2011.

INZERCE AKCÍ NA STRÁNKÁCH ČESKÉHO VYSÍLÁNÍ RÁDIA SBS

České vysílání upozorňuje krajskou komunitu, že má možnost oznamovat své akce na webových stránkách Rádía SBS www.sbs.com.au/czech v rubrice 'komunita'. Tato bezplatná služba je poskytovaná všem organizacím i jednotlivcům po celé Austrálii.

Přijede Čech poprvé k moři. Sedí na břehu, kouká do dálky a do vody neleze. Když se ho ptají, proč si nezaplave, praví: "Já si rád zaplavu, akorát si počkám, až přejdou ty vlny."

S malými dětmi je to jako s prdy. Každý snese jen ty vlastní.

Novinářka zpovídá rabína u Zdi nářků:

"Rabíne, jak často se sem chodíte modlit?"

"Dvakrát denně."

"A za co se modlíte?"

"Aby se lidé přestali nenávidět, aby nebyly

války, aby si lidé pomáhali a měli se rádi."

"To jsou samé krásné věci. Jak dlouho už se

takhle modlíte?"

"Padesát let."

"Padesát let! To je neuvěřitelné. A jaký máte

pocit, když vidíte svět kolem sebe?"

"Mám pocit, jako bych mluvil do zdi."

"Tak jsem nechal utratit svého psa."

"Byl vzteklej?"

"No, nadšenej teda nebyl."

Život začíná v okamžiku narození.

Ne, život začíná v okamžiku početí.

Ne, život začíná, když žena s dětmi odjedou na

chatu.

Po dlouhém nočním milování si on všimne

fotografie muže na jejím nočním stolku a

znejistí.

"To je tvůj manžel?" nervózně se zeptá.

"Ne, ty hloupý," odpoví ona a přitulí se k němu.

"Tvůj přítel tedy?"

"Ne,miláčku, vůbec ne," říká ona a zamilovaně

se usmívá.

"Je to tvůj tatínek nebo tvůj bratr?" vyšetřuje on

a snaží se být klidný.

"Ne, ne, drahý!"

"Dobře, kdo to tedy, ksakru, je?"

"To jsem já, láska moje - před operací."

Lékař proklepává pacienta, přikládá mu na

hrudník stetoskop, poslouchá, kroutí hlavou a

nakonec konstatuje: "Bud' jsem hluchej, nebo už

nežijete."

Přijde policajt s rozstřílenou hlavou k doktorovi.

Doktor ho okamžitě přijme, vyjme mu všechny

kulky a povídá: "Sakra chlape, vy jste měl

obrovský štěstí. Čtyřicet střelnejch ran do hlavy

a ani jedna nezasáhla mozek.

"Pepíčku, jaké vlasy má tvůj otec?" "On má

jenom hlavu!"

Vietnam: Komunistická justice odsoudila rolníky

Soud v komunistickém Vietnamu potrestal trojici aktivistů

ze stejné rodiny za údajné šíření protivládní propagandy.

Nejtvrdší trest dostal pětapadesátiletý otec, ve vězení si

má odpykat sedm let. Jeho pětadvacetiletý syn dostal dva

roky a snacha podmínku. Trojice odsouzených se zastala

zemědělců, kterým úřady zabavují jejich půdu.

Odsouzení byli zatčeni v dubnu za to, že šířila protivládní

letáky, dávala peníze protestujícím a zveřejnila rozhovor s

„protivládním obsahem“.

Obviněna byla rovněž z toho, že založila internetové

fórum s názvem Vietnam a problémy dneška, které

využívala k podněcování dalších občanů k protivládním

protestům. Soud s aktivisty trval pouhý den.

Země s jedinou vládnoucí komunistickou stranou

odstartovala na sklonku roku 2009 tvrdé tažení proti

svobodě slova a projevu. Lidskoprávní organizace

upozorňují na to, že od té doby vietnamské soudy poslaly

na dlouhou dobu do vězení desítky vládních oponentů a

aktivistů.

CTK

Veronika Žilková: Proč jsou ženy tak zlé?

Když si přečtu diskuse na serveru ProŽeny.cz, někdy si říkám, proč některé ženy tak útočí?! Jsou nespokojené samy se sebou? V přírodě zvířata útočí z nejistoty. Ale ženy? Nevím, možná to máme fakt těžké...

Všude kolem na nás útočí dokonalé reklamy s dokonalými modelkami. Slyšíte, že když si nekoupíte to či ono a nebudete vypadat jako ony, že jste vlastně v háji. Pojd'te, holky, všech věkových kategorií, vykašlejme se na umělý svět televize, telenovel, seriálů, reklam, časopisů a začněme se radovat z toho, co máme!

V dětství jsem četla knížku Pollyanna. Bylo to o holčičce z časů první republiky, která se stále radovala. Byla chudá a na Vánoce dostala v balíku pro chudé berličky. Jediný dárek! A radovala se. Proč? Nepotřebovala je a děkovala všem, že jí dali takový dárek, aby si uvědomila, že je vlastně šťastná, protože je zdravá. Když pak v dalších dílech skončila na invalidním vozíčku, opět se radovala. Protože už berličky nepotřebuje, když nechodí už vůbec a může je ted' dát méně nemocné holčičce.

Ano, byla to pohádka o statečné holčičce a měla sloužit jako výchovný vzor všem ostatním holčičkám, co brečí jen proto, že jim neladí mašle v hlavě s šatičkami. Málokdo by dokázal být takový frajer jako knižní hrdinka... tedy... to se jí to daří být stále radostná, když existuje jen na papíře, že jo?! Ale něco na tom je. Umět se radovat z toho, co máme, a netrápit se kvůli tomu, co nemáme. Tak to pojd'me aspoň 20krát zkusit.

- Radujme se, že máme na elektřiku, takže můžeme brouzdat po netu a k tomu si uvařit i kafe.
- Radujme se, že máme přístup k netu a čas pro sebe na čtení tohotole článku a nikdo po nás pár minut nic nechce.
- Radujme se, že Sparta dala gól, ten náš aspoň chvilku bude mít dobrou náladu.
- Radujme se, že nemáme moře – nehrozí nám tsunami ani mořská nemoc.
- Radujme se, že už máme zimu, konečně můžeme dotrhat ty staré kozačky.
- Radujme se, že ten náš je dnes večer v hospodě s kamarády, aspoň si můžeme přechíst Vlastu.
- Radujme se, že máme málo peněz, aspoň nám nepřibudou v bytě další předměty.
- Radujme se, že nás otravují sousedi, aspoň nejsme osamělí jako Mauglí.
- Radujme se, že se děti špatně učí a zlobí, aspoň víme, že jsou opravdu naše.
- Radujme se, že nebydlíme v Somálsku, tam je hůř a neseženete tam tampony.
- Radujme se, že v Čechách nežijí tygři, vlci a kobry. Máme šanci, že nás nenapadnou.
- Radujme se, že premiér není Mongol, mohl by zavést povinné kočování a přece jen vlastní postel je vlastní postel.
- Radujme se, že Michal David píše písničky v češtině, kdyby byly v maďarštině, tak jim nerozumíme.
- Radujme se, že se smí na Sněžku pěšky zadarmo, aspoň jednou za život se tam všichni vyškrábeme, a tím pádem ušetříme.
- Radujme se, že manžel nemyje nádobí, aspoň nám zbude pár skleniček na víno.
- Radujme se, že máme nepřející kolegyni v práci, aspoň víme, že je to ošklivá vlastnost.
- Radujme se, že nám utekl pes, aspoň se proběhneme.
- Radujme se, že není hůř, protože to může být vždycky.
- Radujte se, i pokud jste se alespoň jednou zasmála nebo si řekla: „teda, ta je trapná!“ Máte totiž svůj názor, a tím pádem máte šanci být časem spokojená sama se sebou. Hezký den!   Veronika Žilková

Kolik jsme měli Janů Žižků a který z nich je ten pravý?

Foto: Jiří Koťátko / MF Dnes / Profimedia.cz19.10.2011 - Text: Jan Berwid-Buquoy

Náš historický obraz Jana Žižky z Trocnova je veřejnosti předkládán formou, jak nám ho podal mystifikátor František Palacký. Jeho „Jan Žižka“ patrně ve skutečnosti vůbec neexistoval a jedná se o imaginární postavu sestavenou z mnoha osob stejného anebo podobného jména.

V době první republiky (1918–38) zdomácněl pro sedmilháře v ČSR výrok: „Kecáš jako Palacký!“ Co však vedlo našeho legendárního mystifikátora k tomu, aby si „Jana Žižku z Trocnova“ vymodeloval z mnoha na sobě nezávislých subjektů a prezentoval ho tak, aby odpovídal jeho soukromým představám? To zůstane i nadále tajemstvím.

Možná že čtenář bude nadmíru překvapen, ale jméno Jan Žižka bylo ve středověku tuctovým jménem, srovnatelným s dnešním, například František Novák nebo Josef Svoboda. Po králi Janovi Lucemburském se snad „Jan“ jmenoval každý třetí Čech a pojem „Žižka“ znamenal v tehdejší češtině „jednooký“.

Ve středověku byla naše vlast zarostlá těžko prostupnými pralesy s obrovskou hojností zvěře, ryb a lesních plodin. Prodirání houštinami se stalo pro obyvatele denním chlebem, a tak vypíchnuté oko nebylo žádnou zvláštností. Když k tuctovému „jednookému“ přiřadíme ještě tuctového „Jana“, začne se nám to tady hemžit stovkami Janů Žižků …

Miroslav Ivanov ve svém díle Kdy umírá vojevůdce (Praha 1983) doslova píše: „... pro období 1378—1419 máme na dvacet údajů o Janu, Ješkovi, Žužkovi, Žižkovi, jednou se jmenuje Ješek Žižka z Trocnova, podruhé pouze Ješek z Trocnova, pak Jan Zizka z Trocnova, Janek Jednooký … A tak dále. Který je ten pravý? A těch hypotéz! Žižka prý znamená jednooký … Majoru Daňkovi z toho až naskočila husí kůže. Kde končí reálná hypotéza a začíná nesmysl?“

Prostě Jan Žižka z Trocnova, jak je nám oficiálně předkládán, ve skutečnosti patrně vůbec neexistoval. Z čeho je tedy mystická postava „vojevůdce“ sestavena dohromady? Kdy přišel na svět Palackého „husitský vojevůdce“, nevíme, což je u bájných osob v lidových legendách normální: lidé, kteří se nenarodili, nemohou mít data narození. První historická zmínka o jakémsi Žižkovi pochází ze 3. 4. 1378 (Johannes dictus Zizka — česky: Jan řečený Jednooký) a dotýčný stojí před soudem.

Druhá zmínka je z 13. 7. 1378 (Johannes dictus Zuzka de Trocznow — česky: Jan řečený Vepřík z Trocnova) a rovněž pochází od soudu kvůli vymáhání dluhů. Asi nejde o jednu a tutěž osobu. „Žižka“ — jednooký – není „Zuzka“ (církvní latina — susca = vepřík). Další doklad je ze srpna 1381 a píše se tam: „Anno quo supra. Jesco de Trocznowa recepit ad relationem domini Henrici.“ V češtině: „Ve výše uvedeném roce přijal pán Jindřich z Trocnova oslovení Ješek.“

Není divu, že majorovi Daliboru Daňkovi z toho naskočila husí kůže, jak píše Ivanov. Pro zpravodajského důstojníka se jedná o nepopsatelný chaos: Máme tady jména Jan Zuzka z Trocnova, Jindřich z Trocnova, Ješek z Trocnova, a k tomu nám ještě ze zemských desek českých z roku 1384 přibývají Pucek z Trocnova a Jaroslav z Trocnova …

Palacký si s tím poradil po svém. Z Jana Zuzky vyrobil „Jana Žižku“. Jindřicha ignoroval a vymyslel si, že „Ješek“ je zdrobnělina „Jana“, tedy „Honzik“. O Puckovi patrně nic nevěděl a přebýval mu tam pouze Jaroslav z Trocnova. Z toho udělal „bratra“ Jana Žižky a problém byl vyřešen.

Pokusme se však najít skutečné Žižky. Zde je jakýsi záchytný bod: „Den Mikuláše biskupa a vyznavače …Zemřel Peška, lovčí páně.

Řehoř, otec Jana řečeného Žižka …“

Myslivec Řehoř Peška je otcem Jana Žižky a s Trocnovem nemá nic společného. Ivanov o tom píše: „Vida, Žižka vlastně — co se velikosti majetku týče — žádný zeman nebyl, spíše nepatrný zemánek či pouze zámožnější svobodný sedlák.

A právě proto se asi vždycky podepisoval ‚z Trocnova‘, aby zdůraznil svou svobodnost.“ Jan Peška, řečený „Jan Žižka z Trocnova“, se tedy podepisuje „z Trocnova“, ačkoli s Trocnovem nemá nic společného. Skuteční páni z Trocnova — Jindřich, Pucek a Jaroslav — mají v erbu včelu. Jan Peška, aby se s nimi nedostal do konfliktu, volí raka, který je v erbu včele velice podobný.

Jakýsi Jan Žižka (ale ne „z Trocnova“) působí roku 1408 v jižních Čechách coby silniční lapka, ale, jak vyplývá ze soudních protokolů, Jan Peška to není. Všechny prameny 15. a 16. století vykládají jméno Žižka jako „jednooký“ (monoculus). Zde jsou další Janové: Rok 1388 — Jan Žižka, sladovník z Budějovic. Rok 1392 — Jan Žižka, královský důstojník a lovčí. Rok 1400 — Jan řečený Žižka (někdy též Žužka) z Mnichova u České Lípy. Rok 1402 — Jan Peška, řečený Žižka. Jakýsi Jan Žižka (jednooký Jan) se stává

vrátným na dvoře krále Václava IV. a v roce 1414 kupuje dům v Praze v ulici Na příkopě. Patrně se jednalo o Jana Pešku.

Který z těchto „Janů Žižků“ se stal husitským vojevůdcem? Patrně by šlo v první řadě o Jana Pešku. Husitská vítězství jsou v dobových záznamech připisována „pánovi z Trocnova“. Tím pádem by se deduktivně jednalo o Jana Pešku, zvaného „Jan Žižka z Trocnova“, Ješka (Jindřicha) z Trocnova (husitský hejtman) a smyšleného bratra „Jana Žižky“, Jaroslava z Trocnova (husitský hejtman). Všechny výše uvedené osoby se podařilo Františkovi Palackému vtěsnat do jedné jediné svěrací kazajky pod pojmem „Jan Žižka z Trocnova“. Vynikající výkon!

Joža Uprka: svébytný umělec nebo folklorista?

PRAHA - Jeho dívky a ženy v krojích ho proslavily doma i za hranicemi. Malíř Joža Uprka pracoval jako dokumentarista a přitom vytvářel umění. Posedlý byl krojem a zároveň frustrovaný jeho zánikem. Tento bouřlivák a samorost učinil též rodné moravské Slovácko kulturním centrem.

Francouzský sochař August Rodin, oslněn kroji, hudbou i přátelstvím, prý při návštěvě Uprky v Hroznové Lhotě v červnu 1902 prohlásil: "To je Hellas!" Uprka se narodil před 150 lety, 25. října 1861.

Podle kritiků nezajímaly Uprku žádné směry, teorie či programy, on vždy maloval to, co viděl kolem sebe. "Pracoval jsem celý život ne pro slávu a uznání - ne pro peníze a jiné výhody - ne abych ponižil druhé - nýbrž jen pro věc samu, abych jako vědomý příslušník tohoto kmene zachytil co možná nejvíce z jeho života," řekl jednou.

Malířka a jeho přítelkyně Zdenka Braunerová v roce 1897 napsala, že v budoucnu budou Uprkovy obrazy "vedle své umělecké ceny historickými dokumenty ke studiu české kultury", spisovatel Jiří Mucha, s jehož otcem Alfonsem pojilo Uprku dlouhé přátelství, zase napsal: "Mně se Uprka vždycky jevil spíš folkloristou než umělcem."

Po úmrtí matky se Uprka na jaře 1887 vrátil do rodného kraje, kde vystřídal mnoho ateliérů. Na čas šel opět studovat do Prahy, neúspěšně vystavoval a v roce 1892 odjel na rok do Paříže.

V roce 1893 dokončil Uprka obraz Pouť k sv. Antoníčku, což bylo dílo namalované v duchu impresionismu. Uprka přijal vzdušnost a světelnost impresionismu jako ideální metodu k vyjádření svého "malovaného kraje", barevné pestrosti krojů a sváteční nálady. V Praze ale vzbudil obraz zprvu nevoli, po úspěchu na pařížském Salonu si jednatřicetiletého umělce povšimli pak i v Praze. V roce 1895 získal Uprka za tento obraz zlatou medaili České akademie věd a umění.

'Joža je malíř povrchu'

Přesto tehdy básník Karel Hlaváček ve své kritice Uprkovy výstavy napsal: "Joža Uprka je malíř povrchu." Uprka se postupně stal slavným malířem svého "krojovaného" moravského Slovácka. O jeho patrně nejznámějším obrazu Jízda králů z roku 1897 kritik Václav Vilém Štech napsal: "Jízda králů je významný kus českého malířství; znamená živnou epochu našeho domácího impresionismu." Uprka po svých zkušenostech neměl příliš v lásce "západní Slovany", jak říkal Čechům, a nemiloval ani Prahu a Pražáky. Říkal, že ho v Praze na Akademii učili natěračství.

V dalších letech Uprka rád cestoval (byl v Itálii, Řecku, Egyptě, Palestině či Turecku), ve svých 35 letech se v květnu 1899 oženil s lidovou malířkou Anežkou Karlíkovou ze Svatobořic. Svatbě předcházela koupě pozemku v Hroznové Lhotě, kde si postavil prostorný ateliér. S manželkou, která žila kvůli duševní chorobě od roku 1905 až do své smrti v roce 1959 v psychiatrické léčebně v

Kroměříži, měl čtyři děti (nejstarší syn Jožka zemřel v roce 1913 ve věku 14 let).

Uprkův ateliér byl posléze přestavěn na vilu podle návrhu architekta Dušana Jurkoviče. Scházeli se tu lidé zejména z uměleckých kruhů, jako například Alois a Vilém Mrštíkové, Zdenka Braunerová, Herbert Masaryk, Leoš Janáček či Vítězslav Novák.

V roce 1924 se odstěhoval na Slovensko do Klobušic u Ilavy. Když se v srpnu 1937 vrátil do Hroznové Lhoty, byl již nemocen. Zemřel 12. ledna 1940 na následky selhání ledvin. Pohřeb měl slavný, nad hrobem promluvil mimo jiné i protektorátní ministr Dominik Čipera. Joža Uprka je pohřben vedle bratra Františka na tzv. Slováckém Slavíně v rodném Kněždubu.

Poslední roky Uprkova života byly poznamenány kolaborantskými aktivitami umělcova syna Jana. Ten v roce 1938 spoluzaložil Národní obec fašistickou a v březnu 1939 byl spolusignatářem otevřeného dopisu Adolfu Hitlerovi, v němž děkoval za vytvoření samostatného slovenského státu a prosil ho, aby se zasadil o připojení moravského Slovácka ke Slovensku.

O životě Jožy Uprky

Joža Uprka se narodil 25. října 1861 do rodiny rolníka v Kněždubu u Strážnice a už od mládí chtěl být malířem. Ve 20 letech proto odjel do Prahy, kde po dvouleté přípravce vstoupil na Akademii do ateliéru Antonína Lhoty.

S ním se ale Uprka neshodl, a proto přešel v roce 1884 na studia do Mnichova. Zde s ním studoval třeba Viktor Oliva či Luděk Marod, seznámil se zde i s Alfonsem Muchou.

ČTK Lidovky.cz

Kaddáfí byl šílený pes Arábie. Proč se choval jako blázen?

Viliam Buchert

Libyjský diktátor Mu´ammar Kaddáfí byl nejextrémnějším, nejbrutálnějším a nejextravagantnějším vůdcem arabského světa. Přežil osm amerických a pět francouzských prezidentů. Vytvořil ve své zemi politickou, společenskou a ekonomickou bublinu, jež splaskla až po desetiletích. Kaddáfí byl včera zabit. Proč byl ale tak výstřední?

„Stojíme tváří tvář šílenci, který chce zabítet vlastní lidi. Musíme tam někoho poslat, zastavit ho, nechat spoutat a pak ho poslat do blázince!“ O kom je řeč? A kdo pronesl ak ostrá slova? Řekl je v září 1970 na summitu arabských států v Káhiře nováček na podobné schůzce. Mu´ammar Kaddáfí, který rok předtím provedl ve své zemi vojenský puč a chopil se moci. Libyjský plukovník tehdy nazval šílencem jordánského krále Husajna. Z dnešního pohledu se ale jeho slova hodila přímo na něj.

Kaddáfímu, jemuž bylo tehdy v Káhiře pouhých 28 let, reagoval vzrušeně na události, kterým se říká „černé září“. Husajn byl v otevřené válce s Palestinci, kteří žili na území jeho státu. Libyjský vůdce přijel na summit s pověstí „arabského Che Guevary“, byl velmi pohledný, měl krásnou uniformu a na opasku mu visel revolver.

Bylo to působivé, ale ostatním přítomným vadilo jeho neomalené a neuctivé chování. Přesto se nového bouřliváka regionu snažili uklidnit. Král Fajsal, vládce Saúdské Arábie, jemuž bylo tehdy už 64 let, libyjskému mladíkovi odpověděl: „Nemyslím si, že by měl někdo arabského krále nazývat šílencem a posílat ho do blázince.“ Kaddáfí odsekl: „Ale on je šílený! Celá jeho rodina je šílená!“ Fajsal dodal: „No, každý z nás je občas šílený.“ Pak zasáhl do debaty hostitel Gamál Abd an-Násir, prezident Egypta a muž, kterého „bratr Mu´ammar“ velmi obdivoval. Otočil se k Fajsalovi a vtipně řekl: „Někdy, když vidíte, co se děje v arabském světě, Vaše Veličenstvo, myslím, že to tak může být, že jsme občas šílení. Navrhují najít psychiatra, ať nás pravidelně zkoumá a najde ty, kteří jsou šílení.“

Samozřejmě že ke zkoumání nikdy nedošlo, ale události posledních desetiletí ukázaly, že pokud byl někdo šílený a zabíjel vlastní lidi, tak to byl hlavně Mu´ammar Kaddáfí. Ostatně americký prezident Ronald Reagan jej v dubnu 1986 na tiskové konferenci také nazval „šíleným psem Blízkého východu“.

Jak ale mohl podobně psychicky a intelektuálně vybavený člověk vydržet u moci od září 1969? Tedy neuvěřitelných 42 let. Neexistuje totiž mnoho podobných příkladů z novodobé historie.

SÍLA A BOJ PROTI VŠEM

Kaddáfí vždy postrádal osobní kouzlo Násira. Neměl nikdy analytický mozek syrského prezidenta Háfi ze Asada (u moci v letech 1971 až 2000). Nepropagoval nacionalismus jako Tunisán Habíb Burgiba (vládl v letech 1957–1987) a

NOVINY –Zajímavosti s kulturou ba i odjinud

chyběla mu i moudrost Fajsala. Čím tedy zaujal a čím si dokázal udržet moc? Za své vlády zažil čtyři krále Saúdské Arábie, tři syrské a tři egyptské prezidenty, pět generálních tajemníků Ligy arabských států, „přežil“ osm amerických prezidentů (a to někteří sloužili i ve dvou volebních obdobích) a pětfrancouzských.

Vliv a síla (jak se pak ukázalo, tak také někdy slabost) Kaddáfího byly v tom, že se nikdy nerozpakoval měnit své politické záměry, v mžiku našel či zradil spojence a své strategické zájmy, neměl žádné výčitky svědomí, že nechal zabít a přelstít. A měl k dispozici největší zásoby ropy v Africe. To byla dostačující kombinace k přežití.

BYLO TO JAKO NOC A DEN

Libyjský diktátor například kdysi zcela „adoptoval“ palestinský odboj, platil ho, dával mu zbraně, cvičil teroristické skupiny, přijal desetitisíce Palestinců ve své zemi, ale když Jásir Arafát a jeho lidé „slevili“ v boji proti nepříteli a začali vyjednávat s Izraelem o míru, okamžitě otočil. Bojoval proti americkému imperialismu a zkaženému evropskému Západu, v roce 1988 nechal odpálit svými agenty nad skotským Lockerbie plastickou trhavinu semtex československé výroby v americkém civilním letadle (celkem zahynulo 270 lidí), ovšem za necelých 20 let vítal s velkou pompou na svém území delegace z USA i Evropské unie.

Neustále vyvolával konflikty v arabském světě. Jednou například iráckého vůdce Saddáma Husajna velebil, pak jej poslal k čertu. Byl živnou půdou pro nejrůznější teroristy, ale po atentátech v New Yorku z 11. září 2001 odsoudil Usámu bin Ládina. Podobně rychle měnil názory i doma. I tam předváděl neuvěřitelnou směs nátlaku, vydírání, korupce a využívání místních tradic a zvyků.

JSEM BEDUÍN, JSEM KRÁL

V samotné Libyi dokázal Kaddáfí nesmírně umně využít rozvrstvení tamní společnosti. Sám se v roce 1942 narodil v beduínské rodině a vyrůstal v prostředí, které bylo poměrně chudé a z hlediska dodržování islámských pravidel rigorózní. Přitom společnost byla rozdělena na desítky menších či větších kmenů a při obrovské rozloze byly kontakty mezi skupinami obyvatel omezené. S každým se proto potřeboval domlouvat jednotlivě.

Mladý důstojník se zhlédl v Gamálu Násirovi, a zejména v lechtivých socialistických myšlenkách o rovnosti a spravedlnosti. Po studiu ve Velké Británii, kde získal určité zkušenosti s řízením lidí, ale nebyl až takový problém svrhnout slaboučkého krále Idrise, zvláště když Kaddáfí a jeho vojenští kolegové dobře tušili, že se jejich puč nesetká ve světě s žádnými vážnějšími námitkami. Vždyť zejména Evropa potřebovala libyjskou ropy, nezajímalo ji tolik, kdo koho v této arabské zemi právě popravuje a za co. To vydrželo až do letošního ledna. Stačilo se v posledních letech dívat na nesmírně vstřícný postoj italského premiéra Silvia Berlusconiho k tomuto diktátorovi.

Kaddáfí ropnými penězi postupně uplatil jednotlivé kmenové vůdce, ale podcenil nejdůležitější věc – v arabském světě nemůžete věčně spoléhat na to, že ten druhý dodrží slovo a že smlouva platí. V Libyi navíc vyrostly za jeho vlády dvě nové generace lidí, z nichž ti mladí a žijící ve městech začali být tvrdě konfrontováni s neustále vzrůstajícími cenami, nezaměstnaností, nemožností u platnit se. To, co v 70. a 80. letech stačilo jejich velmi chudým předkům, se ukázalo být už nedostatečným. Nastala klasická chyba dlouho vládnoucích diktátorů. A to, že bohatství si uzurpuje jen malá skupinka vyvolených.

Přitom Kaddáfí bydlel často okázale v beduínském stanu (pravda, bylo to luxusní obydlí s klimatizací a všemi vymoženostmi moderní doby), tvrdil, že on sám nic nepotřebuje, že je vládcem Arabů, králem králů Afriky, a plodil levičácké myšlenky o rovnoprávnosti všech. Jenže to šlo, dokud pro něj příznivé zprávy přezvýkaly pouze jeho státní televize a cenzurou omezený tisk. V době Internetu a satelitních televizí ale není možné zastavit výměnu informací. Na rozdíl od něj to pochopila syrská vláda, která narychlo 9. února po třech letech odblokovala Facebook.

Vaz mu začalo v prvních měsících letošního roku lámat vypovězení spojenectví jednotlivých libyjských kmenů. Nejdříve se proti němu postavily skupiny z města Benghází na východě země, pak Tuaregové z jihozápadu a následovaly kmeny z regionu Mišráta. Postřílet a uvěznit mladé demonstranty by možná Kaddáfí ještě opět zvládl, ale bez podpory kmenů a jejich stařešinů se nedá v Libyi vůbec vládnout. Kontrolovat pak může leda sám sebe. Ostatně jedním z Kaddáfího hesel bylo, že „společnost kontroluje sama sebe“.

Vůdce prostě zaspal dobu. Nedokázal nijak reagovat na zcela změněné požadavky nových generací. Může si za to sám, protože kvůli obavám o svoji bezpečnost žil většinou v naprosté izolaci, neměl dobré zprávy a poznatky o tom, co

se v Libyi děje. Unikátní pak bylo, že bezprostředně ho chránila garda speciálně vycvičených žen. Bývalo jich kolem 30 až 40, prý byly zásadně vybírány panny, ale spíše se jednalo o soukromý harém potrhlého islámského levičáka.

MUČEDNÍK SÁM PRO SEBE

Samí Múbajed, šéfredaktor syrského časopisu Forward Magazine, v únoru vyslovil přesvědčení, že Mu´ammar Kaddáfí je člověk, jenž se nevzdá a nebude následovat osud svržených prezidentů Tuniska a Egypta. Že neuteče, bude bojovat, že vzhledem k tomu, že je muslim, nespáchá ani sebevraždu. Co podle Múbajeda zbývalo? Mohl by být zabit v boji. Kaddáfí by jistě viděl sebe nejraději v roli mučedníka, který zemřel se samopalem v ruce za věc, jíž celý život věřil. Vyčítat se mu dá skoro všechno, co za život udělal, ale nikdy se nebál jít do soubojů, riskovat, prolévat krev druhých, trápit, nepoddat se, štekat na ostatní.

Jak bylo předpovězeno, stalo se. Kaddáfí byl včera u svého rodného města Syrta zabit v přestřelce. Byl to zvláštní a šílený pes Arábie...

Podstatné části tohoto textu byly otištěny v časopisu Reflex 3. března 2011

TAK BUDEME LÉTAT, anebo NEBUDEME LÉTAT?!!!

Dokončení z první strany

Je pravda, že jsem okamžitě naježený, cítím-li cokoliv zavánějící socialismem, komunismem i unionismem - -(to poslední mi vadí proto, že davově, za členské příspěvky "fat cat bossům"vymáhá nezasloužené výhody i líným dělníkům), i když z druhé strany musím přiznat, že jsem byl znechucený, když CEO Qantasu přijal návrh shareholderů na premii pro něho, tedy extra jeden a třičtvrtě milionu dolarů, k jeho třímilionovému ročnímu platu ! V té době věděl, že dochází k důležitému střetu jeho vedení Qantasu s protestujícími unionisty a tedy také myslím, že mu té "extrovky" nebylo zapotřebí, že by nemusel na Centrelink ! Stačilo slušné (jedenatřičtvrtě milionové) gesto odmítnutí a měl nad stávkujícími morálně navrch. Takhle nemá. Je pravda, že ty tisíce zaměstnanců-unionistů se svými požadavky na zvýšení mezd, jistě několikanásobně převyšují Alan Joyce-ho extrovku, ale to běžný čtenář tisku neuvidí, nespočítá a levicoví reportéři v televizi na to nepoukází, ba právě, naopak ! A tak Alanu Joyce nezbylo nic jiného, nežli zastavit lety všech letadel Qantasu na světě, což způsobilo zmatek a zlost cestujících, ale tím ukázal, že se nenechá vydírat stávkujícími, kteří mají právě v Qantasu lepší podmínky, než jinde na světě (včetně Ameriky) ! No a nakonec, ta naše PM Julinka, které se tak zastává krajan-dubčekovec, ta, z pozice Prime Minister Australia měla arbitračně zasáhnout zákonné prostředky na to má, CEO Qantasu Joyce jí o to žádal, ale nebrala telefon . Ted to zapírá, jeden z jejích "ministrantů" - (všech bývalých unionistických bossů) - (soudruh Albanese) to běžným způsobem Labor, shazuje na Abbotta. Na toho, Koalici a Howarda, budou naši socani shazovat kde co, kdyby mohli, svedou na ně i "9/11", nebo Pearl Harbour !

Tak zatím je odklad , letadla Qantasu létají, ale nebezpečí další stávky a tím i zrušení letů vedením Qantasu, stále trvá. Vše záleží na "common sense", tedy na "selském rozumu". (A toho tady moc není !)

Léta Páně 2. listopadu, 2011. SVEN F. REHULKA - Carlton - NSW

"Tati, proč ses oženil s maminkou?"

"Vidíš?" obrací se muž k ženě, "ani dítě to nedokáže pochopit!"

Co se stane, když spadne do kávy moucha? Angličan odhodí šálek a odejde. Američan vyndá mouchu a kávu vypije. Číňan sní mouchu a vyhodí kávu. Japonec vypije kávu i s mouchou, protože je zdarma.

Izraelec prodá kávu Američanovi, mouchu Číňanovi a sám si koupí novou kávu. Palestinec obviní Izraelce z násilného činu hození mouchy do kávy, požádá OSN o pomoc, vezme si půjčku od EU na koupi nové kávy, peníze však použije k nákupu výbušnin, dá si je na tělo a vyhodí se do vzduchu v kavárně, ve které se Angličan, Američan, Číňan a Japonec snaží Izraelci vysvětlit, že je příliš agresivní.

Karel Randák: Estébáci v tajných službách? Kdepak, úspěšní byznysmeni !

S Karlem Randákem, bývalým šéfem tajné služby, jsme se potkali v kavárně nedaleko Bílé labutě. „Nevadí, že si vás budu nahrávat?“ zeptal jsem se hned po příchodu. „Nevadí. Mě si pořád někdo nahrává,“ odpověděl zvesela. Témata, na něž přišla řeč, už tak vtípná nebyla. Přesto o nich dokázal mluvit s nadhledem člověka, který ví, že si může dovolit nazývat věci pravým jménem, protože ty opravdové průsvihy s velkým „P“, na své objevení teprve čekají.

Vždycky mě zajímalo, jak se člověk stane tajným agentem...

Dnes stačí poslat e-mail. Oni už se vám ozvou. Vyhráno ale v tu chvíli samozřejmě nemáte. Čeká vás několik kol psychotestů, pohovorů a bezpečnostních prověrek. Někdy je to otázka týdnů, jindy měsíců. Na počátku devadesátých let, kdy jsem do tajných služeb vstupoval já, však nic podobného neexistovalo. Tehdy jste měl dvě možnosti. Buď to vás někdo doporučil, anebo jste se přišel přihlásit přímo do centrály. Já se k téhle práci dostal přes kamaráda. Řekl jsem si tehdy *proč ne, mohla by to být zajímavá práce*.

Není to úplně „klasická“ práce. Co vás motivovalo?

Klasická práce to není, ale já téměř neznám člověka, který by řekl: *mě by ta práce nezajímala*. Tajné služby jsou svět sám pro sebe.

Na jaké pozici jste začínal?

Jako *operativec*, který se zabýval ekonomickými kauzami. Tehdy to byla divoká doba. Řešili jsme překotné zakládání bank, privatizační kauzy, deblokaci zahraničních pohledávek Československa. Původně mě zajímal teror, ale shodou několika okolností jsem skončil právě v ekonomice. K ní se později přidružil i organizovaný zločin. Řešili jsme ruskojazyčné mafie, v té době u nás operovali taky Italové, ale později už hráli prim hlavně Rusové, Dagestánci a Čečenci...

To už zní docela bondovsky...

No právě. *(smích)* Zajímavé to rozhodně bylo. V operativě člověk navíc nesedí za počítačem, ale neustále se pohybuje v terénu. Chodíte za lidmi a taháte z nich informace. Učíte se rychle odhadnout, co by mohlo na danou osobu platit, jak ji nejefektivněji přesvědčit, aby vám poskytla, co chcete. Samozřejmě tomu předchází důkladná příprava, kdy si kontakt prověřujete ve všech možných evidencích, jestli je ženatý, jestli má děti, jestli je na peníze...

... takže jste si informace také kupovali?

Na počátku devadesátých let to moc nešlo. Rozpočty byly velmi omezené, ale občas ano. V rozpočtu služby na to existovala speciální kapitolka, která se tehdy jmenovala *Zvláštní finanční prostředky*... Samozřejmě pak vše musíte do puntíku vyúčtovat.

Identit můžete mít, kolik chcete. Jen si je nepoplést

Pohyboval jste se v terénu jako Karel Randák, nebo jako někdo jiný? Měl jste alternativní identity?

Pod krycím jménem. Falešnou občanku jsem si ale vždy nechával na úřadě. Domů jsem chodil s tou pravou. *(smích)* Abych náhodou něco *nezblb*. Vlastně jsem měl identit víc. Můžete jich mít prakticky, kolik chcete, akorát si musíte dobře pamatovat, s kým se bavíte pod jakou identitou.

Povedl se vám někdy podobný přešlap?

Ne, to se mi nestalo. Stávaly se ale jiné trapasy. Třeba jsem seděl s někým, před nímž jsem vystupoval pod jedním jménem, a do té stejné hospody nebo kavárny přišel někdo, kdo mě znal pod úplně jiným jménem. Tak jsem se vždycky akorát modlil, aby se ke mně nepřihlásil. To se stávalo...

Jakou největší chybu může zaměstnanec tajné služby udělat?

Největší profesní chybou je určitě nezajištění bezpečnosti a anonymity vašeho informátora. To je úplně základní pro každou tajnou službu. Na veřejnosti se nikdy nesmí objevit informace, že ten nebo onen člověk je s vámi nějak spojený. A to nejen kvůli bezpečnosti. Pokud se v novinách objeví, že pan XY pracuje pro českou rozvědku, už pro ni nebude nikdo nikdy chťt pracovat. Každý si řekne *hele, proč bych pro vás měl pracovat? Když si tohleto nedokázete ošetřit, proč bych měl riskovat a něco vám říkat*... Samozřejmě je spousta dalších chyb, ale tohle je ta zásadní.

A co dvojítí agenti?

Že by byl někdo naším důstojníkem a zároveň donášel do zahraničí, s tím jsem se nesetkal. Naštěstí. To je velký malér. Ale setkal jsem se třeba s tím, že člověk, který byl naším zaměstnancem, donášel svému kamarádovi, velmi úspěšnému podnikateli. Jakmile jsme ho vyhodili, okamžitě u něj zakotvil na velmi dobré pozici. Takových případů bylo několik a nyní přibývají.

Jak zajišťujete vnitřní bezpečnost?

Každý zaměstnanec opakovaně prochází bezpečnostní prověrkou a dnes už i pravidelnými testy na detektoru lži. I když... Já detektoru lži nevěřím. Neříkám, že ho umím obelhat,

ale znám postup, jak se detektor lži oblafnout dá. Vypracovala ho StB. Viděl jsem, jak to funguje, a proto tvrdím, že detektor lži rozhodně není spolehlivá věc. Záleží ale samozřejmě na tom, koho vyslýcháte, jakou má minulost a jaká je to osobnost. V zásadě je ale dokázané, že na někoho detektor lži nefunguje. Jsou mraky lidí, kteří dokážou lhát a jelikož lžou neustále není to na jejich tělesných funkcích jakkoliv patrné. Jsou to buď sociopati, masoví vrazi, kterým je všechno jedno – zeptáte se jich, jestli někoho zabili, jenže jim to je fuk, *prostě zabili, mno*, takže se to na detektoru lži neprojeví nebo politici. A pak jsou tu ti, kteří dokážou detektor zmást. Stačí v sobě vyvolat pocit, že když mluvíte pravdu, lžete. A obráceně. Člověk, který vaše chování vyhodnocuje, pak nedokáže rozpoznat vůbec nic. Všechno to je ale o tréninku, koncentraci a schopnosti předvídat. Když se po sérii zdánlivě banálních otázek, na něž mechanicky odpovídáte ano, ne, ano, ne, objeví ta zásadní, obvykle se leknete. Vy se ale nesmíte nechat zaskočit.

Podívejte se na Hušáka

Podařilo se očistit tajné služby od vlivu bývalých estébáků?

Samozřejmě že podařilo. O tom není pochyb. Víм, že se o tom mluvilo a mluví, ale jsou to jen katastrofické scénáře, sci - fi. Tihle lidé měli po devětaosmdesátém úplně jiné ambice a zájmy. Moc dobře si uvědomovali, že dřív nebo později skončí. Proto se hromadně vrhli na byznys. A oni to uměli dokonale. Za prvé to nebyli určitě žádní hlupáci, za druhé byli výborně jazykově vybavení a znali svět, a navíc měli kontakty. Do začátku tak získali oproti *řadovým lidem* obrovskou výhodu. Právě proto dnes najdete estébáky mezi úspěšnými byznysmeny. A netýká se to jen kmenových příslušníků... Podívejte se na Hušáka. A to je jen jeden z mnoha. Tak to prostě je. Nemá cenu nad tím plakat.

Byli jste už v devadesátých letech pod politickým tlakem jako dnes?

Ne. V první polovině devadesátých let se o tajné služby nikdo nezajímal. *Všem to bylo úplně jedno*. Každý se na nás koukal jako na estébáky, něco *profízlovaného*, s čím by slušný člověk vůbec neměl přijít do styku. Úplně klasickým prototypem takového člověka, který práci tajných služeb vždy přehlížel a přehlíží do dneška – tedy po tom, co se stalo minulý týden, už si tak jistý nejsem *(smích)* – je Václav Klaus. Tomu byla naše práce opravdu ukradená. Vždycky říkal, *pokud chci nějaké ekonomické informace, tak si raději přečtu Economist nebo Guardian a vím toho desetkrát víc*... A protože byl Klaus v té době premiér, odvíjelo se od toho všechno ostatní. Jsem ale zvědavý, co bude říkat teď, když praskla kauza s telefonními výpisy. Na své soukromí je totiž Klaus nesmírně citlivý. Kdyby někoho v jeho okolí, nebo nedejbože jeho samotného, někdo odposlouchával, což se klidně může stát, byl by to průsvih... A pak tu byli lidi, kteří tajným službám absolutně vůbec nerozuměli. Taková byla zhruba první polovina devadesátých let.

A ta druhá?

To už se začala situace postupně měnit. Stále to nebylo o politickém nátlaku, ale lidé začali pomalu chápat, že se tajné služby dají k něčemu využít. To platí především o vnitřní službě, Bezpečnostní informační službě (BIS), kontrarozvědce. To je mocenský nástroj, ať chcete, nebo ne. Rozvědka funguje v zahraničí, neví nic o privatizačních procesech bank, o šmelinách, korupci, megazlodějinách ... Samozřejmě se jim něco donese, ale tyhle informace nezpracovávají, zatím co BISka po nich jde cíleně, a tudíž je využitelná jako informační zdroj pro politiky. A právě ve druhé polovině devadesátých let to čeští politici náhle pochopili. A využívají ji do dneška. Chybou vedení BIS však vždycky bylo to, že šlo politikům přilíši na ruku.

Podle mého názoru, a proto jsem také nakonec skončil, by si mělo vedení BIS od politiků udržet odstup. Pokud si vyžádají nějakou informaci a mají na ni nárok, samozřejmě jim ji poskytnout máte, ale v žádném případě by ředitel kontrarozvědky neměl za politiky běhat, podbízet se jim a říkat *my tu máme ještě tohle a tohle by vás taky mohlo zajímat*..... No a právě to bohužel současný, velmi snaživý ředitel BIS Jiří Lang dělá.

Jenže ředitele BIS vybírá vláda. V jejím zájmu proto logicky je, aby jím byla osoba, která jím „půjde na ruku“...

To je sice pravda, ale jak jsem pochopil, politici zase nejsou takoví hrdinové, aby to byli schopni otevřeně připustit. Když mě v roce 2006 Topolánek s Langerem odvolávali, tak mi nebyli schopni říci do očí *heleďte, my vás tady nechceme, pro nás jste nepřijatelný, my tady chceme svýho člověka*. A klidně mi to říci mohli, protože vláda na to má zákonné právo. Může si tam jmenovat třeba cvičenou opici... která by dle mého jejich představám plně postačila. Jenže oni místo toho přišli s geniálním nápadem na této planetě naprosto neuvěřitelném, sloučení rozvědky a kontrarozvědky...

Ke kterému pak stejně nedošlo...

No to víte, že ne. To je úplný nesmysl. Neskutečná kravina. Místo toho pověřili Jiřího Langa vedením obou tajných služeb, což bylo protizákonné. Nikdo nemůže mít dva služební poměry. Když jim to po pár měsících konečně došlo, jmenovali nového ředitele rozvědky... To mají ještě u mě, kluci. *(smích)*

Symbióza politiků a médií. Karel Randák: Kalousek má Právo, Vondra Mladou frontu

„Kdybych zveřejnil seznam všech politiků, kteří se na mě obrátili, jestli bych nemohl sehnat něčí výpis telefonních hovorů, vydalo by to na knihu. A najednou všichni kroutí hlavami a diví se, jak je to možné,“ říká bývalý šéf tajných služeb Karel Randák v druhém díle exkluzivního rozhovoru.

Tak jdeme na Toskánsko?

Klidně. Toskánsko je moje nejoblíbenější téma *(smích)*.

Kápněte božskou, byl jste to vy, kdo snímky pořídil?

Copak někam můžu se svým obličejem vlézt? Vždyť by mě každý poznal. I když bych to rád udělal. Ale ne, nebyl jsem tam.

Takže jste tam někoho poslal?

Neposlal.

Takže jste dostal info, že takové fotografie existují?

Ano.

Co vás přivedlo na myšlenku poslat je do médií, speciálně do *Mladé fronty*?

Občas si také říkám, proč jsem to vlastně udělal. Ale ono to ve finále svůj účel splnilo. Celé to ale bylo trochu jinak. Ještě z dávných dob se znám s Jaroslavem Kmentou, který pracoval na kauzách okolo Mrázka, Krejčíře a dalších. Jednou, to už jsem byl mimo služební poměr, mě Jaroslav Kmenta pozval na kafe. Stejně jako tu teď sedím s vámi... Řeč přišla na Dalíka, korupci a tehdejší politickou situaci. A já v té době věděl, že jsou Topolánek s Dalíkem v toskánském letovisku Monte Argentario a že se za nimi vydali fotoreportéři z bulvárního deníku *Aha!*, aby je nafotili. Kmentovi jsem tehdy řekl *Vždyť se na to podívejte, kde si myslíte, že je Topolánek? V Toskánsku ve vile, která s největší pravděpodobností patří Dalíkovi. A teď mi řekněte, kde na to ten Dalík vzal? Kdo to vůbec je ?Ten na to prostě musel nakrást*. On se pak zeptal, jestli víм, kde ta vila je.

A vy jste mu řekl, že ano...

Ano. Ale věděl jsem to nejen já, ale i bulvár. Jaroslav Kmenta se pak zeptal, jestli by se k těm fotografiím dalo dostat. Řekl jsem mu, že ano, ale že mu je poskytnu až ve chvíli, kdy je otiskne bulvár. Bylo mi jasné, že jinak budu osočován, že jsem tam fotografie poslal já. A právě tak jsme se dohodli. O pár dní později v sobotním *Aha!* skutečně vyšly tři fotografie. Já si pak sehnal jejich zbytek a pár videí a zavolał jsem Kmentovi. Jenže on mi nebral telefon, protože byl v Jihoafrické republice za Krejčířem, což jsem ale zjistil až později. Proto jsem oslovil jeho kolegu Tomáše Syrovátku. Vysvětlil jsem mu, o co jde a jaká byla dohoda, a zeptal jsem se ho, jestli by měl o fotky zájem...

Určitě – a velký, že?

Jasně. Děkoval, jásal, klaněl se k zemi, málem mi vlezl až do pr ... Pak najednou večer zavolał znovu a oznámil mi: *Víte, situace se trochu změnila. Právě skončila porada vedení Mladé fronty a oni se rozhodli, že fotografie uveřejní a zároveň uvedou zdroj, od koho fotografie mají. Mě pak pověřili, abych se vás zeptal, jestli s tím souhlasíte*.

Co jste mu na to řekl?

Vy *jste se snad pos..!!* On mi na to odpověděl, že s tím nemůže nic dělat... Jenže já už s tím taky nic udělat nemohl. Další den to bylo všude. *Nafotil Randák, přines Randák*... Nejdřív jsem byl pořádně naštvaný, ale nakonec jsem rád, že aféra přispěla k tomu, že šel Topolánek do pytle i s Dalíkem a Langerem. *S Mladou frontou* ale ne-mluvíм dodneška. Na druhou stranu se musím zastat Jardy Kmenty, který v tom byl nevinně. Později se mi omlouval a říkal, že kdyby byl v té době v Praze, moje jméno by se tam neobjevilo...

Nepřijde vám zvláštní, jak snadno se *Mladá fronta* dostává ke kompromitujícím materiálům, odposlechům a dalším citlivým informacím?

To je neuvěřitelný! Stejně nepochopitelné ale je, jak se teď všichni diví, že žijeme v zemi, kde jsou odposlechy 24 hodin na denním pořádku. Vždyť jen Jaroslav Kmenta napsal na základě odposlechů tři knížky. Nikdo se navíc nepozastavuje nad tím, že mají vybraní novináři přístup do policejních spisů, do vyšetřování inspekce policejního prezidenta... Já už jsem sice čtyři roky mimo službu, ale kdybych zveřejnil seznam všech politiků, kteří se na mě obrátili, jestli bych nemohl sehnat něčí výpis telefonních hovorů, tak by to taky vydalo na dvě knihy. A najednou všichni kroutí hlavičkami a diví se, jak je to možné. Nečas, Klaus, Langer ... Lynčovat nějakého policistu, bílého koně, opravdu nemá cenu. Problém je v systému.

Jste vázaný mlčenlivostí?

Ano, ale jen na informace, které jsem se dozvěděl při výkonu služby. O všem, co se stalo předtím nebo potom, mluvit můžu.

V minulém díle rozhovoru jsme skončili u Ivana Langera. Co si o něm myslíte?

Langer... Jaký je? *(Karel Randák dlouze přemýšlí, pozn. autora)* Vlastně proč bych o tom měl mlčet, mám z něj ještě dnes husí kůži jak pralinky... Nechci sice rovnou říkat, že je to zločinec a grázl všech grázlů, ale byl to právě on, kdo dotáhl do dokonalosti systém protekcionismu, dosazování svých lidí na nejruznější pozice, což skvěle ilustruje příklad bývalého šéfa

protikorupční policie Libora Vrby, kterého si s sebou přivedl právě Langer a který nedávno zakotvil u miliardáře Chrenka. A světe div se, Chrenek je samozřejmě čirou náhodou Langerův velmi dobrý kamarád.

Ivan Langer se na současném systému podepsal úplně ze všech nejvíc. Už když působil jako stínový ministr vnitra, měl plná ústa prohlášení, jak je skvěle připravený, jak všechno ví, všechno zná a vše v dobré obrátí… Neudělal vůbec nic. Přitom měl osm let, aby se na svou budoucí pozici zodpovědně připravil. Jeho ministrování bylo opravdu jedinečné ale pouze v tom, že bylo naprosto katastrofální.

A co jeho následovníci?

Ti jsou na tom velmi podobně. Jede to pořád z kopce a zrychluje to.

Včetně současného ministra vnitra Jana Kubiceho?

Problém je, že pod ministerstvo nespadá jen policie, hasiči a rozvědka. Ministerstvo potřebuje manažera. Manažera, který zvládne volby, Českou poštu nebo komunikační systém veřejné správy. Nemyslím si, že by byl instalátér Jan Kubice lepší ministr než pisálek Radek John…

Já jsem přitom o Radku Johnovi slyšel samé…

… brutality! Já taky. A dokonce je mám potvrzené. Ale přesto si o Johnovi myslím, že není žádný velký podrazák. U něj je ale problém jinde. Za prvé vůbec nevěděl, do čeho leze. Vůbec si to nedokázal představit. Buď ho hnala touha po moci, nebo ho tam někdo dokopal. Možná Bárta, to ale nevím jistě. A zadruhé je John, pro mě velmi překvapivě, mediálně velmi nešťastný člověk. To je zoufalství. Ale že by to byl člověk, který by chtěl plánovitě zneužívat policii, to si opravdu nemyslím. Bohužel se ale obklopil špatnými lidmi. Jiné ale neměl a jiné asi ani neznal. Dopadl podobně jako bývalý šéf pražské zoo Petr Fejk. Ten už **bude mít navždy nálepku blba**. A John taky. Už mu ji nikdo nikdy neodpáře. Pokud člověk do takové funkce leze, musí si přece předem dobře zvážit, zda na ni má, za jakých okolností do ní nastupuje a co mu tam hrozí. Touha lidí po moci je ale bezmezná.

V jakém stavu tedy jsou naše tajné služby v roce 2011?

Tajné služby v česku jsou naprosto v totálním rozkladu. V úplném!

Mají prsty i v likvidaci Věcí veřejných?

Zapojení tajných služeb nevylučuji. Rozhodně jsem ale přesvědčený, že v tom má prsty zejména Občanská demokratická strana. Zajímavé jsou ale i jiné věci. Všimněte si, že *Mladá fronta*, která do Bárty šije nejvíce, úplně pominula kauzu ProMoPro. Ale úplně! Mám to potvrzené. I kdybych to ale nevěděl, je to tak průhledné, že si toho musel všimnout každý jen trochu pozorný čtenář. Saša Vondra zkrátka *Mladé frontě* čas od času něco pustí a oni ho na oplátku šetří. Podobně se to má třeba s *Právem* a Kalouskem. V *Právu* o tomto latentním opilci taky nikdy nenajdete jedinou špatnou informaci. Každý šéfredaktor zkrátka má své oblíbence, které chrání, a lidi, proti nimž jde. U *Mladé fronty* to odnáší Bárta. Rozhodně ale neříkám, že si to Bárta nezaslouží. Je to megaloman, *malej Hitler*. Z naší politické scény ale bohužel příliš nevybočuje. Všichni jsou stejní. Mezi Bártou a Vondrou není v zásadě žádný rozdíl. Stejně jako mezi Bártou a Kalouskem. Tluchoř, Marek Šnajdr a další. To je prostě absolutní hnůj všech hnojů, prostě žumpa.

Vidíte v dohledné budoucnosti v česku nějakou šanci na zlepšení?

Ne. Vůbec žádnou nevidím. Shodou okolností jdu dnes přednášet na Ústav mezinárodních vztahů o mezinárodní politice a práci zpravodajských služeb. Zatím nevím, co tam budu říkat. Je to prostě děs…

Karel Randák: Pomohlo by jediné, všechny je pozavírat! Jenže…

„Státní zástupce dokáže policistům jejich práci tak znechutit – pánové, ještě je potřeba došetřit tohleto, tady jste udělali procesní chybu, tohle já vám nemůžu uznat, znova! – že si po nějaké době prostě řeknou, než abychom tady ze sebe dělali voly, to se na to můžeme vykašlat. V tu chvíli se případ odloží a je po starostech,“ říká Karel Randák ve třetím díle rozhovoru.

Minule jsme skončili u toho, že likvidaci Věcí veřejných a Víta Bárty organizuje ODS. Jak do toho všeho ale zapadá Kristýna Kočí?

Co k tomu říci… (*Karel Randák dlouze přemýšlí*) Ačkoliv se s Václavem Klausem neshodnu prakticky na ničem, v jednom má pravdu. Soudce pod třicet let by neměl existovat. A podobně by to mělo být i s politiky. Politik pod třicet, možná dokonce pětatřicet, to je nebezpečný jev. Zvlášť když to je ženská. Tohle nemyslím nijak špatně, sexisticky. Takováhle *žába* ale byla pro Tluchoře tak snadným soustem, až mi z toho bylo smutno. Slupl ji jak malinu. Ještě to ale bude určitě zajímavé…

Jak to?

Teď je sice kolem Kočí ticho, ale myslím si, že si nahrávky pořizovala dlouhodobě. Sice nevím, ve kterém sejfu momentálně leží, jestli je má Kočí, nebo ódéeska, ale co jsem se doslechl, tak politici z Věcí veřejných teď sedí s hlavami v dlaních a zpětně rekonstruují, kde všude byla a co všechno mohla slyšet a nahrát.

Občanské demokraty, TOP 09 i Věci veřejné jsme probrali. Už schází jen ČSSD…

Sociální demokraté momentálně ani nestojí za řeč. Jsou to zoufalci! Ačkoliv vedou ve všech průzkumech preferencí, naprosto jim schází jakákoliv vůdčí osobnost. Někdo, kdo by dal straně směr. Bohuslav Sobotka je politik typu Marka Bendy, který nikdy nedělal nic jiného než politiku. Tihle lidé mě opravdu štvou. Jak mohou dělat politiku, když v životě nepřišli do kontaktu s realitou. Krásně to vystihl jeden můj známý. *Vždyť oni jsou jako rybičky v akváriu. Plavou si tam kolem toho šutru, hrajou si, anebo se navzájem požírají. No a nyní jsou zrovna ve fázi požírací. Co se děje za sklem, to je jim úplně jedno. My přitom skrz to sklo čumíme jako blázni a absolutně nechápeme, co to tam dělají, jenže s tím nemůžeme vůbec nic udělat.*

Jedním slovem „Naprostá Katastrofa.“

Je tohle specialita české politiky, nebo to podle stejných pravidel funguje i za hranicemi?

Já si myslím, že ne. Určitě ne v takové míře. V České republice už tenhle systém tak zakořenil, že si vůbec nedokážu představit, jakým způsobem by se to mělo změnit. Pomohlo by snad jen jediné a možná na to časem dojde, zavírat, zavírat a zavírat a zabavovat nakradený majetek. Jenže když tady nefunguje ani policie, ani státní zastupitelství, ani soudy, tak nikoho nezavřete. A jsme zpátky u kauzy Drobil. Policie sice zafungovala, ale stačilo, aby někdo zatahal za provázky, a bylo to. Konečná. Ticho. Zapomeňte …

Funguje v Česku justiční mafie?

To si nejsem jistý. Já bych to tak určitě nenazval. Podle mého jde spíše o dobře vypracovaný systém zkorumpovaných jednotlivců. Každý má svou cenu. Ve finále to je ale úplně jedno. Úplně stačí, když se váš případ dostane na stůl soudci, *kterého umíte*. A máte vystaráno. Totéž pak platí o státním zastupitelství. Moc se o tom sice nemluví, ale právě tihle lidé mají tu obrovskou moc smést jakýkoliv případ ze stolu. Státní zástupce dokáže policistům jejich práci tak znechutit – *pánové, ještě je potřeba došetřit tohleto, tady jste udělali procesní chybu, tohle já vám nemůžu uznat, znova!* – že si po nějaké době prostě řeknou, *než aby-chom tady ze sebe dělali voly, to se na to můžeme vykašlat*. V tu chvíli se případ odloží a je po starostech.

Jak si vede nový nejvyšší státní zástupce Pavel Zeman?

Fandím mu, ale nemá a nebude to mít vůbec jednoduché. Nemá nikde podporu. Ministr spravedlnosti Jiří Pospíšil je poslušný chlapec a není žádný hrdina. Kdyby se o něj mohl Zeman opřít a odvolat třeba pražského vrchního státního zástupce Vlastimila *Rampulu*, věci by se mohly pohnout správným směrem. Jenže když mu Pospíšil řekne, *ne to nejde, to ne, ten má za sebou příliš silné politické zázemy. Tohle já vám nepodepíšu*, tak co pak Zemanovi zbývá? Co může dělat?

Třeba se obrátit na Nadační fond proti korupci… Jak jste se s Karlem Janečkem vlastně seznámil?

Někdy v listopadu loňského roku jsem si přečetl tiskovou zprávu o tom, že Karel zakládá protikorupční fond. Byl v ní i kontaktní telefon, tak jsem na něj zavolał, že bych rád mluvil s panem Janečkem a že bych s ním chtěl spolupracovat. Paní se mě pak zeptala, ze kterých že jsem to novin. (*smích*) Tak jsem jí řekl, *dejte si do Googlu Karel Randák, klepňte na to a uvidíte, co vám tam vyskočí*. A bylo to. Karel Janeček mi hned během prvního setkání nabídl členství ve správní radě fondu, i když jsem ho varoval, že u určitých lidí nemám valnou pověst a že by to fond mohlo v důsledku spíše poškodit.

Co máte ve fondu na starosti?

Postupně vytvářím databázi korupčních případů. Skutečně neuvěřitelné množství. A výhledově budu mít na starosti také investigativu. Nejvíc času mi ale momentálně zabírá zpracovávání podnětů, které přicházejí do naší mejlové schránky. Mým úkolem je posoudit jejich závažnost a rozhodnout, zda se jimi budeme zabývat, nebo ne.

Přichází jich hodně?

Strašně! Bohužel máme omezené kapacity, ale snad se to rozejde. Momentálně je pro nás klíčové vybrat si dvě tři věci a ty zdárně dotáhnout do dobrého konce.

Co je pro vás dobrý konec? Třeba v kauze Míchálek-Drobil…

Kdyby proboha už konečně zavřeli Drobila.

Myslíte, že to je reálné?

Není. Ale byl by to dobrý konec. Stačilo by mi ale i to, kdyby zavřeli Martina Knetiga a Drobil by zmizel z politické scény. Rozhodně je pro mě ale nepřijatelné, že Drobil zůstal místopředsedou ODS a má navíc ve straně na starosti strategické plánování. To je naprosto neuvěřitelné…

Víte, koho byste volil?

Já od devadesátého roku nebyl u voleb, před volbami se ale jako nejschůdnější jevila topka. Jenže i tak – když se podíváte, koho si tam Kalousek natáhl. Pavel Severa, to je neskutečná lidská kreatura… Na druhou stranu postavit partaj na zelené louce v Česku nejde. Proto chytře postavil do čela mediálně známého ministra zahraničních věcí věčně spícího hajného v červených ponožkách jeho blahorodí Karla. Poslední nadějí

byly Věci veřejné. Ty ale zasadily našemu systému takovou ránu, že teď už nebude novým stranám věřit vůbec nikdo. Obecně je u nás problém v tom, že jakmile je nová strana relativně úspěšná, začnou se na ni nabalovat příživníci. A bohužel i ti slušní lidé, kteří stáli u zrodu strany, často nedokážou ustát kontakt s mocí. Minimálně polovička z nich slušnými být přestane. Signifikantní případ je třeba Radek John. Nebo třeba Saša Vondra. Z toho se opravdu stal dokonalý *papaláš komunistickýho střihu*. Má to v genech. A aby toho nebylo málo, tak ta hrstka slušných lidí, která nezblbne, postupně padne za obětí fabulacím, pomluvám a nepravdám. Na každého se něco ušije. To není problém. Informací seženete spoustu a pak je stačí jen šikovně pospojovat, aby daný člověk na veřejnosti vypadal buďto jako úplný blbec, který si není schopný ani sám koupit rohlíky, anebo jako zločinec. Samozřejmě potřebujete mít kontakty v médiích. Ale to v česku není opravdu vůbec žádný problém…

Opravdu jdou novináři politikům tak na ruku?

Klasickým příkladem takového novináře je Janek Kroupa, o kterém si spousta lidí myslí, jakýže je to férový novinář a výborný investigavec. Já si ale delší dobu myslím a dnes již vím, že Janek Kroupa je absolutně jeden z nej-hor-ších novinářů v České republice.

Proč?

Někteří lidi kvůli němu skončili za mřížemi, jiní, kteří by tam skončit měli, zatím zůstávají na svobodě. Třeba Marek Ričár, korunní svědek v kauze *pět na stole v českých*, na něhož Kroupa věšel odposlouchávací zařízení a prezentoval ho div ne jako hrdinu. On v tom přitom jel samozřejmě taky. A pak je tu další věc. Kroupa prostě nikdy není ani trochu objektivní. Na samém začátku kauzy už vždy přesně ví, jak by to mělo dopadnout. Cokoliv se mu do té jeho teorie hodí, je OK. Jakékoliv argumenty, byť pravdivé, které mluví proti, ale pomine. A dělá to dlouhodobě. Navíc jde pouze po levici. Ódéesku nechává být. Určitě za peníze a také se jí možná trochu bojí.Jsem přesvědčený, že kdybych chtěl, byl bych na něj schopen vykonstruovat nějakou boudu, případ, po kterém půjde, dal bych mu někde nějaké peníze a pak ho znemožnil. Vůbec nevím, co bych z toho měl, jsem ale přesvědčený, že by na to skočil. Na rozdíl třeba od Jaroslava Kmenty.

Jak obecně vnímáte českou mediální scénu?

Největším problémem je, že novináři nikdy nedokážou kauzy dotáhnout. Každý chce mít všechno jako první, ale pak všechno vyšumí. Jedna kauza přebíjí druhou. Zpátky se nikdo neohlíží. Kdo se vrací ke kauze Budišov nebo rozkradenému Plzeňskému Prazdroji? Nikdo! Teď frčí zrovna Napoleon Bárta

Martin Vlnas,, penize.cz.

… no a haťa paťa dudlajdá a život jde dál, ještě zbývá rozkrást s rozprodat pár nemocnic, Pražskej Hrad, horu Říp a vytunelovat státní důchodový pilíř a po nás potopa a EU … prostě Konečná stanice, čížkové. !!! A to je opravdový konec kdysi dobře prosperujícího státu …který byl ještě před 22 lety skoro soběstačný a bez dluhů ….

Drahé jízdenky? Peníze jdou na Panenské ostrovy

PRAHA - Pražský dopravní podnik (DPP) uzavřel nevýhodnou smlouvu na výrobu jízdenek. Část z desítek milionů korun, které platí na výrobu jízdenek, končí na Panenských ostrovech, což lístky zbytečně zdražuje.

Že je smlouva nevýhodná, dokazují dokumenty, které získali reportéři České telvize. DPP tvrdí, že se smlouvou nemá nic společného. Z každého lístku má na Panenské ostrovy podle odcházet 17 haléřů.

Má to stvrzovat smlouva, která vznikla před čtyřmi lety mezi firmou Neograph, která jízdenky dodává, a společností Cokeville Assets na Panenských ostrovech, jež jí měla obchod s DPP zprostředkovat.

Obchodní ředitel firmy Neograph Vladimír Sitta ČT potvrdil, že do firmy na Panenských ostrovech z firmy Neograph odtéklo řádově několik desítek milionů korun.

Primátor Bohuslav Svoboda televizi řekl, že taková smlouva je pro státní podnik neakceptovatelná. "Já tvrdím, že tato smlouva s DPP nemůže a nemá nic společného," řekl ČT šéf DPP Martin Dvořák.

Peníze jdou do kapes lidem z Dopravního podniku

Podle Stanislava Beránka z Transparency International ČR končí peníze opět u lidí z dopravního podniku. Na smlouvě je za firmu z Panenských ostrovů Cokeville Assets uveden Peter Kmetř.

Jeho kancelář sídlí na stejné adrese jako advokátní kancelář připravující některé smlouvy pro DPP. Někteří lidé z firmy Neograph tvrdí, že odvádění peněz na Panenské ostrovy bylo jednou z podmínek, které si vymínil právě dopravní podnik, uvedla ČT.

Smlouva na výrobu jízdenek je podle právníků nevýhodná i z jiných důvodů. Například kvůli čtyřleté výpovědní lhůtě, dodala televize. Lidovky.cz ČTK

Radim Jančura: Politici se chovají jako bezpáteří nýmandi

Foto: Dušan Tománek Reflex - 20.10.2011 - Text: Miloš Čermák

Majitel RegioJetu Radim Jančura (39) se nebojí silných slov. Scházíme se krátce poté, co ministr dopravy odmítl jeho nabídku, že RegioJet bude provozovat vlaky InterCity a EuroCity. „Ministr mohl ušetřit až tři sta padesát miliónů korun ročně. Mohl si s těmi penězi udělat, co chtěl. A víte co? On je nechce!“ říká rozhořčeně.

Jaké máte z jednání u ministra Pavla Dobeše pocity?

Jsem zklamán. Já myslel, když je to mladý člověk, že s ním bude řeč. Ale nebyla. Já mu přišel předložit nabídku a on si tam vzal na pomoc lidi z dozorcí rady Českých drah. To naprosto nechápu. On je prostě politik. A tihle politici ... oni nejsou politici, to jsou bezpáteří nýmandi.

Jak vám vysvětlil, proč vaši nabídku odmítl?

Že jsou ty trati moc lukrativní. Že nám je nemůžou nechat. Já na to říkám: Vždyť prodělávají 350 miliónů korun! Kdyby tam byl soukromý dopravce, ano, tak budou lukrativní, protože se na nich dá vydělat i bez dotací. Ale teď jsou ztrátové! Nevím, jestli je dnešní ministr figurkou pana Bárty, jak se říká. Ale slyšel jsem od něj jen „bla bla bla bla“. Že se znovu sejdeme, že přizveme další dopravce, kdesi cosi ... Absolutní zklamání!

Bylo to snad s předešlými ministry jiné?

Právě že ne! Je to v zásadě pořád stejné. Naučilo mě to jediné. Že se politikům nedá věřit. Relativně slušný ministr byl pan Slamečka. Když jsem za ním přišel s nabídkou na převzetí poloviny rychlíkových tratí, což by přineslo úsporu osm set miliónů korun, tak řekl doslova: Chlapi, já vám to dát nemůžu. To by České dráhy zničilo. Pojdme každý rok vytendrovat deset procent. To bylo chlapské rozhodnutí a já doufám, že stále platí.

Co ministři Řebíček a Bárta?

Řebíček, to byla síla! Mafiánský typ politika, víc k tomu nemá cenu říkat. A pan Bárta mě dvakrát opravdu podrazil. Například mi slíbil, že dotace pro České dráhy na tratích EuroCity a InterCity zruší. Výslovně jsme si na to Miloš Čermák Reflex

plácli. A nezrušil nic. Pan Bárta, to bylo jedno velké divadlo. Jenom mluvil a nic nedotáhl do konce.

Máte vysvětlení, proč se s politiky nemůžete dohodnout?

Já jim celkem rozumím. Firmy jako ČEZ a České dráhy jsou pro ně strašně důležité. Nejen že tam můžou sedět v dozorcích radách za peníze. Oni v nich můžou reálně rozhodovat. Je to jedna z posledních oblastí, kde mají opravdu vliv. A kde se mohou postarat, aby jejich firmy a firmy jejich přátel prosperovaly. Protože z těch polostátních tahají peníze. To je odporné.

Když vás pozoruju, jak se rozčilujete, nemůžu se zbavit pocitu, že vás to vlastně baví.

Asi to zní divně, ale možná máte pravdu. Mě baví ten boj. Ne nenávist, to je blbost. Ono to není osobní. Ale štve mě, jak se politici chovají. Proto jsem použil termín, že jsou nýmandi. Vlastní zájmy jsou jim důležitější než zájmy občanů.

Jste někdy při tom boji taky šťastný?

Šťastný jsem v momentě, kdy můžu udělat cokoliv pro to, abych rozbil současný systém. To musí vzejít od podnikatelů. Od lidí jako Standa Bernard a dalších. Prostě od lidí, jimž korupce komplikuje život i byznys. Ale víte co? Ono to nebude zas tak těžké. Ti korupčníci jsou hrozní srabi. Stačí na ně udělat „bububu!“ a půjdou od toho.

„Bububu?“

Prostě se korupce přestane tolerovat a někdo půjde do tepláků.

Koho například myslíte?

Tak nejlépe Martina Romana. To je největší zločinec v této zemi! Oni někde ve Švýcarsku chytají Pitra ... ale ten je proti Romanovi andílek!

Máte na mysli podezření, že byl tajně spolumajitelem plzeňské Škody?

Vím od důležitých lidí, že to tak bylo. Že dokonce vlastnil většinový podíl. A Martin Roman jako šéf ČEZ všechno nakupoval od Škodovky. Žádné výběrové řízení. Ale protože je chytřej, tak to bylo všechno legálně. A podobně fungoval, když byl v dozorcí radě Českých drah. To taky tlačil zakázky pro Škodovku.

Takže Martin Roman je pro vás ztělesněním systému, který chcete bourat?

Není v tom nic osobního. A já jsem pod jeho rozlišovací schopností. On je extrémně chytrý, extrémně pracovitý. Ale prostě není v pořádku, že brigádníčil v ČEZ, že brigádníčil v Českých drahách a že přitom zároveň spoluvlastnil firmu, jež od obou velkopodniků dostávala zakázky. To je trestný. A bude pro něj teď nesmírně těžký, aby udržel svou pozici nejvýznamnějšího manažera a nejsilnějšího člověka v této zemi. Když ji neudrží, tak bude do půl roku v teplákách.

Policie vyšetřuje ministra Vondru kvůli medailím pro bratry Mašínovy

Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 6 dostalo před dvěma týdny na stůl hned několik trestních oznámení na ministra obrany Alexandra Vondru (ODS). Všechna se týkala medaile Zlaté lípy, kterou Vondra udělil letos v srpnu v americkém Clevelandu Josefu Mašínovi (79) a in memoriam také jeho bratru Ctiradovi (81).

Ministr obrany Alexandr Vondra (ODS) FOTO: Jan Handrejch, Právo

Oznamovatelé podle zjištění Práva dávají Vondrovi za vinu, že udělením Zlaté lípy jako jednoho ze dvou nejvyšších vyznamenání ministerstva obrany a také svými výroky na obranu činů odbojové skupiny bratrů Mašínových z 50. let prakticky schvaluje trestný čin vraždy, za který mnozí tehdejší jednání odbojářů dodnes považují.

A podle trestního zákoníku je schvalování jakéhokoli trestného činu trestné. V zákoně se doslova píše, že hrozí až roční vězení tomu, kdo veřejně schvaluje spáchaný zločin nebo kdo veřejně vychvaluje pro zločin jeho pachatele. Rovněž na rok za mříže pak může jít i ten, kdo pachatele nebo osobu jemu blízkou odmění nebo odškodní za trest.

Dostali pět či šest podání

Dozorový státní zástupce Ladislav Malovec již případ postoupil pražské kriminálce, aby podle jeho slov pět či šest podání začala šetřit.

„Zatím se v té věci ještě nijak nerozhodlo. Úkony trestního řízení ještě zahájeny nebyly. Podstata těch oznámení spočívá v tom, že Mašínové byli v padesátých letech stíháni v nepřítomnosti pro vraždy a teď se budeme muset vypořádat s tím, jestli jejich vyznamenání má z hlediska společenské nebezpečnosti či škodlivosti takovou intenzitu, aby to mohl být trestný čin,“ přiblížil Malovec.

Zároveň však doplnil, že medaile Zlaté lípy není státní, nýbrž jen resortní vyznamenání, které je plně v kompetenci ministra obrany. Je navíc podle něj otázkou, zda se dá vůbec říct, že to Vondra nějak schvaluje nebo se s jednáním Mašínových ztotožňuje, když se skutky staly v padesátých letech. „To bude předmětem toho šetření,“ poznamenal žalobce.

Vondra: Ocenění bylo správné

Sám Vondra ve středu přiznal, že už o oznámeních na svou osobu ví. „V zásadě to nemění můj názor na to, že akt ocenění skupiny bratrů Mašínových byl důležitý a správný. Myslím si, že partizánský odboj není možno posuzovat ve světle dnešní doby. Samozřejmě odmítám, že bych schvaloval jakýkoli trestný čin,“ řekl ministr.

Zároveň však odmítl komentovat informace Práva o tom, že už byl kvůli této věci podávat vysvětlení na policii. „O tom se přece nemluví,“ uvedl pouze.

Skupina bratrů Mašínových vedla v padesátých letech v tehdejším Československu ozbrojený odpor proti komunistickému režimu. Při jejich akcích zemřelo šest lidí – dva příslušníci SNB a pokladník v Československu, při následné snaze o útěk do západního Německa navíc i tři východoněmečtí policisté.

Mašínovým a jejich souputníkovi Milanu Paumerovi se skutečně na podzim 1953 podařilo probít do západního Německa, další členové skupiny byli později v Československu odsouzeni k nejpřísnějším trestům. Trest 25 let dostala i matka Mašínových, která v červnu 1956 zemřela ve vězení.

Samotní bratři Mašínovi ani Paumer nebyli za své činy ani v komunistickém Československu nikdy odsouzeni. Bylo sice zahájeno jejich stíhání v nepřítomnosti, ale tehdejší úřady ho na konci roku 1954 přerušily do doby, než budou Mašínové vydáni z USA, kam po útěku zamířili a vstoupili do armády.

„Amerika je ale nevydala, takže ani v jejich nepřítomnosti nikdy žádný soud neproběhl,“ připomněl ve středu mluvčí Úřadu dokumentace a vyšetřování zločinů komunismu (ÚDV) Jan Srb.

Stíhání zastaveno kvůli promlčení

Právě policisté z ÚDV začali už po pádu komunismu v 90. letech případ z popudu tehdejšího ministra vnitra Jana Rumla znovu šetřit.

„V průběhu roku 1995 pak vydalo ÚDV usnesení, že trestní stíhání je nepřípustné vzhledem k promlčení. Městské státní zastupitelství v Praze toto rozhodnutí sice následně zrušilo, ale koncem srpna 1995 vydalo v podstatě obdobné usnesení, v němž stíhání zastavilo, neboť je promlčeno,“ upřesnil ve středu Srb.

Paumer se později vrátil do Česka, kde loni v červenci v Praze zemřel. Mašínovi ale zůstali v USA, přičemž starší z nich Ctirad podlehl letos v srpnu rakovině. Právě při příležitosti jeho pohřbu v Clevelandu udělil osobně přítomný ministr Vondra Mašínovým nejvyšší vojenské vyznamenání. Jako první bratry Mašínovy i Paumera ocenil bývalý premiér Mirek Topolánek (ODS), který jim v březnu 2008 udělil plaketu předsedy vlády.

Radim Vaculík, Právo

V nemocnici zemřel kreslíř Winter-Neprakta

Praha - V pražské vojenské nemocnici ve věku 87 let zemřel kreslíř, karikaturista, ilustrátor a humorista Jiří Winter-Neprakta. Uvedl to server Novinky.cz s odvoláním na ředitele nakladatelství Epoque Zdeňka Pobudu.

Za svůj život nakreslil více než 35 000 kreslených vtipů a je uveden v Guinessově knize rekordů, několik desetiletí byl znám především jako součást autorské dvojice Neprakta-Švandrlík. Ta patřila dlouhá léta ke kmenovým autorům humoristického týdeníku Dikobraz (a v roce 2004 ho také pomohla obnovit).

Nad typem jejich humoru, jenž byl často tělesný a lechtivý, se můžeme přít. Nicméně kritici dodnes oceňují to, že nikdy nekarikovali "prohnilé kapitalisty", byt' za to byl v době normalizace dvojnásobný honorář. Kromě vtipů Neprakta ilustroval desítky Švandrlíkových knih, včetně slavných Černých baronů či příhod žáků Kopyta a Mňouka.

Jeho témata jdou od historie přes sex, zvířata až po strašidla. Celkem jdou jeho ilustrace knih až do stovek. Vydal několik i knih humoru, vytvářel reklamní plakáty, animoval film, nakreslil množství pohlednic a kalendářů. Je autorem odborných ilustrací, zejména kynologických.

"Zemřel dnes kolem 15. hodiny ve vojenské nemocnici ve Střešovicích, kde byl dlouhodobě hospitalizován," řekl Pobuda. Jeho partner, spisovatel a humorista Miroslav Švandrlík, zemřel v roce 2009 ve věku 77 let. Dohromady se dali na prvním ročníku festivalu Haškova Lipnice.

Vtipy dvojice Neprakta - Švandrlík byly jedním ze symbolů kresleného humoru (a možná i vtipů jakožto druhu humoru vůbec). Po sametové revoluci tato éra přinejmenším u mladších generací ustoupila stripům a energičtějším formám zábavy a životního stylu. Zřejmě definitivně pak časy klasického kresleného vtipu uzavřel příchod internetu, nových médií a sociálních sítí, kde humor staví spíš na virálním šíření hlášek, kolází či videí.

Před Miloslavem Švandrlíkem spolupracoval s Bedřichem Kopečným, s nímž vymyslel

pseudonym Neprakta - jako hříčku na skutečnost, že jejich vtipy byly v tehdejší budovatelské době neužitečné.

Winter se narodil 12. července 1924 v Praze. Po studiích na Reálném gymnáziu pokračoval na Státní grafické škole. Během druhé světové války byl více než rok vězněn za přechovávání zbraní. Smíšenou česko-židovskou rodinu Winterů nacisté poslali do koncentračních táborů, které přežil jen Jiří a jeho maminka, která se nakonec dožila 96 let a až do své smrti bydlela se svým synem.

Po válce studoval několik semestrů na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy. Svoji dráhu zahájil v roce 1948. Ke kreslenému humoru se prý dostal z nouze. "Tehdy jsem své surrealistické nápady musel potlačovat a erotické kresby jsem musel vynechat úplně," vzpomínal. Správný socialistický člověk nemohl souložit ani běhat za ženskými, dodával.

V roce 2010 se objevila neověřená zpráva o spolupráci Jiřího Wintera s StB s krycím jménem Gráf. Jeho evidence v archivech StB byla předmětem soudního jednání, podle rozsudku byl v materiálech bývalé Státní bezpečnosti evidován neoprávněně.

Winter-Neprakta se čtyřikrát oženil. Jeho poslední manželka Daniela Pavlatová byla o několik desítek let mladší. Poslední roky života byl upoután na vozík, ale stále pracoval.

Nekrology připomínají, že se zajímal také o antropologii a tajemno. Byl i vyhlášeným gurmetem, sběratelem a cestovatelem. Jeho vila na Ořechovce je zaplněna množstvím lidských lebek, orientálních masek a rituálních předmětů. Svého času se to tu hemžilo spoustou zvířat; k těm prý získal vztah, když doprovázel svého otce-sklenáře do zoologické zahrady.

Jeho vášní byla i muzea, zvláště pak jejich depozitáře. Při svém cestování sbíral i domorodá strašidla, která patřila k jeho dalším koníčkům. CTK

Švandrлік – Neprakta foto ossh cz
9pan Švandrлік umřel ve věku 77 let v pondělí 25.10.2009)

Náhoda? Šanghajské ozvěny

30. července 2011

Českými médii téměř nepovšimut zůstal incident, o němž jsem na blogu Pohledy a postřehy již jednou psal. Šlo o absenci íránského plavce v rozplavbách závodu na 100 metrů prsa na končícím šanghajském mistrovství světa.

Scénář je vždy stejný. Íránec je vylosován či jinak určen do přímého souboje se sportovcem z Izraele, nejen v plavání, a přestože do poslední chvíle nic nenasevřduje tomu, že by byl výkonu neschopen, na startu se neobjeví.

Všichni se samozřejmě ptají proč. Íránská výprava nemůže přímo na místě říci, že je to kvůli nadekretované nenávisti jejich režimu vůči židovskému státu (přesto víme, že tomu tak je – viz níže). Zbývají výmluvy – na to či ono. Jednou jsou to zdravotní důvody, jindy, jako teď v Šanghaji, „únava a ospalost“. Právě tak zdůvodnil Mohammed Alirezaei Dizicheh svoji neúčast v závodě, kde měl plavat po boku Izraelce Gala Neva.

V diskusích k tomuto tématu se objevil názor ve stylu – no a co, když nechce, tak ať neplave, je to jeho problém.

Nikoli. Výlučně jeho problém by to byl, kdyby se to stalo jednou, výjimečně. To se může přihodit každému. Koneckonců v kontinentální Číně stačí sníst něco jinde než v oficiálních hotelech – a máte po závodech ...

Když se to ale děje pravidelně, nejde o záležitost jednoho sportovce. Alirezaei Dizicheh to neudělal poprvé. Přesněji: íránská výprava to neudělala poprvé.

Namátkou:

Na prvních letních hrách mládeže v **Singapuru** 2010 odmítl Íránec Soleimani nastoupit proti Izraelci Haimowitzovi v taekwondu, v kategorii do 48 kg.

MS v plavání v **Římě** 2009. Mohammed Alirezaei Dizicheh nenastoupil v závodě na 50 m prsa, protože účastníkem rozplavby byl také izraelský reprezentant Michael Malul.

Ještě jednou Alirezaei Dizicheh. Ačkoli přiletěl do **Pekingu** na OH 2008, aby závodil v bazénu v disciplíně 100 m prsa, ke startu se nedostavil, protože by musel plavat bok po boku s izraelským plavcem Tomem Beerim.

Poslední příklad je z letní olympiády v **Aténách** 2004. Los svedl k vzájemnému měření sil v kategorii do 64 kg judisty z Íránu a Izraele. Nic z toho ovšem nebylo, protože Íránec Miresmali odmítl s Izraelcem bojovat.

Toto přece nejsou náhody, ale záměrné jednání. Že jde proti duchu všech myslitelných sportovních či olympijských ideálů, proti smyslu fair play, je jasné jako polední sinajské slunce.

A výmluvy na nemoc, únavu, ospalost? Lži. Jak uvádí na svém webu Světový židovský kongres, šéf Íránského olympijského výboru Mohammad Ali Abadi loni v rozhovoru pro íránskou studentskou agenturu ISNA řekl, že íránské sportovní organizace se řídí vládní politikou vůči Izraeli, což znamená bojkot všech sportovních akcí, jichž se izraelští reprezentanti účastní. Neřekl nic, co by nikdo, kdo sleduje chování teheránského režimu, nevěděl. Aby se ale Íránci vyhnuli postihu, zbaběle uvádějí falešné důvody. A mezinárodní sportovní organizace včetně MOV jim to polykají i s navijákem.

Jak dlouho ještě?

Otázka je, kdy s tím mezinárodní společenství začne něco dělat. Trpělivost s íránskými provokacemi měla přece dávno překročit únosnou míru.

Po rozplavbě v Šanghaji dal průchod svému rozhořčení sám Gal Nevo, kterému, kdybychom to vzali za nesprávný konec, může vyhovovat, že má v podobných případech o soupeře méně. On na to ale nahlíží z opačného konce: íránský plavec soustavně zostuzuje světové šampionáty a je načase, aby federace FINA věnovala této záležitosti patřičnou pozornost. Jeho hlas není osamocen. Ve středu (27. 7. 2011) se ozval i Světový židovský kongres.

Ústý svého prezidenta Ronalda

Laudera vyzval k podmíněčnému vyloučení Íránu z olympijských her a jiných mezinárodních sportovních akcí. Dokud tato země nepřestane na sportovním poli bojkotovat Izrael. Lauder dodal:

Pokud je mi známo, izraelští sportovci jsou na celém světě jediní, kdo je cílem rasistického bojkotu, ale přední instituce jako MOV a další jsou neochotné podniknout důraznou a jednoznačnou akci. Chování Íránu je nespportovní a zavání anitisemitismem. To musí být zastaveno.

Není těžké si představit mediální vířskot, kdyby se něčeho podobného dopustil Izrael vůči dejme tomu Palestincům. Akcí solidarity na podporu palestinských sportovců bychom se nejspíš nedopočítali. V případě, kterému se věnuje tento článek, je ticho po pěšině. Jak dlouho ještě? *Stejskal.estranky.cz* Lubomír Stejskal

Tenistky vítězný pohár domů nepřivezly, ruští celníci ho zadrželi v Moskvě

Ani obstrukce ruských úředníků nemohla zkazit radost českých tenistek, které o víkendu v Moskvě vybojovaly triumf ve Fed Cupu. Petra Kvitová, Lucie Šafářová, Květa Peschkeová, Lucie Hradecká a nehrající kapitán Petr Pála

při triumfálním návratu do Prahy dovezli jen malé repliky slavné trofeje, která prozatím zůstala v Rusku. Poháru totiž chyběla potřebná bumázka a do Česka dorazí později.

„Poháru jsme zamávaly, ale on se ještě vrátí,“ nesmutnila Lucie Šafářová po příletu do Prahy. Stejně tak ráda odložila dovolenou a deblistka Květa Peschkeová zase přebookovala letenky do Spojených států, kde žije. Spolu s Lucií Hradeckou a hlavní tahounkou českého týmu Petrou Kvitovou si v pondělí vychutnávaly přijetí v Praze. Nejprve setkání s premiérem Petrem Nečasem, pak tisková konference a autogramiáda pro fanoušky, kterých na kurty Sparty v Bubenči dorazily zhruba dvě stovky. „Bylo hezké vidět, kolik lidí tím žilo,“ přiznávala Hradecká.

Zasloužená dovolená teď čeká i účastnice finále. „Tři týdny budu bez tenisu, nikam se ale nechystám, jen do lázní,“ přiznávala Kvitová. „To já půjdu hned v úterý trénovat,“ usmíval se Pála.

Michal Osoba

Paní učitelka vyplňovala formulář a zeptala se jedné matky: "Vy se jmenujete Hana?" "Jo, Hana," odvětila matka. Učitelka si zapsala: "Johana."

Blondýnka chytila zlatou rybku a ta jí nabízí, že když ji pustí na svobodu, splní jí jedno přání. „Chci sluneční brýle od Guccio!“ vyhrkne blondýna bez rozmyšlení.

„Cože?!“ nevěří rybka. „Na světě je tolik bídy, miliony dětí hladovějí, zuří války, krachují státy, a ty si řekneš o značkové sluneční brýle pro sebe?!“

Blondýnka chvíli uvažuje a pak říká: „No dobře, dej tedy brýle Gucci pro všechny!“

Když k nám v roce 863 přišli Konstantin a Metoděj netušili jsme, že nám Řecko o 1100 let později naučtuje cestovné a diety i s úroky.

Když tě rodiče přistihnou při lži, koukni se jim hluboko do očí a chladnokrevně řekni: "Mikuláš, Ježíšek, čápi..."

Dobrý kamarád tě přijde navštívit do vězení. Skutečný přítel sedí naproti tobě a říká: "Tak to jsme posrali."

Katolík, protestant, muslim a Žid spolu při večeři diskutují.

Katolík: "Mám takové jmění, že se chystám koupit Citibank!"

Protestant: "Já jsem tak bohatý, že si koupím General Motors!"

Muslim: "Já jsem pohádkově bohatý princ a hodlám koupit Microsoft!"

Potom se všichni obrátí na Žida.

Ten si míchá kávu, potom opatrně položí lžičku na stůl, upije trochu, podívá se na všechny a ledabyle prohodí:

"Ale já nic z toho neprodávám!"

No prosím, Páris unes Helenu. Ale jedině proto, že neunes mé!

Spy
archivist discusses fate of
Swedish diplomat abducted
by KGB

Joseph Fitsanakis

Raoul Wallenberg

By JOSEPH FITSANAKIS | intelNews.org |
The fate of Swedish diplomat Raoul Wallenberg, who was abducted by Soviet intelligence officers in the closing stages of World War II, is one of the unsolved mysteries of 20th

century espionage. The 33-year-old Wallenberg was a shrewd businessman who, in the summer of 1944, was posted as Sweden’s ambassador in Budapest, Hungary. During his time in Budapest, he was able to save over 20,000 Hungarian Jews from the Nazi concentration camps, by supplying them with Swedish travel documentation, or smuggling them out of the country through a network of safe houses. He is also reported to have managed to dissuade German military commanders from launching an all-out attack on Budapest’s Jewish ghetto. But Wallenberg was also an American intelligence asset, having been recruited by a US spy operating out of the War Refugee Board, an American government outfit with offices throughout Eastern Europe. In January of 1945, as Soviet forces descended on Axis ally Hungary, Moscow gave orders for Wallenberg’s arrest on charges of spying for Washington. The Swedish diplomat disappeared, never to be seen in public again. Some historians speculate that Joseph Stalin initially intended to exchange Wallenberg for a number of Soviet diplomats and intelligence officers who had defected to Sweden. But according to official Soviet government reports, Wallenberg died of a heart attack on July 17, 1947, while being interrogated at the Lubyanka, a KGB-affiliated prison complex in downtown Moscow. Despite the claims of the official Soviet record, historians have cited periodic reports that Wallenberg may have managed to survive in the Soviet concentration camp system until as late as the 1980s. Earlier this week, Lt. Gen. Vasily Khristoforov, Chief Archivist for the Russian Federal Security Service (FSB), one of two successor agencies to the old Soviet KGB, gave an interview about Wallenberg to the Associated Press. He refused to provide the news agency with archival material from the KGB’s archives, saying that most of the documentation on the Swedish diplomat had probably been systematically destroyed in the 1950s. But he said that historical reports of Wallenberg’s survival into the 1980s were “a product of [...] people’s imagination”, and insisted that he was “one hundred percent certain [...] that Wallenberg never was in any prison” other than the Lubyanka. Lt. Gen. Khristoforov acknowledged that Wallenberg’s KGB captors may “have helped him die”, but added that he was “more than convinced that if he outlived the official date of his death, it could only have been by a few days”.

Becherovka, Rum, Fernet,
Griotka, Česká piva
Budvar, Zlatopramen, Plzen,
Monday – Friday 8.30-17.00
Goulburn Wines & Spirits
9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459
email sales@goulburnwines.com.au
Wholesale and retail 10.11.11

What is Freedom?

Freedom. Everyone seems to be for it: liberals and conservatives, libertarians and progressives, hippies and buttoned-down capitalists. You cannot do politics without being for freedom – at least in the United States. But if everyone is for freedom, why do all these factions oppose each other? How can they be enemies and yet be united in favor of the same thing? Is “freedom” a mere buzzword, a holdover from the days of the American

Revolution? Or maybe the meaning of the word is ambiguous: each faction is saying something different when they use the word “freedom.” Just what is freedom, anyway?

You can pull out a dictionary for a stilted definition. I will define it simply: freedom is being able to do what you want to do. This definition encompasses the word root “free” in its myriad forms. Free speech and free beer both speak of freedom. If you want to mouth off or get drunk, then free speech and free beer are the freedoms for you. In general, political freedom and financial freedom both enable us do more of what we want to do; they both give us more options in life.

This simple definition works for all the factions above. It also explains why these factions are at each other’s throats. We cannot all be 100% free. At some point more freedom for me means less

freedom for you. Allow me to illustrate:

I would like to spend more time writing (and rewriting) articles for this site. I would also start a more democratic stock exchange, create a new political party, write a new operating system, and develop some eco-technology moldering in my notebooks. Alas, I lack the time and finances to do these fun and useful things. I could do at least some of them if I were to receive money without having a day job. Financial freedom is freedom. But how to do this...I know! I’ll do what the government does: I’ll collect taxes. You are hereby required to pay your Milsted Tax. Estimate your income for the past year and sent me 1%. I’m cheaper than the U.S. government, and I won’t invade a Middle Eastern country without good reason. This is a bargain!

What? You don’t like the arrangement? Ah, my increased freedom decreases your freedom. There’s the rub...and the source of conflict. Different factions want different things, and in the process they traipse upon each others’ freedoms.

Libertarians thus call for allowing any freedom which does not infringe upon the freedom of others. Many libertarians define freedom as the right to do as you wish as long as it does not interfere with the equal rights of others. This is cheating. My freedom to collect The Milsted Tax is indeed a freedom, one which would enhance my overall freedom greatly.

Nonetheless, libertarians are right to decry such abusive freedoms. The freedom for some to steal or enslave reduces freedom overall. The master gains a farm implement or household appliance; the slave loses nearly everything. The libertarian dictum approximates maximizing freedom overall.

But does a libertarian society completely maximize freedom? Liberals and other leftists say not. Consider a working mom doing double shifts at the barbecue restaurant to pay her children’s medical bills in a low tax capitalist country. Now consider her coddled counterpart in a European welfare state. Her counterpart is freer, even though her government collects more (involuntary) taxes and aggressively regulates much of her life.

Financial freedom is freedom. Poverty turns economic relationships into power relationships. And so the modern liberal definition includes at some guarantee of income, or other needed benefits. More aggressive members of the Left would take more from the rich in the name of equality.

And yes, they have a point. But they often carry it way too far: think Soviet Russia, for example. But where is the optimum? At what point do taxes and regulations reduce freedom overall? This is a very difficult question, one which we’ll explore a bit later in this series. But frankly, this question is too hard to dwell on for long. Being a lazy mad scientist with a penchant for New Age graphics, I prefer to unask this question. The red buttons on the sidebar point to books explaining how to reduce government and reduce inequality and poverty at the same time. Why haggle over trade-offs when there are synergies to exploit?

Suppose we have government reduced to a minimum, and altruists from Alpha Centauri arrive with welfare handouts for all the world’s poor. Would this maximize freedom? Would the factional conflicts go away? Alas no. For there is another freedom, a fixed-sum freedom issue which cannot go away completely:

The Sigma Upsilon Xi brothers want to party until 2am; their neighbor wants to sleep at night. Hugh likes to hold swinging hot tub parties in his back yard; Mary wants to protect the innocence of her children. Earl likes his hemi-powered pickup; Ralph wants absolutely clean air.

Timothy likes to explore altered states of consciousness using LSD and other chemicals; Bill wants to protect his children from such dangerous pastimes.

Freedoms collide. Cutting government or handing out welfare checks will not make these conflicts go away. And as the population grows, these conflicts grow worse as we live closer together. If these conflicts are not managed well, people resort to angry ideologies to get their way. They become drug warriors, no-nothings, racists, moral crusaders, conformists, anti-smoking zealots, militant environmentalists, or gated-community lawn police. Yes, some people are authoritarians simply because they want to exploit others, or manipulate them “for their own good.” This is anti-freedom. But people also become authoritarian in self-defense, to protect their third freedom: freedom from everyone else.

Freedom is multi-faceted and inherently conflicting. We cannot have it all, but we can have much more if we take a holistic perspective. On the other hand, those who look at only one facet can become wildly impractical, or even murderous. The path to mass suffering or even genocide lurks in each facet taken by itself. This includes that supposedly self-consistent ideal of liberty, the libertarian definition of freedom.

From http://www.holisticpolitics.org/WhatIsFreedom/

Conditions for disabled worsening, non-profits tell UN

Conditions for the handicapped in the Czech Republic have not improved in recent years, according to a new report provided to the UN. The 17 non-profit organisations that worked on the report told reporters on Monday that conditions for the disabled had actually worsened in many regards. The organisations cited in particular economic austerity measures and social reforms, which were of detriment to the disabled and saved the state only three billion. They also included a lack of equal educational and job opportunities and less decision-making in politics. The report, which deals generally with the rights of the handicapped, was the second to be sent to the UN, following the government’s own report. Radio cz

Ministry cancels doctoral programme at Plzeň law school

The Law College of the University of West Bohemia in Plzeň has had its doctoral programme cancelled by the Ministry of Education. The college was hit last year by a series of scandals involving its methods of accepting students, plagiarism and ‘fast-track’ degrees for those who paid for them. Twelve people, some of them public figures, had their diplomas revoked. More than thirty teachers left the institution at the end of the last school year. The present conditions at the school will be re-examined in January. . Radio cz

Poll: support for EU membership at historic low

A record minimum of Czechs support the country’s membership in the European Union, a new poll suggests. The survey conducted by the STEM agency says that 59% percent of respoendents responded positively to membership, while 30% were clearly negative. The highest period of confidence in the union was during the Czech EU presidency in 2009, when 80% were in favour. Te poll also suggests that satisfaction with NATO membership is higher, with 70% approving after 12 years of membership in the alliance.

Labour Ministry wants maximum prices for social services raised

The maximum prices that can be paid for social services may rise as of next year in accordance with a proposal from the Ministry of Labour. Acceptance of the proposal would mean higher prices for people in certain institutions, such as some homes for seniors, for goods and services. The proposal would raise the maximum rate that can be charged on services such as catering, accommodation, laundering, shopping services etc by 10 to 20 crowns, which could mean up to around 930 crowns more a month. The ministry bases the proposal on the fact that the maximum prices have not increased since 2008 while the cost of care has risen. . Radio cz